

(ร่าง)

แนวปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา

สาธารณภัย

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

คำนำ

สถานการณ์และแนวโน้มสาธารณสุขของโลกและประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาที่มีลักษณะเชื่อมโยงซับซ้อน ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินในวงกว้าง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภาวะลมฟ้าอากาศแปรปรวน ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้น เกิดภาวะแล้งจัด พายุหมุน การกัดเซาะชายฝั่งทะเล อุทกภัยขนาดใหญ่ ดินโคลนถล่ม น้ำป่าไหลหลาก โรคระบาด รวมทั้งการเกิดสาธารณสุขขนาดใหญ่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีภัยที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ อาทิ แผ่นดินไหว สึนามิ ไฟป่าและหมอกควัน ซึ่งล้วนเป็นสาธารณสุขที่จะต้องเผชิญในปัจจุบันและมีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต อันส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีบทบาทภารกิจในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาภัยในลำดับแรกก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ได้กำหนดให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/เมืองพัทยา) ทำหน้าที่อำนาจการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นและเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณสุขขึ้น โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่น เป็นผู้ควบคุมและสั่งการเพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณสุขที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถในการเผชิญเหตุและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยภายหลังจากสถานการณ์สิ้นสุดลง

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขึ้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่หน่วยงาน ในระดับท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่รับผิดชอบและพื้นที่ข้างเคียง ตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และภายหลังเกิดภัย ถูกต้องตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ และสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ และแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและลดความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สิน รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

วันที่ ๑๖ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

ปลัด

รองปลัด

หน.ส่วน/หน.กอง

หน.งาน/หน.ฝ่าย

จนท.ผู้พิมพ์/ทาน

ป.ศ.

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์สาธารณสุขภัยของประเทศไทยทั้งที่เกิดจากเกิดจากธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ มีปัจจัยหลักมาจากสาเหตุหลายประการ สาเหตุจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ดินโคลนถล่ม แผ่นดินไหว พายุฤดูร้อน มีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น สาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่จำกัด การขยายตัวของชุมชนเมือง และภาคอุตสาหกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้สภาพภูมิอากาศของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง สภาพอากาศแปรปรวน อากาศร้อนจัด และหนาวจัด หรือมีฝนตกปริมาณมากเป็นเวลานาน ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมหนักและแผ่นดินถล่ม ซึ่งสาธารณสุขดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนสร้างความเสียหายแก่ทรัพย์สินของ ประชาชน ชุมชน และของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในเขตท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และมีปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในเขตท้องถิ่น และช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงต้องมีการเตรียมพร้อมและรับมือกับสถานการณ์สาธารณสุขภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ขึ้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย พ.ศ. 2550 และสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขแห่งชาติ พ.ศ.2564-2570 รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 และยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยจังหวัด/อำเภอ เพื่อให้การบริหารจัดการสาธารณสุขภัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งระบบ และเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และสร้างพื้นที่ให้เป็นท้องถิ่นที่ปลอดภัย โดยให้ความสำคัญกับหลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่หน่วยงานในระดับท้องถิ่นในกรณีเกิดสาธารณสุขภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุสาธารณสุขภัย

บทนำ

บทที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑

๑.๑ สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๑

๑.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

๑

๑.๑.๒ เขตการปกครอง

๑

๑.๑.๓ ประชากร ศาสนา

๑

๑.๑.๔ การประกอบอาชีพ

๑

๑.๑.๕ เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถยนต์ ทางบก ทางน้ำ

ทางอากาศ)

๑

๑.๑.๖ แหล่งแม่น้ำลำคลอง

2

๑.๑.๗ สถานที่สำคัญ

2

๑.๑.๘ สาธารณูปโภค

2

1.1.9 แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย

เตย

4

๑.๒ ประวัติการเกิดภัย

5

๑.๒.๑ สถานการณ์สาธารณภัย

5

๑.๒.๒ สถิติภัย

5

1.3 สถานการณ์/ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นใน

พื้นที่

8

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๑.๔ ปฏิทินสาธารณภัยประจำปี

10

บทที่ ๒ นโยบายและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณภัย 11

๒.๑ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

11

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

**๒.๒ วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย 11
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย**

11 **๒.๓ วิสัยทัศน์**

๒.๔ พันธกิจ
11

๒.๕ เป้าหมาย
12

**๒.๖ ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณภัย 12
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย**

๒.๗ ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
12

**2.8 แหล่งที่มาและวิธีการงบประมาณในการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย 15
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย**

**2.8.1 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นแห่งพื้นที่ ๑ 5
๒.8.๒ งบกลาง**

๑ 8 **๒.8.๓ เงินนอกงบประมาณ**
๑ 9

บทที่ ๓ หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
21

3.1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
21

3.2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
22

22 **๓.๒.๑ ระดับนโยบาย**

22 **๓.๒.๒ ระดับปฏิบัติ**

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

แผนภาพที่ 2-1 ฟังความเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์การ
จัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เกี่ยวข้องกับระดับ อปท.

25

ปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่

	3.3.1 การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด	
ท้องถิ่นข้างเคียง	25	3.3.2 การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วน
		25
	3.3.3 การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่	
	25	
สาธารณสุข	3.3.4 การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาสังคม เอกชน และองค์การ	
	26	
27	3.4 ขอบเขตสาธารณสุข	
	3.5 ระดับการจัดการสาธารณสุข	
	27	
	3.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความ	
เสี่ยงจากสาธารณสุข	27	
27	3.6.1 กฎหมายหลัก	
	3.6.2 กฎหมาย/ระเบียบ/ประกาศ/คำสั่ง ที่สำคัญ	
	28	
	เพื่อการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข	

บทที่ ๔ การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจาก	
สาธารณสุข	30	
	4.1 แนวคิดการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข	
	30	
	4.2 เป้าประสงค์	
31		
	4.3 กลยุทธ์การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข	
	31	
	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมให้มีการประเมินความเสี่ยง	
	31	
	จากสาธารณสุขระดับท้องถิ่น	
สาธารณสุข	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจาก	
	35	
	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสร้างความเป็นหุ้นส่วน	
	47	
	ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข	

บทที่ ๕ การปฏิบัติขณะเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

5.1 แนวคิดการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

45

5.1.1 มาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

5.1.2 เอกภาพการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

5.1.3 ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์การการจัดการใน

ภาวะฉุกเฉิน

5.2 เป้าประสงค์

45

5.3 กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

46

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่าง

มีเอกภาพ

(1) แนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐ
ในการจัดการสาธารณภัย 46

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดสาธารณภัยตามพระราช
บัญญัติป้องกัน 46

และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(3) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการใน
ภาวะฉุกเฉิน 47

ภาวะฉุกเฉิน

(4) แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย
และการประกาศ 50

เขตให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการ
คลังฯ

(5) แนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจระดับการจัดการ
สาธารณภัย 52

สาธารณภัย

(6) แนวทางการปฏิบัติในการอพยพ

53

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญ

เหตุ

54

(1) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม

54

1.1) การเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

1.2) การปฏิบัติงานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมกรณีเกิดเหตุ

ฉุกเฉิน

(2) แนวทางปฏิบัติในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

ในภาวะฉุกเฉิน

56

(3) แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command) 57

3.1) วัตถุประสงค์การบัญชาการเหตุการณ์

3.2) การปฏิบัติเมื่อเกิดสาธารณภัย

ทุกซ์ **กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทา**
64

(1) แนวทางปฏิบัติในการขอใช้เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือ
64

ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

(2) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความ
ต้องการ 64

ความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment :

DANA)

(3) แนวทางปฏิบัติในการรับบริจาค

65

(4) แนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูล

66

(5) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

66

บทที่ 6 การปฏิบัติหลังเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน
69

1) การฟื้นฟูระยะสั้น

2) การฟื้นฟูระยะกลาง

๓) ระยะยาว

6.1 แนวคิดในการฟื้นฟู

69

6.1.1 แนวคิดการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม
(Build Back Better and Safer)

6.1.2 เครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ดีกว่าและ

ปลอดภัยกว่าเดิม

6.2 เป้าประสงค์

71

6.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

71

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิด

สาธารณภัย

71

(Post - Disaster Needs Assessment :

PDNA)

- ต้องการ (1) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานแบบประเมินความ
 หลังเกิดสาธารณภัย (PDNA)
 ความต้องการ (2) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งระบบและกลไกในการประเมิน
 หลังเกิดสาธารณภัย (PDNA)
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการด้านการฟื้นฟู
72
 (1) แนวทางปฏิบัติในการฟื้นฟูด้านต่างๆ
กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัย
กว่าเดิม 75
- (Build Back Better and Safer)**
- ด้านสุขภาพ (1) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูชุมชน
 และการพัฒนาศักยภาพ
 (2) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูบริการ
 และการบริการสังคม
- สารบัญ (ต่อ)**
- หน้า
- อาศัย (3) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่
 (4) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบ
 โครงสร้างพื้นฐาน
 (5) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟู
 ทรัพยากรธรรมชาติ
 และสิ่งแวดล้อม
 (6) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบ
 เศรษฐกิจ

บทที่ 7

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศ
ในการจัดการ 77

ความเสี่ยงจากสาธารณภัย

7.1 แนวคิดการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศใน
การจัดการ

ความเสี่ยงจากสาธารณภัย

7.2 เป้าประสงค์

7.3 กลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความ
เสี่ยงจากสาธารณภัย

บทที่ 8

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ 79

และประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณสุข

**8.1 แนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและ
สร้างนวัตกรรม** 79

ด้านสาธารณสุข

8.2 เป้าประสงค์ 79

**8.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและ
สร้างนวัตกรรม** 79

ด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณสุข

(1) แนวทางปฏิบัติในการใช้แพลตฟอร์ม (Platform)

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานชุดข้อมูลสาธารณสุข

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

(3) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบวิเคราะห์และประมวลผล

ข้อมูล

จากฐานข้อมูลสาธารณสุข

(4) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบนำเสนอข้อมูลการเข้าถึง

ข้อมูล

**กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการ
ความเสี่ยงจากสาธารณสุข** 80

(1) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนา

เทคโนโลยี

(2) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนา

องค์ความรู้

ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

(3) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมกระบวนการจัดการความรู้ด้าน

สาธารณสุข

**กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณสุข
ที่มีประสิทธิภาพ** 81

(1) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและสร้างรูปแบบการสื่อสาร
ความเสี่ยง

จากสาธารณสุขสู่สาธารณะ

(2) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัยแบบครบ
วงจร

(End-to-End Early Warning System) ที่สามารถแจ้ง
เตือนภัยที่

หลากหลายประเภทภัย (Multi-Hazard)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

**กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยง
จากสาธารณภัย 81**

แบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ เอกชน และภาค

ประชาสังคม

(1) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และ
ภาคประชาชน

มีการลงทุน

(2) แนวทางปฏิบัติในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่าง
ภาครัฐ เอกชน

และประชาชน

(3) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดกลไก/มาตรการทางการเงิน
และการคลัง

เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(4) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยเพื่อลดความ
เสี่ยง

จากสาธารณภัย และขยายขอบเขตให้ครอบคลุมธุรกิจขนาด
กลางและขนาดเล็ก

(SMEs) ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

**กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ใน
การจัดการความเสี่ยง 82**

จากสาธารณภัย

(1) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคีเครือ
ข่าย

ภาคประชาชน อาสาสมัคร และอื่น ๆ

(2) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มี
ขีดความสามารถ

ในการรับมือสาธารณภัย

**บทที่ 9 การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย 84**

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเดยไปสู่การปฏิบัติ

9.1 การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

84

9.2 การติดตามและประเมินผล

88

9.3 การวิจัยและพัฒนา

90

**9.4 การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย 90**

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	คำย่อ
ภาคผนวก ข	ตัวอย่างลักษณะภัย
ภาคผนวก ค	นิยามศัพท์
ภาคผนวก ง	พื้นที่เสี่ยงภัย
ภาคผนวก จ	สถานที่สำคัญที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ
ภาคผนวก ฉ-1	บัญชีรายชื่อบุคลากรหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาค เอกชน
ภาคผนวก ฉ-2	บัญชีรายชื่อองค์กรสาธารณกุศล หน่วยงานเครือข่ายการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ภาคผนวก ฉ-3	บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณภัย
ภาคผนวก ฉ-4	บัญชีฐานข้อมูลอาสาสมัคร (OTOS)
ภาคผนวก ฉ-5	บัญชีฐานข้อมูล อปพร.
ภาคผนวก ช	ข้อมูลสถานีเตือนภัย หอเตือนภัย ป้ายเตือนภัย สัญญาณ เตือนภัย และหอกระจายข่าว
ภาคผนวก ช	บัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมืออุปกรณ์ ในการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ภาคผนวก ฉ	ข้อมูลบัญชีศักยภาพพื้นฐานทางด้านสาธารณสุข
ภาคผนวก ญ	บัญชียานพาหนะเพื่อเตรียมการอพยพประชาชน
ภาคผนวก ฎ	บัญชีกลุ่มเปราะบาง
ภาคผนวก ฏ	บุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก
ภาคผนวก ฐ	บัญชีศูนย์พักพิงชั่วคราวหลัก/สำรอง

ภาคผนวก ท-1	แผนผังการติดต่อสื่อสารและข่ายวิทย์สื่อสาร
ภาคผนวก ท-2	หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน
ภาคผนวก ฅ	แบบคำสั่งต่างๆ
ภาคผนวก ฆ	แผนงานโครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
ภาคผนวก ด	แบบประเมินภัยพิบัติขั้นต้นด้านความต้องการช่วยเหลือผู้ ประสบภัยจากภัยพิบัติ ระยะที่ 1
ภาคผนวก ต	แบบประเมินความเสียหายและความต้องการระยะที่ 2

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ ๑-๑	: แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัย	4
แผนภาพที่ ๒-๑	: ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	14
แผนภาพที่ ๒-๒	: แหล่งงบประมาณในการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณภัย	20
แผนภาพที่ ๓-๑	: วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	21
	(Disaster Risk Management : DRM) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน (Resilience)	

- แผนภาพที่ ๓-2 : กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย
25
- แผนภาพที่ ๔-๑ : องค์ประกอบสำคัญของระบบการเตือนภัย
39
- แผนภาพที่ ๔-๒ : กระบวนการแจ้งเตือนภัย
42
- แผนภาพที่ ๕-๑ : โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น
๔ 8
- แผนภาพที่ 5-2 : การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น
49
- แผนภาพที่ 5-3 : การกำหนดบุคคลผู้มีอำนาจในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย 50
- ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.
2550
- แผนภาพที่ 5-4 : ผังสื่อสารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหาร 56
- ส่วนตำบลห้วยเตย
- แผนภาพที่ 6-1 : วงจรการจัดการสาธารณภัยสู่การพัฒนาให้ดีกว่าและ
ปลอดภัยกว่าเดิม 70
- แผนภาพที่ 6-2 : กระบวนการประเมินเพื่อการปฏิบัติงานด้านการให้ความ
ช่วยเหลือ 71
- ด้านมนุษยธรรม
- แผนภาพที่ 9-1 : กระบวนการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย
- พ.ศ 2564 - 2570 ไปสู่การปฏิบัติ

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑-๑	: สถิติการเกิดอัคคีภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	5	
ตารางที่ ๑-๒	: สถิติการเกิดวาตภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	5	
ตารางที่ ๑-๓	: สถิติการเกิดอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	6	
ตารางที่ ๑-4	: สถิติการเกิดภัยจากดินโคลนถล่มขององค์การบริหารส่วน	
ตำบลห้วยเตย	6	
ตารางที่ ๑-๕	: สถิติการเกิดภัยจากแผ่นดินไหวและสึนามิขององค์การ	
บริหารส่วน	6	
		ตำบลห้วยเตย
ตารางที่ ๑-6	: สถิติการเกิดของภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	7	
ตารางที่ ๑-๗	: สถิติการเกิดโรคระบาดขององค์การบริหารส่วนตำบล	
ห้วยเตย	7	
ตารางที่ 1-8	: สถิติการเกิดไฟป่าและหมอกควันขององค์การบริหารส่วน	
ตำบลห้วยเตย	7	
ตารางที่ 1-9	: สถิติการเกิดภัยจากสารเคมี ขององค์การบริหารส่วน	
ตำบลห้วยเตย	8	
ตารางที่ 1-10	: สถิติการเกิดภัยจากการคมนาคมขององค์การบริหาร	
ส่วนตำบลห้วยเตย	8	
ตารางที่ 1.11	: ตารางแสดงปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายจาก	
สาธารณภัย	9	
ตารางที่ 1-12	: ลำดับความเสียหายขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	10	
ตารางที่ ๑-๑3	: ปฏิทินสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	10	
ตารางที่ 3-1	: รายงานภาคประชาสังคม และองค์การสาธารณกุศลใน	
พื้นที่	26	
		องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ตารางที่ 4-1	: แผนงาน/โครงการในการลดความเสียหายจากสาธารณภัย	
	32	
ตารางที่ 5-1	: รูปแบบองค์กรปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทา	
สาธารณภัยระดับพื้นที่	58	
ตารางที่ 5-2	: การปฏิบัติขณะเกิดภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วย	
เตย	59	

ตารางที่ 9-1 : แนวทางดำเนินงานในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ
85

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๑.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ในเขตตำบล 36 ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ประมาณ 22,500 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกับเขต ตำบลคำแมด อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

และเขต ตำบลหนองกงใหญ่ อำเภอ

กระนวน จังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้

มีพื้นที่ติดต่อกับเขต เทศบาลตำบลชำสูง

อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

ทิศตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับเขต ตำบลกุดปลาตุก อำเภอ

ขึ้นชม จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตก มีพื้นที่ติดต่อกับเขต เทศบาลตำบลชำสูง

อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

๑.๑.๒ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ หมู่บ้าน ได้แก่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑, บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๒, บ้านโสกขาแก้ว หมู่ที่ ๓, บ้านสว่าง หมู่ที่ ๔, บ้านหลุมเลา หมู่ที่ 5, บ้านชำโอง หมู่ที่ ๖ และบ้านหนองขาม หมู่ที่ ๗

๑.๑.๓ ประชากร ศาสนา

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔,39 ๒ คน

จำแนกเป็นเพศชาย 2,146 คน เพศหญิง 2,246 คน

จำนวนเด็ก (อายุ ๐ - ๑๔ ปี) เด็กชาย 339 คน เด็กหญิง 354 คน

จำนวนผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) เพศชาย 352 คน เพศหญิง 472 คน

จำนวนผู้พิการ เพศชาย - คน เพศหญิง - คน

จำนวนสตรีมีครรภ์ - คน

จำนวนผู้ป่วยติดเตียง - คน

จำนวนครัวเรือน 1,349 ครัวเรือน

จำนวนประชากรแฝง ประมาณ - คน

ส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ ร้อยละ 100

ข้อมูล ณ วันที่ - เดือน มิถุนายน พ.ศ.2564

(ที่มา : ข้อมูลทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลชำสูง)

๑.๑.๔ การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยประมาณ ร้อยละ 93 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ ด้านรับจ้าง ประมาณ ร้อยละ 5 ด้านค้าขาย ประมาณร้อยละ 2 เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการเกษตรใช้น้ำน้อย เฉลี่ยรายได้ ประชากรต่อหัว/ต่อปี ประมาณ 66,355.96 บาท

ที่มา : (ข้อมูล ปี 2561 พัฒนาชุมชนอำเภอชำสูง)

1.1.5 เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถยนต์ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ)

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่าง เทศบาลตำบลชำสูง องค์การบริหารส่วนตำบลหนอง กุงใหญ่ อำเภอกระนวน อำเภอเขียงยืน และอำเภอต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางรถยนต์ ทางหลวงหมายเลข 2322

1.1.6 แหล่งแม่น้ำลำคลอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม และที่ดอน สภาพดินปนทรายและพื้นที่บางส่วนเป็นดินเหนียว มีลำห้วยสำคัญไหลผ่าน 2 สาย ได้แก่ ลำห้วยเตย ไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1 ไหลลงสู่ลำห้วยสายบาตร และลำห้วยสายบาตร มีต้นกำเนิดจากพื้นที่อำเภอกระนวน เป็นลำห้วยแสดงแนวเขตระหว่างจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม

1.1.7 สถานที่สำคัญ

พื้นที่	สถานที่สำคัญ	พิกัดทางภูมิศาสตร์
บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1	- อบต.ห้วยเตย	16.581623
	- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยเตย	103.111303
	- โรงเรียนบ้านห้วยเตย	16.588790
	- วัดศรีสำราญ	103.113248
		16.583524
		103.110328
		16.589048
บ้านหัวฝาย หมู่ที่ 2	- โรงเรียนบ้านหนองกุงดิ่ง	103.112182
	- วัดสว่างธรรม	16.598221
		103.094250
		16.598902
บ้านโสกขาแก้ว หมู่ที่ 3		103.101463
	- วัดหายโศก	16.599665
บ้านสว่างหมู่ที่ 4		103.092321
	- โรงเรียนบ้านสว่างชำโอง	16.549408
	- วัดยางคำ	103.086362
		16.545535
บ้านหลุบเลา หมู่ที่ 5		103.091715
	- โรงเรียนบ้านหลุบเลา	16.569101
	- ศูนย์การศึกษาอนุเคราะห์ และการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลห้วยเตย	103.106398
		16.565509
บ้านชำโอง หมู่ที่ 6		103.101521
	- วัดป่าศิริธรรมมาวาส	16.550555
บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7		103.085880
	- วัดท่าแขก	16.564680
	- วัดป่าไม้งามหนองขามหลุบเลา	103.102093
		16.563638
		103.091292
รวม	สถานที่ราชการ.....2..... แห่ง สถานบริการ	

	สาธารณสุข.....1.....แห่ง สถาบันการ ศึกษา.....4.....แห่ง สถานที่ตั้งทาง ศาสนา.....7.....แห่ง พื้นที่ทิ้ง ขยะ.....-.....แห่ง ฯลฯ	
--	---	--

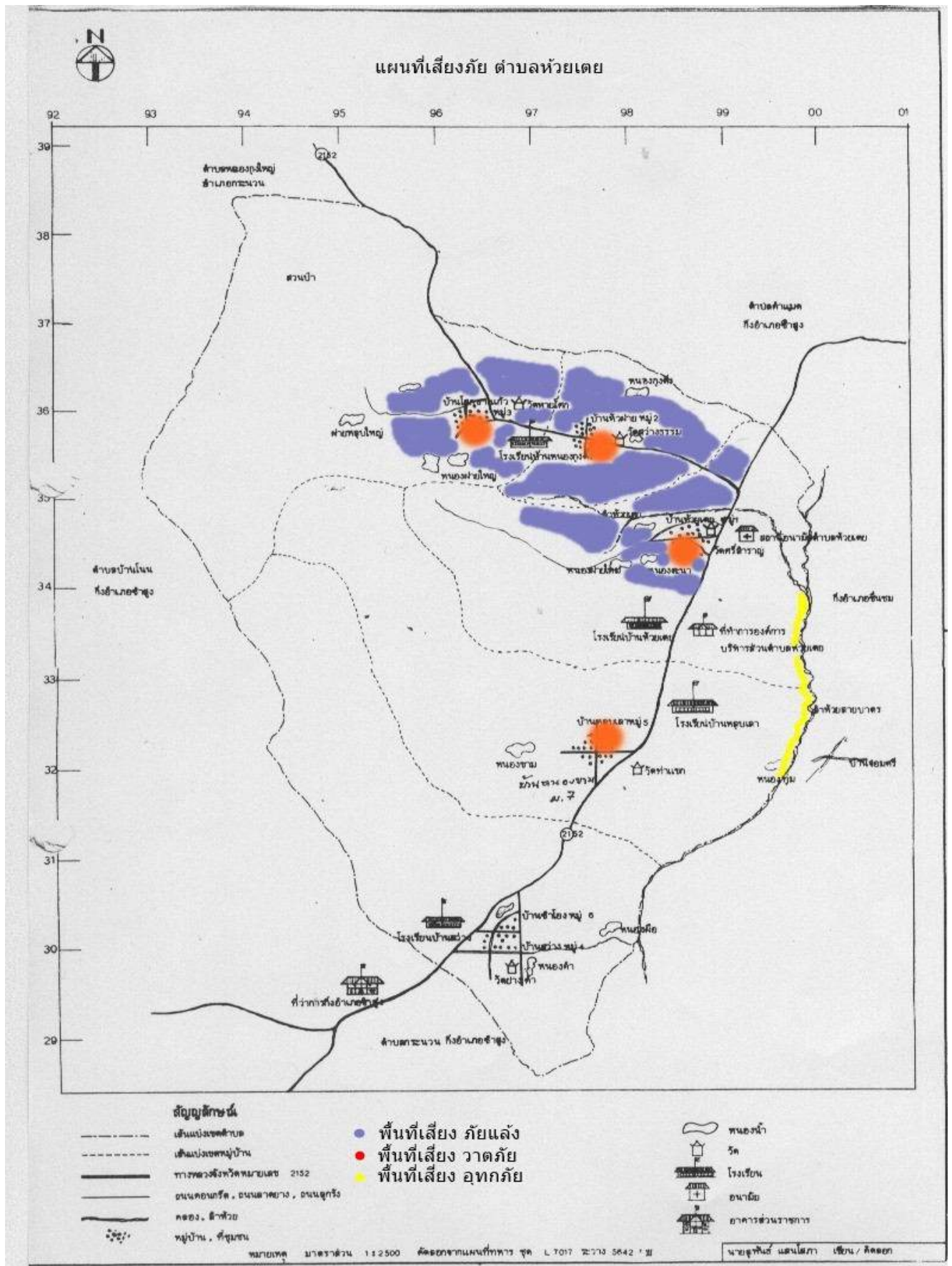
1.1.8 สาธารณูปโภค

พื้นที่	สาธารณูปโภค	พิกัดทางภูมิศาสตร์
บ้านห้วยเดย หมู่ที่ 1	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านบ้านห้วยเดย - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.588389 103.105447
บ้านหัวฝาย หมู่ที่ 2	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านบ้านหัวฝาย - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.598566 103.102108

พื้นที่	สาธารณูปโภค	พิกัดทางภูมิศาสตร์
บ้านโสกขาแก้ว หมู่ที่ 3	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านบ้านโสกขาแก้ว - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.598499 103.090729
บ้านสว่างหมู่ที่ 4	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านบ้านสว่าง - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน	16.547524 103.086902

	- การสื่อสารโทรคมนาคม -	
บ้านหลุยเลา หมู่ที่ 5	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านบ้านหลุยเลา - ทางหลวงหมายเลข 2322 - ทางหลวงท้องถิ่น ชก.ถ ๒๑๗-๑ 8 สายแยกทางหลวง 2322-โรงเรียนบ้านหลุยเลา-บ้านจอมศรี - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.568513 103.105819
บ้านชำโอง หมู่ที่ 6	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านชำโอง - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.547440 103.086830
บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7	- ไฟฟ้า - - กิจการประปาหมู่บ้านหนองขาม - ทางหลวงหมายเลข 2322 - รถโดยสารสาย ขอนแก่น - กระนวน - การสื่อสารโทรคมนาคม -	16.565969 103.097942
รวม	ไฟฟ้า.....-..... . ประปา.....7.....แห่ง ถนนสายหลัก สำคัญ.....1.....สาย ถนนสายรอง สำคัญ.....1.....สาย รถ โดยสาร.....1.....สาย การสื่อสารและ โทรคมนาคม.....-.....	

๑.๑.9 แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

แผนภาพที่ 1-1 แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัย

๑.๒ สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดสาธารณภัย

๑.๒.๑ สถานการณ์สาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยเตยส่วนใหญ่เกิดภัยจาก วาตภัย (พายุฤดูร้อน) โดยมีปัจจัยเสี่ยงมาจาก สภาพพื้นที่เป็นลุ่ม ที่ดอน บ้านที่อยู่อาศัยเป็นไม้เก่าสภาพชำรุด โดยเฉพาะในพื้นที่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑, บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๒, บ้านหลุบเลา หมู่ที่ ๕, และ บ้านหนองขาม หมู่ที่ ๗ ที่เกิดภัยขึ้นบ่อยครั้ง และจากสถานการณ์ สาธารณภัยดังกล่าว มักจะทำให้ที่อยู่อาศัยของผู้ประสบภัยเสียหายเพียงบางส่วน ไม่เคยมีผู้ประสบภัยได้รับการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

๑.๒.๒ สถิติภัย

สถานการณ์สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ที่ เกิดขึ้นและสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในรอบ 5 ปีที่ ผ่านมา (พ.ศ.2559-2563) มีดังนี้

(1) อัคคีภัย (Fire)

ตารางที่ ๑-1 : สถิติการเกิดอัคคีภัยขององค์การบริหารส่วน ตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ ประสบ ภัย (หมู่ที่/ ชุมชน)	ผลกระทบความเสีย หาย		มูลค่า ความเสีย หาย (บาท)
			จำนวน บ้านเรือน เสียหาย ทั้งหลัง (หลัง)	จำนวน บ้านเรือน เสียหาย บางส่วน (หลัง)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ.2563)

(2) วาตภัย (Storm)

ตารางที่ ๑-2 : สถิติการเกิดวาตภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวน ครั้งที่ เกิดภัย	พื้นที่ ประสบ ภัย	ผลกระทบความเสีย หาย		มูลค่า ความเสีย หาย
			จำนวน	จำนวน	

	(ครั้ง)	(หมู่ที่/ ชุมชน)	บ้านเรือน เสียหาย ทั้งหมด (หลัง)	บ้านเรือน เสียหาย บางส่วน (หลัง)	(บาท)
2559	-	-	-	-	-
2560	3	1,2,4,5 ,7	-	16	24,218
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	1	2,3,4,5 ,6	-	7	4,943
รวม	4	10	-	23	29,161

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(3) อุทกภัย (Flood)

ตารางที่ 1-3 : สถิติการเกิดอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย	พื้นที่การเกษตรเสียหาย (ไร่)	จำนวนสัตว์ที่รับผลกระทบ (ตัว)	
2559	-	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(4) ภัยจากดินโคลนถล่ม (Landslide)

ตารางที่ 1-4 : สถิติการเกิดภัยจากดินโคลนถล่มขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(5) แผ่นดินไหวและสึนามิ (Earthquake and Tsunami)

ตารางที่ 1-5 : สถิติการเกิดภัยจากแผ่นดินไหวและสึนามิของ
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่ เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสีย หาย		มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้ เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้ บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(6) ภัยแล้ง (Drought)

ตารางที่ 1-6 : สถิติการเกิดภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่ เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้ เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้ บาดเจ็บ (คน)	
2559	1	ม.1, ม.2	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(7) โรคระบาด (Pandemic)

ตารางที่ 1-7 : สถิติการเกิดโรคระบาดขององค์การบริหารส่วน
ตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่ เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้ เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้ บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

(8) ภัยจากไฟป่าและหมอกควัน (Forest Fire and Smoke)

ตารางที่ 1-8 : สถิติการเกิดไฟป่าและหมอกควันขององค์การ
บริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อปต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ.2563)

(9) ภัยจากสารเคมี (Chemical incidents)

ตารางที่ 1-9 : สถิติการเกิดภัยจากสารเคมี ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
2559	-	-	-	-	-
2560	-	-	-	-	-
2561	-	-	-	-	-
2562	-	-	-	-	-
2563	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : อปต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ.2563)

(10) ภัยจากการคมนาคม (Transportation)

ตารางที่ 1-10 : สถิติการเกิดภัยจากการคมนาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้	จำนวนผู้	

			เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
2559	22	ทางหลวง 2322	-	20	-
2560	14	ทางหลวง 2322	-	13	-
2561	10	ทางหลวง 2322	-	15	-
2562	15	ทางหลวง 2322	-	20	-
2563	30	ทางหลวง 2322	-	39	-
รวม	91			107	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน
กันยายน พ.ศ.2563)

1.3 สถานการณ์/ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัยและการประเมินความเสี่ยงจาก
สาธารณภัย ภายใต้ฐานข้อมูลสถานการณ์สาธารณภัย สถิติการเกิดภัย ความถี่
การเกิดภัย และปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณภัย สามารถจัดลำดับ
ความเสี่ยงจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ ดังนี้

ตารางที่ 1.11 : ตารางแสดงปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหาย จากสาธารณภัย

ประเภท ของภัย	ลำดับความเสี่ยงภัย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความ เสียหายจากสาธารณภัย
	เสี่ยง สูง	เสี่ยง ปาน กลาง	เสี่ยง ต่ำ	
วาตภัย			หมู่.1, 2, 3,	ความเปราะบาง - เกิดพายุหมุนฤดูร้อน ช่วงเริ่ม

			5, 7	<p><u>เข้าสู่ฤดูฝน</u> <u>ความล่อแหลม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - อยู่อาศัยของราษฎรไม่แข็งแรง มั่นคง เสื่อมสภาพ ที่อยู่อาศัยได้ รับความเสียหาย <p><u>ศักยภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การแจ้งเตือนภัย การสื่อสาร เมื่อเกิดเหตุ
ภัยแล้ง			หมู่.1, 2, 3, 5, 7	<p><u>ความเปราะบาง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำเพื่อการอุปโภค (ประปา หมู่บ้าน) แหล่งน้ำดิบเป็นแหล่งน้ำ บนดิน น้ำที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำ มา จาก น้ำฝนธรรมชาติ <p><u>ความล่อแหลม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีปริมาณน้ำไหลลงสู่แหล่งน้ำ น้อย <p><u>ศักยภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ประสานการช่วยเหลือระดับ จังหวัด - เตรียมพร้อมด้านงบประมาณ
ภัยจาก อุบัติเหตุ ทางถนน			หมู่.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	<p><u>ความเปราะบาง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทางหลวงที่เป็นเส้นทางหลัก (2322) ผ่านหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่บ้าน <p><u>ความล่อแหลม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สภาพถนนมีทางโค้งมากในเขต พื้นที่ <p><u>ศักยภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการร่วม ศปถ.อ.ข้าสูง
อุทกภัย			หมู่.1, 2, 3, 5, 7	<p><u>ความเปราะบาง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำล้นห้วยสายบาตรล้นตลิ่ง ใน ช่วงฤดูฝน <p><u>ความล่อแหลม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่เกษตรกรรมตามแนว ลำห้วยสายบาตร <p><u>ศักยภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการร่วม เกษตร อ.ข้าสูง
อัคคีภัย			หมู่.1, 2, 3, 5, 7	<p><u>ความเปราะบาง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การจุดพู่ ประทัด ในช่วง เทศกาลปีใหม่/ออกพรรษา/ใน เขตชุมชน

วาทกั ย (พายุ หมุน ฤดู ร้อน)											
ภัย แล้ง			ฤดู แล้ง								
อุทกภั ย											
อุบัติเ เหตุ ทาง ถนน	ปี ใหม่			สงกร านต์							ปี ใหม่
อัคคี ภัย	ปี ใหม่	ตรุษ จีน									ปี ใหม่
ภัย หนาว											

หมายเหตุ : เผ่าระวังตลอดทั้งปี

บทที่ ๒ นโยบายและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณภัย

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีเป้าหมายสูงสุด “การรับรู้ - ปรับตัว - ฟื้นเร็วทั่ว - อย่างยั่งยืน” (Resilience) โดยนำกรอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และกรอบแนวคิดการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ประกอบกับแนวโน้มสถานการณ์ภัยที่เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งบทเรียนการจัดการสาธารณภัยที่ผ่านมา นำมาทบทวน ปรับปรุง และ จัดทำแผนฉบับนี้ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย เพื่อให้ทุกหน่วยงานใช้เป็น แนวทางในการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

2.1 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ตามนโยบาย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ดังนี้

2.1.1 มุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการสร้างความตระหนักรู้ให้ทุกภาคส่วนของสังคมไทยเข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงและการใช้ข้อมูลความเสี่ยงประกอบการวางแผน การลงทุน และการตัดสินใจอย่างรู้เท่าทันภัย

2.1.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ให้ยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการทุกระดับ พร้อมทั้งการบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ท้าถึง และทันต่อเหตุการณ์

2.1.3 สร้างระบบการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนโดยจัดให้มีการซ่อมสร้างและฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วหรือดีกว่าเดิม และปลอดภัยกว่าเดิม เพื่อลดความเสี่ยงเดิมและป้องกันความเสี่ยงใหม่

2.1.4 สร้างการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย

ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ให้ครอบคลุมทุกมิติ

2.1.5 เสริมสร้างการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา โดยการยกระดับศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

2.2 วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

2.2.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่หน่วยงานในระดับท้องถิ่นในกรณีเกิดสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 เพื่อให้ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุสาธารณภัย

2.3 วิสัยทัศน์

“ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ต้องได้รับการบริการด้านสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง”

2.4 พันธกิจ

2.4.1 พัฒนาระบบ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลและดำเนินการจัดการสาธารณภัย ทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัยให้มีมาตรฐาน

2.4.2 บูรณาการความร่วมมือองค์กร และเครือข่ายด้านการจัดการสาธารณภัยทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่รับผิดชอบ

2.4.3 พัฒนาระบบ ทรัพยากร และเครือข่ายให้มีความพร้อมและเพียงพอในการป้องกัน และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.4 ศึกษาวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

2.4.5 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อสร้างการรับรู้และตระหนักให้แก่ประชาชนในพื้นที่

2.4.6 ช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัยและบรรเทาทุกข์ในเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย พัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้นให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

2.4.7 ฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัยให้กลับสู่สภาพปกติโดยเร็ว และพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม

2.4.8 ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.5 เป้าหมาย

2.5.1 เพื่อเตรียมการต่างๆที่จำเป็นในการเผชิญกับภัยพิบัติตั้งแต่ยามปกติให้เป็นระบบ ไม่สับสน

2.5.2 เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกัน การระงับและบรรเทา และการฟื้นฟูบูรณะ เมื่อเกิดภัย

2.5.3 ลดอันตรายและทำให้เกิดความสูญเสียชีวิตและเสียหายจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดหรือไม่เกิดขึ้น

2.5.4 เพื่อให้องค์กรเอกชน ประชาชนทั่วไป ได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.6 ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเดย แบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
2.6.1 การลดความสูญเสียชีวิตและความเสียหาย	(1) อัตราการเสียชีวิตจากสาธารณภัยในพื้นที่เป็นศูนย์ (2) จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยลดลงจากปีที่แล้ว (3) การฟื้นฟูบูรณะ และสามารถฟื้นฟูกลับได้เร็วเมื่อเกิดสาธารณภัย
2.6.2 การเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	(1) จำนวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีการบรรจุองค์ประกอบประเด็นการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (2) ความร่วมมือขององค์กรเครือข่ายด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน (3) ขีดความสามารถระบบเตือนภัย โดยการจัดการหาเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ และประชาชนสามารถ

๒.7 ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ของแผนฉบับนี้ เป็นการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของแผนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนยกระดับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล เพื่อสร้างการรู้เท่าทันภัยและภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1) เป้าประสงค์

(1.1) เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความเปราะบาง และความล่อแหลม พร้อมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(1.2) เพื่อให้ทุกภาคส่วนดำเนินการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่

(2) กลยุทธ์

(2.1) พัฒนาและส่งเสริมให้มีความเข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยในทุกภาคส่วน

(2.2) พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(2.3) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนและทุกระดับเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

(1) เป้าประสงค์

(1.1) เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เอกภาพ และยืดหยุ่น โดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(1.2) เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็ว
ทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์

(1.3) เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด

(2) กลยุทธ์

(2.1) พัฒนามาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ

(2.2) พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ

(2.3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

(1) เป้าประสงค์

(1.1) เพื่อฟื้นฟูให้ผู้ประสบภัยได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว
ทั่วถึง ต่อเนื่อง เป็นธรรม สอดรับกับความจำเป็นในการให้ความช่วย
เหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ

(1.2) เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยให้มีการซ่อมสร้างและฟื้นฟูสภาพให้กลับ
คืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วหรือให้ดีกว่า และปลอดภัยกว่าเดิม

(2) กลยุทธ์

(2.1) พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post
- Disaster Need Assessment : PDNA)

(2.2) พัฒนาแนวทางบริหารจัดการด้านการฟื้นฟู

(2.3) เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build
Back Better and Safer)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศใน การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1) เป้าประสงค์

(1.1) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการ
จัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน

(1.2) เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยใน
ระดับชาติและนานาชาติ

(1.3) เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมี
เอกภาพ

(2) กลยุทธ์

(2.1) เสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความเสี่ยง
จากสาธารณภัยระหว่างประเทศ

(2.2) พัฒนาระบบการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่มี
เอกภาพ

(2.3) ยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม

(2.4) ส่งเสริมความเป็นประเทศที่มีบทบาทนำด้านการจัดการความเสี่ยง
จากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณสุข

(1) เป้าประสงค์

(1.1) เพื่อเสริมสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา ให้การจัด การความเสี่ยงจากสาธารณสุขโดยระบบอัจฉริยะอย่างมีประสิทธิภาพ

(1.2) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการรู้เท่าทันภัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัย อย่างเสมอภาค

และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) จากทุกภาคส่วน

(2) กลยุทธ์

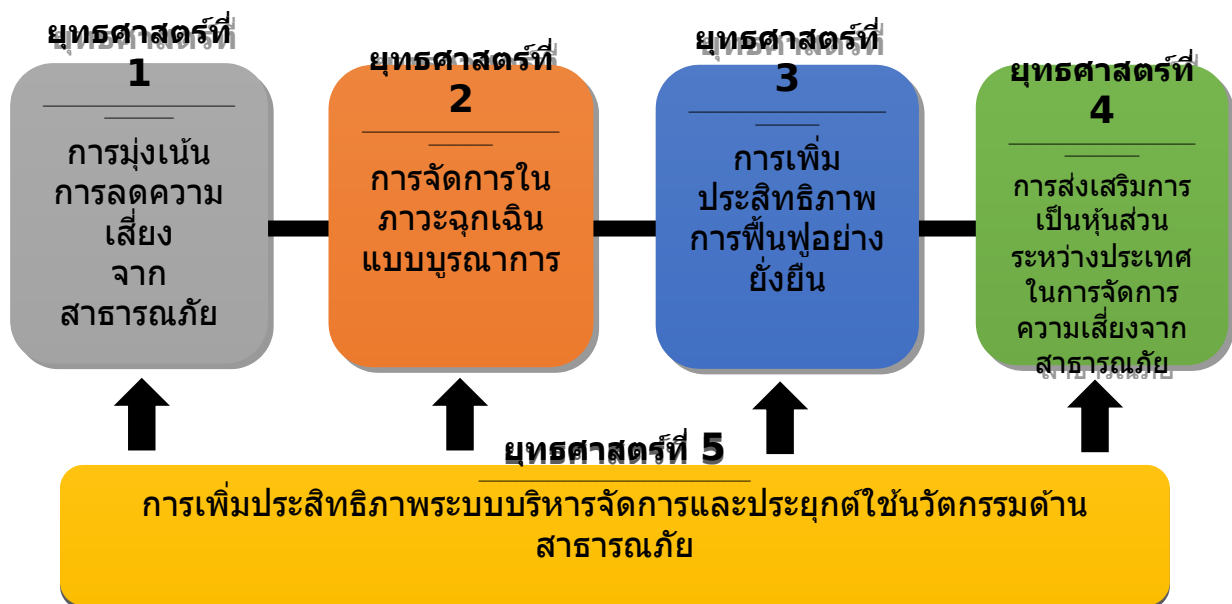
(2.1) พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณสุข

(2.2) พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

(2.3) พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ

(2.4) ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

(2.5) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

แผนภาพที่ 2-1 ความเชื่อมโยงของ

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ฉบับนี้มุ่งตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ โดยชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข หากได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นก็จะสามารถทำให้ชุมชนของ

ตนมีความปลอดภัยจากสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของคนหลากหลายกลุ่ม
ในชุมชน

2.8 แหล่งที่มาและวิธีการงบประมาณในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเดย

2.8.1 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งพื้นที่

งบประมาณ	สาระสำคัญ
<p>องค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น แห่งพื้นที่</p>	<p>(1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในเขตพื้นที่ของตน เพื่อใช้ดำเนินการตั้งแต่วะยะก่อนเกิดขณะเกิดและหลังเกิดสาธารณภัย โดยเฉพาะงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าและระยะยาว เช่น การอพยพกาจัดการ ศูนย์พักพิงชั่วคราว การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย การสาธารณสุข การสื่อสาร การรักษาความสงบเรียบร้อย และการสาธารณสุขปโภค เป็นต้น</p> <p>(2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ของตนให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ซึ่งกำหนดให้มีแผนและขั้นตอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะพร้อมทั้งจัดให้มีเครื่องหมายสัญญาณหรือสิ่งอื่นใดในการแจ้ง ให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัย</p>
<p>แผนภาพที่ 2-1 ผังความเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย</p>	<p>ารป้องกันและบรรเทา นตามกรอบแนวทางตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่</p> <p>1) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 50 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล</p> <p>(1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน มาตรา 53 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50 มาตรา 56 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53</p> <p>3) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542</p> <p>4) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542</p> <p>มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ของตนเอง (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ของตน (22) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด - ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการสาธารณะ

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 89 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายขาดจากเงินสะสมได้ไม่เกินร้อยละ สี่สิบของงบประมาณรายจ่ายเพื่อการลงทุนของปีนั้น

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ภายใต้เงื่อนไข...</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 91 ภายใต้บังคับข้อ 89 ในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมได้ตามความจำเป็นในขณะนั้น โดยให้คำนึงถึงฐานะการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น <p>6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2559</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้... <p>7) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 6 กรณีเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะมีการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือไม่ก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้น โดยฉันทันที เพื่อการดำรงชีพ หรือบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า หรือระงับสาธารณภัย หรือเพื่อคุ้มครองชีวิต และทรัพย์สิน หรือป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชนได้ตามความจำเป็น ภายใต้ขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องเสนอคณะกรรมการพิจารณา <p>ในกรณีการช่วยเหลือประชาชน เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย หรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หรือการช่วยเหลือเกษตรกรผู้มียาได้น้อยให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อน</p> <p>ข้อ 7 กรณีมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือประชาชนเพื่อเยียวยาหรือฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) กรณีมีการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย ให้รายงานอำเภอ หรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณานำเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย (2) กรณีมิได้ประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย ในการช่วย

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>เหลือประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ คณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือข้อ 11 การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉิน มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือที่จำเป็นที่ต้องแก้ไขโดยฉับพลันในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที ภายใต้ขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>กรณีสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความเสียหาย หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่า การซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิมจะไม่คุ้มค่าและการก่อสร้างใหม่จะเกิดประโยชน์ต่อทางราชการมากกว่าให้เสนอคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการใช้จ่ายงบประมาณ โดยให้คำนึงถึงสถานะทางการเงินการคลัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 16 (1) การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติฉุกเฉินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง โดยอนุโลม - ข้อ 18 กรณีเกิดสาธารณภัยฉุกเฉิน จำเป็นเร่งด่วน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากงบกลาง ประเภทเงินสำรองจ่าย ในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยโครงการไม่จำเป็นต้องอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น <p>8) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 5 ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นค่าป่วยการชดเชยการทำงานหรือเวลาที่เสียไป เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเบิกจ่ายได้ <p>9) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทา</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>สาธารณภัยแห่งชาติ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 4 อาสาสมัครที่ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่หรือนอกเขตพื้นที่ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราต่อคนต่อวัน - ข้อ 5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครในสังกัดของตนตามข้อ 4 ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงฐานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย... - ข้อ 6 กรณีมีการสั่งใช้อาสาสมัครซึ่งมิได้สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ ให้ต้นสังกัดเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของส่วนราชการ

2.8.2 งบกลาง

งบประมาณ	สาระสำคัญ
<p>1. เงินอุดหนุนราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน</p>	<p>เมื่อคาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติขึ้นในเวลาอันใกล้หรือเกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่ใด ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร หรือส่วนราชการที่มีเงินอุดหนุนราชการใช้วงเงินอุดหนุนราชการในระหว่างที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่าย มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยมีมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด การใช้จ่ายเงินต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนหรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความ</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>เดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยไม่สามารถใช้จ่ายเงิน ทดรองราชการเพื่อสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ได้ ซึ่งการ เบิกจ่ายเงินให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ อัตราการช่วยเหลือที่กระทรวงการคลังกำหนด โดย มีแนวทางการใช้จ่ายเงินทดรองราชการตามระเบียบ กระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้</p> <p>(1) วงเงินในเชิงป้องกันหรือยับยั้ง เมื่อ คาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเวลา อันใกล้ และจำเป็นต้องรีบดำเนินการโดยฉับพลัน ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ใช้เงินในเชิงป้องกัน หรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นได้ โดยไม่ต้อง ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน ภายในวงเงินไม่เกิน 10,000,000 บาท</p> <p>(1.1) ในกรณีกรุงเทพมหานคร ให้เป็น อำนาจหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย โดยอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน</p> <p>(1.2) ในกรณีจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของ สำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน โดยการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวง การคลัง</p> <p>(2) วงเงินในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย พิบัติ เมื่อภัยพิบัติฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ ให้ผู้มี อำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตาม หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(2.1) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้เป็น อำนาจของอธิบดีกรมป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย</p> <p>(2.2) กรณีเกิดในจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจ ของผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) เมื่อได้มีการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขต การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน แล้วให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนิน</p>

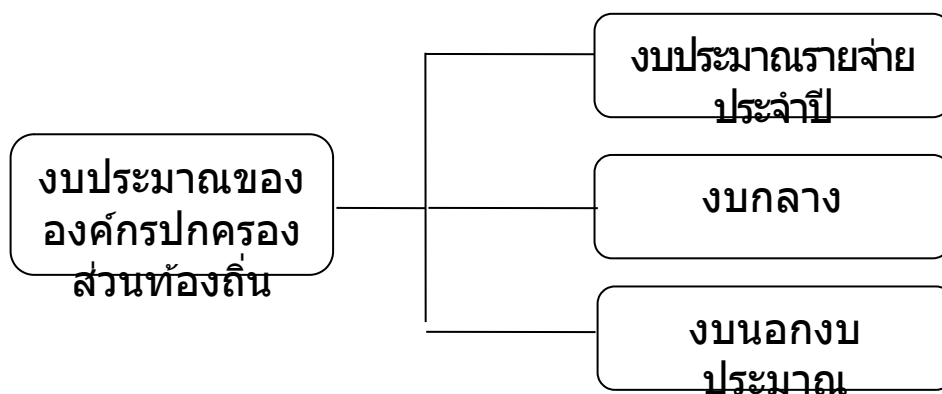
งบประมาณ	สาระสำคัญ
	การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

งบประมาณ	สาระสำคัญ
2. เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการโครงการตามนโยบายรัฐบาล	<p>กรณีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณ นอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอและมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการขอรับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้กระทำได้ในกรณีที่เป็นรายจ่าย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) เป็นรายจ่ายเพื่อการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความมั่นคงของรัฐ (2) เป็นรายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายเพื่อการเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง (3) เป็นรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณไว้แล้ว แต่มีจำนวนไม่เพียงพอและมีความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ ต้องใช้จ่ายหรือก่องหนี่ผูกพันงบประมาณโดยเร็ว (4) เป็นรายจ่ายที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ แต่มีภารกิจจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการและต้องใช้จ่ายหรือก่องหนี่ผูกพันงบประมาณโดยเร็ว <p>ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น พ.ศ.2562</p>

2.8.3 เงินนอกงบประมาณ เป็นบรรดาเงินทั้งปวงที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ หรือกรณีอื่นใด ที่ต้องนำส่งคลัง แต่มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

งบประมาณ	สาระสำคัญ
งบประมาณสนับสนุนจากองค์กร/หน่วยงานต่างๆ	เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานกลางในการประสานและผลักดันการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการ ข้อกำหนดและเงื่อนไขขององค์กรผู้ให้การสนับสนุน และไม่ขัดแย้งกับ

งบประมาณ	สาระสำคัญ
ภาคเอกชน ทั้งในประเทศ และระหว่าง ประเทศ	<p>แนวทางการดำเนินงานในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2564 - 2570 โดยแบ่งเป็นเงินบริจาค กองทุน และอื่นๆ ดังนี้</p> <p>(1) เงินบริจาค คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค รวมทั้งดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว โดยการใช้เงินบริจาคให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. 2526 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. 2542 รวมถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(2) กองทุน คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน รวมทั้งดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ซึ่งการใช้กองทุนในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. 2542 เป็นต้น</p> <p>(3) อื่น ๆ คือ เงินสนับสนุนในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่นอกเหนือจากเงินบริจาคและกองทุน</p>

แผนภาพที่ 2-2 : แหล่งงบประมาณในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

บทที่ 3

หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

3.1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นแนวทางการจัดการสาธารณภัยที่อธิบายให้เห็นถึงลักษณะวงจร เพื่อรับมือกับภัยซึ่งมีลักษณะการเกิดที่ยากแก่การคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีรูปแบบการเกิด ไม่ซ้ำเดิม และไม่จำเป็นต้องเป็นลำดับก่อนหลังเสมอไป (Non Linear) จึงต้องมีการดำเนินการในลักษณะเป็นวงรอบ (Closed Loop) อย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถแยกส่วนเฉพาะในแต่ละกระบวนการ ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยจึงเป็นการจัดการสาธารณภัยแบบองค์รวม (Holistic Approach) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ตั้งแต่การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ และบรรเทาทุกข์ ตลอดจนการฟื้นฟู ซึ่งการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลาการเกิดสาธารณภัยอาจมีความคาบเกี่ยวกัน (Overlap) รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการขึ้นอยู่กับความรุนแรงของภัยเป็นสำคัญ ดังแผนภาพที่ 3-1

ปรับจากที่มา : TorqAid. (2016). TorqAid disaster risk management framework: seven key diagrams.

<https://www.preventionweb.net>. (2019, November :25)

แผนภาพที่ 3-1 วงจรการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Management : DRM) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน (Resilience)

3.2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจะมีองค์กรที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวก ความคุ้มครอง สั่งการ และประสานการปฏิบัติตั้งแต่ระดับประเทศ ซึ่งกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ต้องมีการเชื่อมโยงและรับนโยบายแผนงานแนวทางมาดำเนินการ รวมทั้งการประสานกับหน่วยงานบริหารจัดการสาธารณภัยในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดด้วย

3.2.1 ระดับนโยบาย

(1) คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)

มีหน้าที่กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ บูรณาการพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุในมาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(2) คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)

มีหน้าที่เสนอนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยของประเทศและเสนอแนะแนวทางปฏิบัติและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564

(3) คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (กภช.)

มีหน้าที่เสนอ และจัดทำมาตรการ แนวทาง นโยบาย แผนการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ แผนงาน และโครงการในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

3.2.2 ระดับปฏิบัติ

กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระดับปฏิบัติเป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกและการประสานการปฏิบัติของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยภายใต้แนวคิด “ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operation Center : EOC) ” โดยเรียกชื่อว่า กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ/กองอำนวยความสะดวกป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ มีหน้าที่ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการบังคับบัญชา อำนาจการ ควบคุม กำกับ และประสานการปฏิบัติ ระหว่างภาคส่วนตั้งแต่ภาวะปกติจนถึงเมื่อคาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัย โดยจะต้องมีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และมอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ และต้องมีการจัดทำแนวปฏิบัติหรือคู่มือการปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละระดับการปฏิบัติการ (Level of Activation) รวมทั้ง ต้องจัดให้มีสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สำหรับการปฏิบัติงาน โดยเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นกลไกดังกล่าวจะปรับเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินโดยการจัดตั้ง “ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์” ขึ้น ซึ่งแนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉินจะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

(1) กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)

ทำหน้าที่บังคับบัญชา อำนาจการ ควบคุม กำกับ ดูแลและประสานการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกองอำนวยความสะดวกป้องกันและ

บรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ในกรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ 3) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกรณีการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ควบคุมสั่งการ และบัญชาการ

(2) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (กอปก.ก.)

ทำหน้าที่ประสานงาน บูรณาการข้อมูล และการปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของสรรพกำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ แผนปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยทั้งระบบในภาวะปกติ และในภาวะใกล้เกิดภัย ทำหน้าที่เตรียมการเผชิญเหตุ ติดตาม และเฝ้าระวังสถานการณ์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประเมินสถานการณ์ และแจ้งเตือนภัยพร้อมทั้งรายงานและเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีตามแต่ระดับการจัดการสาธารณภัยเพื่อดัดสั่นใจในการรับมือ โดยมีอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นผู้อำนวยการกลาง

(3) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด (กอปก.จ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้อำนวยการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(4) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร (กอปก.กทม.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน ประสานการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร และจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนเผชิญเหตุตามประเภทความเสี่ยงภัยให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นหน่วยเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่และแนวทางปฏิบัติตามหมวด 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

(5) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต (กอปก.สนข.) ทำหน้าที่รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตของตน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ดำเนินการกรุงเทพมหานครตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ส่วนราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งภาคเอกชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต

(6) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ (กอปก.อ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติงานตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดมอบหมาย โดยมีนายอำเภอ/ผู้ว่าการอำเภอ เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(7) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา (กอปก.เมืองพัทยา)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เฝ้าระวังเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเมืองพัทยาให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าการจังหวัดและผู้ว่าการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงหรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอโดยมีนายกเมืองพัทยา/ผู้ว่าการเมืองพัทยา เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(8) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล (กอปก.ทน./ทม./ทต.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เฝ้าระวังเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าการจังหวัดและผู้ว่าการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงหรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกเทศมนตรี/ผู้ว่าการเทศบาล เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

(9) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล (กอบก.อบต.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เฝ้าระวังเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำเภอการ จังหวัดและผู้อำเภอการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งสนับสนุนการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อ หรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล/ผู้อำเภอการองค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นผู้อำเภอการ ทั้งนี้ ให้มี การจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหาร ส่วนตำบล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และมีองค์ประกอบ ดังนี้

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วน ตำบลห้วยเตย

ประกอบด้วย

1. นายก อบต.	ผู้อำเภอการ
2. ปลัด อบต.	รองผู้อำเภอการ
3. ผู้อำเภอการกองช่าง	กรรมการ
4. ผู้อำเภอการกองคลัง	กรรมการ
5. ผู้อำเภอการกองการศึกษา	กรรมการ
6. เจ้าหน้าที่/พนักงาน อบต.	กรรมการ
7. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำชุมชน	กรรมการ
8. ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่นายอำเภอเห็นสมควรแต่งตั้ง	กรรมการ
9. ผู้แทนสถานศึกษาที่นายก อบต. เห็นสมควร แต่งตั้งกรรมการ	กรรมการ
10. ผู้แทนองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่ ที่ นายก อบต. เห็นสมควรแต่งตั้ง	กรรมการ
12. หัวหน้าสำนักปลัด อบต.	กรรมการและ เลขานุการ

หมายเหตุ อาจปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงกรรมการได้ตามที่นาย อำเภอเห็นสมควร

อำนาจหน้าที่

1. จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนที่เกี่ยวข้องเพื่ออำเภอการ ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น

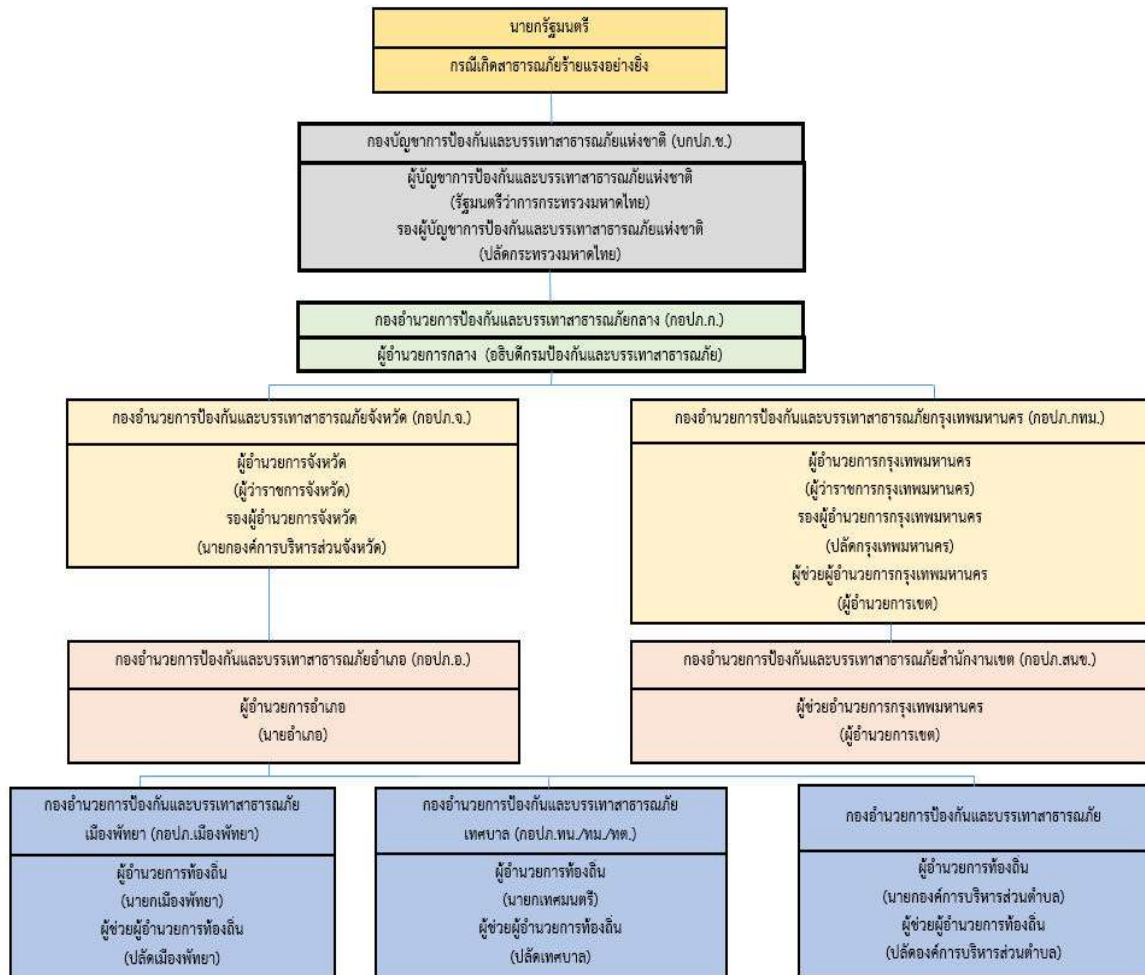
2. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย เช่น จัดให้มีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น

3. จัดตั้งทีมเฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัย และแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิด หรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ และให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น เพื่อควบคุม และบัญชาการการเผชิญเหตุสาธารณภัยในพื้นที่

4. รวบรวม จัดทำคลังข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และฐานข้อมูลความเสี่ยงภัยในพื้นที่อปท.

5. ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

6. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียงเมื่อได้รับการร้องขอ

แผนภาพที่ 3-2 กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

3.3 บทบาท หน้าที่ และแนวทางปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ อปท.

3.3.1 การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด

(1) จัดเจ้าหน้าที่ประสานอำเภอและจังหวัด ในช่วงระยะขณะเกิดภัย พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริงเป็นระยะๆ

(2) กรณีสถานการณ์สาธารณสุขมีความรุนแรงให้ประสานขอคำสั่งสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัดตามลำดับ

3.3.2 การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง

(1) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย และสาธารณสุขมีความรุนแรงขยายเป็นวงกว้าง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่น รายงานผู้อำนวยการอำเภอ พร้อมทั้งประสานกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ข้างเคียงให้สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(2) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ข้างเคียง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นให้การสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการบูรณาการและการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน

3.3.3 การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่

ในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมระหว่างพลเรือนกับทหารนั้น จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการสาธารณสุขของกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย และศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยกับ ค่ายเปรมติณสูลานนท์ ทั้งนี้ ฝ่ายทหารอาจพิจารณาจัดตั้งศูนย์ประสานงานหรือศูนย์ปฏิบัติงานร่วมระหว่างพลเรือนกับทหาร ขึ้นอยู่กับระดับของหน่วยและสถานการณ์สาธารณสุขนั้นๆ โดยมีแนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น พ.ศ.2564 และข้อตกลงว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างผู้อำนวยการจังหวัดกับหน่วยงานทหารในพื้นที่ ทั้งนี้รายละเอียดการแบ่งมอบพื้นที่ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ของหน่วยทหาร

3.3.4 การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาสังคม เอกชน และองค์การสาธารณกุศล

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นศูนย์กลางในการประสาน การปฏิบัติในเขตรับผิดชอบตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน สั่งการ รายงาน การปฏิบัติ และสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย (กรณีเกิดสาธารณภัย) เพื่อร่วมปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) จัดทำแผนประสานงานกับองค์การสาธารณกุศล และให้องค์การสาธารณกุศล ในจังหวัดจัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ตลอด 24 ชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์และบุคลากรที่สามารถปฏิบัติงานภารกิจได้

3.4 ขอบเขตสาธารณสุขภัย

ขอบเขตสาธารณสุขภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยแห่งชาติ ฉบับนี้ ให้เป็นไปตามความหมาย “สาธารณสุขภัย” ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย พ.ศ. 2550 ดังนี้

“อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย”

3.5 ระดับการจัดการสาธารณสุขภัย

ระดับการจัดการสาธารณสุขภัยแบ่งเป็น 4 ระดับ ทั้งนี้ ขึ้นกับพื้นที่ ประชากร ความซับซ้อน หรือความสามารถในการจัดการสาธารณสุขภัย ตลอดจนศักยภาพด้านทรัพยากร ที่มีอำนาจตามกฎหมายใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าควบคุมสถานการณ์เป็นหลัก ดังนี้

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
1	สาธารณสุขภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และ/หรือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม และสั่งการ
2	สาธารณสุขภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด หรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ
3	สาธารณสุขภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ
4	สาธารณสุขภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณสุขภัยขึ้นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยเตย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 20 จะเข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยในเขตพื้นที่โดยเร็วเป็นลำดับแรก มีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและ

อาสาสมัคร รวมทั้งติดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประเมินโอกาสการขยายความรุนแรงของภัย เพื่อรายงานนายอำเภอ ให้เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ประกาศหรือยกระดับของภัยจากสาธารณภัยขนาดเล็กเป็นสาธารณภัยขนาดกลางต่อไป

3.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายหลักในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศ โดยมีกฎหมาย/ระเบียบ/ประกาศ/คำสั่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

3.6.1 กฎหมายหลัก

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง รวม 9 ฉบับ ได้แก่

(1) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการชดเชยความเสียหายแก่ผู้เสียหายจากการบำบัดภัยอันตรายจากสาธารณภัย พ.ศ. 2554

(2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2553

(3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2553

(4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกหนังสือรับรองกรณีผู้ประสบภัย หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ร้องขอหลักฐานเพื่อรับการสงเคราะห์ หรือบริการอื่นใด พ.ศ. 2552

(5) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2554

(6) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(7) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัคร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560

(8) ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่องแบบหนังสือรับรองผู้ประสบภัย

(9) ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้จ่าย เงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

3.6.2 กฎหมาย/ ระเบียบ/ ประกาศ/ คำสั่ง ที่สำคัญเพื่อการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- (1.1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - (1.2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานด้านสาธารณสุขปกศ พ.ศ. 2540
 - (1.3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. 2542
 - (1.4) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน พ.ศ. 2547
 - (1.5) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. 2561
 - (1.6) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - (1.7) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - (1.8) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. 2541
- (2) ระเบียบกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ได้แก่**
- (2.1) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2562
 - หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2563
 - (2.2) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. 2562
 - (2.3) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พ.ศ. 2562
 - (2.4) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อการป้องกันและขจัดภาวะมลพิษทางทะเลเนื่องจากน้ำมัน พ.ศ. 2527
- (3) พระราชบัญญัติ/ ระเบียบ ประกาศ/ คำสั่งอื่นๆ**
- (3.1) พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ. 2497
 - (3.2) พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548
 - (3.3) พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507
 - (3.4) พระราชบัญญัติกาชาด พ.ศ. 2499
 - (3.5) พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
 - (3.6) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2558
 - (3.7) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2543

- (3.8) พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
- (3.9) พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. 2542
- (3.10) พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554
- (3.11) พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการ ผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2546
- (3.12) พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ.2551
- (3.13) พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551
- (3.14) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535
- (3.15) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- (3.16) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558
- (3.17) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558
- (3.18) พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535
- (3.19) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- (3.20) พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559
- (3.21) พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. 2530
- (3.22) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490
- (3.23) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558
- (3.24) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- (3.25) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
- (3.26) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- (3.27) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528
- (3.28) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2542
- (3.29) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. 2485
- (3.30) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561
- (3.31) พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. 2562
- (3.32) พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. 2560
- (3.33) พระราชบัญญัติการช่วยเหลือกู้ภัยทางทะเล พ.ศ. 2550
- (3.34) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (3.35) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
- (3.36) พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. 2522
- (3.37) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522

(3.38) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

(3.39) พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2535

(3.40) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509

(3.41) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ.2485

(3.42) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

บทที่ 4

การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเป็นแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการลดโอกาสของความรุนแรง และผลกระทบที่เกิดจากสาธารณภัยได้ด้วยการประเมินความเสี่ยง เพื่อนำมากำหนดนโยบาย แผน และมาตรการ เพื่อแก้ไขต้นเหตุของปัญหาในการลดความเสี่ยงที่เกิดแก่ชุมชนและสังคม โดยการมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิม และป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่ด้วยการลดความล่อแหลม ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการจัดการให้สังคมมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ และฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม อันนำไปสู่การรับรู้ - ปรับตัว - ฟื้นเร็วทั่ว - อย่างยั่งยืน (Resilience)

ความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk) หมายถึง โอกาสที่สาธารณภัยทำให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ความเป็นอยู่และภาคบริการต่างๆในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง ณ ห้วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ซึ่งสามารถแทนด้วยสมการแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ได้แก่ ภัยความล่อแหลม ความเปราะบางและศักยภาพ ดังนี้

ความเสี่ยง (Risk) = (Hazard) x ความล่อแหลม (Exposure) x

ความเปราะบาง (Vulnerability)

ศักยภาพ (Capacity)

การวิเคราะห์ความเสี่ยง, การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสถานะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (exposure) ความเปราะบาง (Vulnerability) และ ศักยภาพ (Capacity) ในการรับมือของชุมชน ที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การดำรงชีวิต และสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

ภัย (Hazard) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ที่อาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ความล่อแหลม (Exposure) หมายถึง การที่ผู้คน อาคารบ้านเรือน ทรัพย์สิน ระบบต่างๆ หรือองค์ประกอบใดๆ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงและอาจได้รับความเสียหาย

ความเปราะบาง (Vulnerability) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานะใดๆ ที่ทำให้ชุมชนหรือสังคมขาดความสามารถในการปกป้องตนเอง ทำให้ไม่สามารถรับมือกับสาธารณภัย หรือไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วจากความเสียหายอันเกิดจากสาธารณภัย ปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมมานานก่อนเกิดสาธารณภัย และอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลกระทบของภัยมีความรุนแรงมากขึ้น

ศักยภาพ (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือความสามารถ ที่อาจจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

4.1 แนวคิดการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในแต่ละประเทศไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เนื่องจากสาธารณภัยเป็นเรื่องของคนทุกคน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางให้ดำเนินการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกันทุกภาคส่วนของประเทศ ทั้งนี้ ระดับสากลและระดับภูมิภาคได้มีการจัดทำกรอบการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัยให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และได้มีการยอมรับแนวคิดในการปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หรือ Disaster Risk Reduction: DRR ขึ้น เพื่อให้เข้าใจ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย เสริมสร้างศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ลงทุนด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันในการพร้อมรับมือและฟื้นคืนกลับได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ และการฟื้นฟูสภาพและซ่อมสร้างให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิมในช่วงการฟื้นฟู

4.2 เป้าประสงค์

4.2.1 เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความเปราะบางและความล่อแหลม พร้อมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

4.2.2 เพื่อให้มีมาตรการ ให้ทุกภาคส่วนลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่

4.3 กลยุทธ์การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมให้มีการประเมินความ

(1) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

มีแนวทางการปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1.1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกระบวนการประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

1) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสาธารณสุข เช่น ฐานข้อมูลสถิติ สาธารณภัยฐานข้อมูลผู้ประสบภัย ฐานข้อมูลเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และฐานข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้พร้อมเรียกใช้งานได้ทันทีเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน และมีการเชื่อมโยงข้อมูลทุกภาคส่วนในทุกระดับโดยกำหนดให้มีข้อตกลงระหว่างหน่วยงานในการขอใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขร่วมกัน เพื่อให้ได้แผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงฐานข้อมูลเชิงสถิติเพื่อการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขอย่างสม่ำเสมอ

(1.2) วิเคราะห์ความเสี่ยงโดยสร้างจากทัศน์/สถานการณ์สมมติ (Scenario - base risk assessment) เป็นการใช้สถานการณ์หรือสถิติของภัยที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เพื่อค้นหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Future Risk Scenario) หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่นำความรู้และแนวทางปฏิบัติจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ร่วมกับความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ ผสมกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในทุกมิติ (Inclusive DRR)

(2) แนวทางปฏิบัติในการใช้ผลการประเมินความเสี่ยงเพื่อการวางแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยวางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยง แก้ไขปัญหาความเปราะบาง และความล่อแหลม การเตรียมความพร้อมและเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขในทุกระดับ โดยนำผลการประเมินความเสี่ยงมาเป็นแนวทางในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขจากทุกหน่วยงาน มาใช้ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขตามภัยประเภทต่างๆ เพื่อจัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการสร้างนวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขบรรจุในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

ตารางที่ 4-1 : แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
วาตภัย	หมู่ที่ 1, 5, 7	หมู่ที่ 2, 3	หมู่ที่ 4, 6	<p>1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย</p> <p>2. สร้างระบบการแจ้งเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>3. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย</p> <p>4. ประเมินความเสี่ยงภัยจากวาตภัยโดยการประเมินภัยและความล่อแหลมเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดวาตภัย รวมทั้งศึกษาวิธีลดผลกระทบเพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภัยจากวาตภัย</p>	<p>1. โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ การป้องกันภัยจากวาตภัย</p>	สำนักปลัด อบต.	งบประมาณรายจ่ายประจำปี
ภัยแล้ง		หมู่ที่ 1, 2, 3	หมู่ที่ 4, 5, 6, 7	<p>1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย</p> <p>2. สร้างระบบการแจ้งเตือนภัย</p>	<p>1. โครงการขุดลอกปรับปรุงแหล่งน้ำเดิมเพื่อกักเก็บไว้ใช้ในฤดูแล้ง</p>	สำนักปลัด อบต.	งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
				ให้มีประสิทธิภาพ 3. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย 4. ประเมินความเสี่ยงภัยจากภัยแล้งโดยการประเมินภัยและความล่อแหลมเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดภัยแล้งรวมทั้งศึกษาวิธีลดผลกระทบ เพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภัยจากภัยแล้ง	แล้ง 2. โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน 3. โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล 4. โครงการธนาคารน้ำใต้ดิน 5. โครงการสูบน้ำเพื่อกักเก็บไว้ใช้ในฤดูแล้ง 6. โครงการวางท่อเพื่อสูบน้ำระยะไกล		

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
อุทกภัย			หมู่ที่ 1, 4, 6	1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. สร้างระบบ	1. จัดตั้งศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยชุมชนจาก	สำนักปลัด อบต.	งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
				การแจ้งเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพ 3. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย 4. ประเมินความเสี่ยงภัยจากอุทกภัยโดยการประเมินภัยและความล่าแหลมเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดอุทกภัยรวมทั้งศึกษาวิธีลดผลกระทบ เพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภัยจากอุทกภัย	ภัยอุทกภัย วาตภัยและ อัคคีภัย 2. โครงการขุดลอกเปิดทางระบายน้ำ 3. โครงการขุดลอกลำน้ำสาธารณะ และการขุดสระกักเก็บน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย		
อุบัติเหตุทางถนน			หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย 3. ประเมินความเสี่ยงภัยจากภัยทางถนน โดยการประเมิน	1. โครงการติดตั้งกระจกสองทางแยก (กระจกโค้ง) ตามแยกตามซอยถนนในหมู่บ้าน 2. โครงการ	สำนักปลัด อบต.	งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
				ภัยและความล้มเหลวเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดภัยทางถนน รวมทั้งศึกษาวิธีลดผลกระทบเพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการภัยทางถนน	จัดทำป้ายบอกทางแยก 3. โครงการจัดทำลูกกระพรวนชะลอความเร็วตามหมู่บ้าน 4. โครงการจัดทำป้ายจราจร 5. ติดตั้งไฟจราจรกระพริบในหมู่บ้าน		

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
					6. โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในหมู่บ้าน 7. โครงการติดตั้งกล่องวงจรปิดในหมู่บ้าน		

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
					8. โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน 9. โครงการป้องกันอุบัติเหตุบนทางหลวงท้องถิ่น		
อัคคีภัย			หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	1. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อนำมาวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย 2. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและสาเหตุของการเกิดภัย 3. ประเมินความเสี่ยงภัยจากอัคคีภัยโดยการประเมินภัยและความล่าช้าเพื่อประเมินโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะเกิดอัคคีภัยศึกษาวิธีลดผลกระทบเพื่อนำไปกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการ	1. โครงการประชาสัมพันธ์เตรียมความพร้อมการป้องกันและอัคคีภัย 2. โครงการทำแนวกันไฟป้องกันอัคคีภัย 3. โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและรับอัคคีภัย	สำนักปลัด อบต.	งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจาก	หน่วยงานรับผิดชอบ	แหล่งงบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
				อัคคีภัย			

(3) แนวทางปฏิบัติในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้กำหนดให้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

(3.1) สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนได้รับทราบความเสี่ยงของพื้นที่ตนเอง เพื่อให้มีความตระหนัก เข้าใจความเสี่ยงในพื้นที่รู้เท่าทันภัย และเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย ในการวางแผน และการลงทุนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการสนับสนุนให้สื่อประชาสัมพันธ์ ทุกแขนงมีบทบาทในการรณรงค์

ประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้ถนนอย่างปลอดภัย การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน การเตรียมการในการรับมือ สาธารณภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต

(3.2) จัดทำ ปรับปรุง และพัฒนาคู่มือการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Assessment Guideline) โดยให้หน่วยงานภาคในระดับท้องถิ่น ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคส่วนต่างๆ ได้รับรู้ความเสี่ยงของพื้นที่

(3.3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครต่างๆ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนามาตรการลด

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมด้วยมาตรการและวิธีการที่หลากหลายในการป้องกันและลดความล่อแหลม เปราะบาง และเพิ่มศักยภาพ ในการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ รวมทั้งฟื้นฟูให้กลับคืนสภาพได้อย่างรวดเร็วและดีขึ้นกว่าเดิม โดยพิจารณาเลือกใช้วิธีการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เช่น

(1.1) ย้ายที่ตั้งชุมชน หมู่บ้านและอาคารสถานที่ออกนอกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย หรือการออกแบบโครงสร้างและใช้วัสดุในการก่อสร้างที่มีความคงทนและปลอดภัย

(1.2) กำหนด/จัดทำโซนนิ่ง เพื่อวางแผนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(1.3) จัดทำผังเมือง โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงจากสาธารณภัย และมีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งจัดทำกฎระเบียบมาตรฐานด้านความปลอดภัยในชุมชนที่อยู่อาศัย

(2) แนวทางปฏิบัติในการป้องกันและลดผลกระทบจากความเสียหาย (Risk Prevention and Mitigation)

ดำเนินการป้องกันและลดผลกระทบ โดยดำเนินการทั้งที่ใช้โครงสร้างและไม่ใช้โครงสร้าง เพื่อขจัดหรือลดโอกาสที่สาธารณภัยจะสร้างผลกระทบต่อบุคคล ชุมชนหรือสังคม เพื่อเตรียมการด้านทรัพยากร ระบบการปฏิบัติการและความพร้อมไว้รองรับสถานการณ์สาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น ทั้งการป้องกันบรรเทาและระงับภัยให้มีความพร้อมที่จะเผชิญสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2.1) มาตรการเชิงใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยใช้โครงสร้าง หมายถึง การใช้สิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น อาคาร เขื่อน กำแพง อ่างเก็บน้ำ ฝาย เขื่อนกั้นเส้นทางคมนาคมเพื่อส่งกำลังบำรุง ป้ายสัญญาณ ฯลฯ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ว่าควรใช้การป้องกันแบบใดจึงจะเหมาะสมกับสภาพพื้นที่เสี่ยงภัยนั้นๆ ประกอบด้วย

(1) จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำ เขื่อน สระน้ำ ทำนบ เขื่อนกั้น ฝาย รวมทั้งการขุดลอกคูคลอง แหล่งน้ำสาธารณะที่ตื้นเขิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง และการระบายในฤดูฝน

(2) ก่อสร้างกำแพง ผนัง หรือรอดักตะกอน เพื่อป้องกันการเอ่อล้นหรือสูญเสียพื้นดิน จากการกัดเซาะชายฝั่งของทะเลและแม่น้ำ

(3) เสริมความแข็งแรงของโครงสร้างบ้าน อาคาร ให้สามารถต้านทานแรงจากลมพายุ

(4) กรณีการก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องให้มีความมั่นคงแข็งแรงและมีระบบความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้อาคาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อกำหนดและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

(5) ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการส่งกำลังบำรุง หรือเส้นทางไปสถานที่หลบภัยให้ใช้การได้ตลอดเวลา

(2.2) มาตรการที่ไม่ใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยไม่ใช้โครงสร้าง เป็นการดำเนินการเพื่อช่วยทำให้ การดำเนินงานในการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้มาตรการด้านกฎหมายควบคุมมาตรฐานการก่อสร้าง การจัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดิน การอบรมวิศวกรในการก่อสร้าง

(1) กำหนดเขตพื้นที่และจัดกลุ่มที่ตั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยงภัย เช่น การวางแผนการใช้ที่ดิน การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การกำหนดมาตรฐาน ความปลอดภัยของกิจกรรมต่าง ๆ การกำหนดโซนนิ่ง เป็นต้น

(2) เสริมสร้างความแข็งแรงของตลิ่ง ปลูกต้นไม้ ไม้พุ่ม หญ้าแฝก ป้องกันชุมชนริมน้ำ

(3) ปรับแผนการเกษตรเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ปลูกป่าต้นไม้อุดหนุนปลูกไม้คลุมหน้าดิน กั้นดินพังทลาย ทำแนวปลูกแบบขวาง แนะนำพันธุ์พืชที่ทนต่อแมลงศัตรูพืชและความแห้งแล้ง รวมถึงส่งเสริมการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

(4) ออกมาตรการที่จำเป็นในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(5) บังคับใช้กฎหมายและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่กับหน่วยงานภาครัฐ ในการป้องกันไม่ให้เกิดอัคคีภัย เช่น การให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับ สาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดจากการกระทำของประชาชนเอง เช่น การเผาตอซังข้าว การเผาใบอ้อย เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้นำแนวคิดการลดความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการสาธารณภัย ภายใต้การวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยต่างๆ ของ อปท. โดยได้จัดทำโครงการ/มาตรการ/แผนงาน และแนวทางการป้องกันและลดผลกระทบจากทุกหน่วยงานมาใช้ในการป้องกันและลดผลกระทบ ตามภัยประเภทต่างๆ และบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/แผนพัฒนาท้องถิ่น

(3) แนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) ได้แก่

(3.1) สนับสนุนการสร้างระบบประกันภัย โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เช่น กรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งเป็นการตกลงทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยที่อีกฝ่ายตกลง จะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งตามกำหนดระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้กับอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นจะได้รับค่าสินไหมชดเชยบางส่วนหรือทั้งหมดจากผู้รับประกันภัย และส่งเสริมให้ประชาชนซื้อระบบประกันภัยดังกล่าว

(3.2) สนับสนุนการออกพันธบัตรสาธารณภัย (catastrophe/CAT bond) ซึ่งคือตราสารหนี้ ที่ผลตอบแทนอ้างอิงกับมูลค่าความเสียหาย โดยเมื่อเกิดสาธารณภัยที่กำหนดไว้และมูลค่าความเสียหายเกินกว่าระดับที่กำหนดผู้ออกตราสารจะหักเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามขั้นตอนที่ตกลงไว้ เพื่อชดเชยกับความเสี่ยง ที่สูงขึ้นแต่หากไม่เกิดสาธารณภัยตามที่ระบุไว้ในช่วงเวลาที่กำหนดผู้ลงทุนก็จะได้รับดอกเบี้ยและเงินต้นคืน เมื่อครบกำหนด และส่งเสริมให้ประชาชนซื้อพันธบัตรสาธารณภัยดังกล่าว

(4) แนวทางปฏิบัติในการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) ได้แก่

(4.1) ฝักการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเครื่องมือและกิจกรรมในการสร้าง ความพร้อมและเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากร รวมทั้งเป็นการทดสอบการประสานงานและการบูรณาการความร่วมมือ ทำให้ทราบจุดบกพร่องและช่องว่างในการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย และแผนเผชิญเหตุสาธารณภัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้หมายรวมถึงการฝึก การซักซ้อม และการฝึกปฏิบัติตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงานในทุกระดับ โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จะมีการประสานและสั่งการอำนวยความสะดวกให้ชุมชน/หมู่บ้าน ดำเนินการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบบูรณาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการบูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบให้พร้อมรับสถานการณ์ภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น โดยพิจารณาประเภทของภัยที่เป็นนโยบายเน้นหนักของรัฐบาล หรือภัยที่มีความเสี่ยงสูง ตามความจำเป็นของสภาพพื้นที่

(4.2) การเตรียมการอพยพ

กำหนดให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จัดทำแผนอพยพ แผนอพยพส่วนราชการ หรือวางมาตรการการอพยพ ซึ่งอย่างน้อยมีสาระสำคัญประกอบด้วย บัญชีจำนวนผู้อพยพบัญชีส่วนราชการ สิ่งอำนวยความสะดวกในการอพยพ การกำหนดเขตพื้นที่รองรับ การอพยพให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม การกำหนดเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบการอพยพไว้ให้ชัดเจน การกำหนดเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางอพยพสำรองสำหรับแต่ละประเภทภัย รวมทั้งการสำรวจและการจัดเตรียมพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิง แหล่งพลังงาน และระบบสื่อสารสำหรับการอพยพ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายเป็นไปอย่างมีระบบสามารถระงับการแตกตื่นเสียชีวิตของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมการอพยพ ให้ดำเนินการดังนี้

- 1) จัดทำแผนอพยพในพื้นที่เสี่ยงจากสาธารณภัยและแผนอพยพส่วนราชการ
- 2) จัดหาสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพประชาชน
- 3) จัดเตรียมเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางสำรองสำหรับแต่ละประเภทภัย
- 4) จัดทำป้ายแสดงสัญญาณเตือนภัยบอกเส้นทางอพยพไปสู่สถานที่ปลอดภัย
- 5) จัดเตรียมสรรพกำลังหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือหน่วยอพยพ
- 6) จัดเตรียมยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น รถยนต์ขับเคลื่อน ๔ ล้อ ไฟฉาย พลุส่องสว่าง นกหวีด เสื้อชูชีพ ฯลฯ

7) จัดประชุมหรืออบรมให้ความรู้ในการช่วยเหลือตัวเองเมื่ออยู่ในภาวะฉุกเฉิน

8) จัดให้มีการฝึกซ้อมแผนอพยพจากสาธารณภัย

9) จัดทำคู่มือการอพยพจากสาธารณภัย ให้ประชาชนศึกษา

ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนอพยพ การอพยพส่วนราชการ ให้กำหนดรายละเอียดโดยสำรวจ และจัดทำบัญชีจำนวนผู้อพยพไว้ล่วงหน้า โดยแยกประเภทตามลำดับความเร่งด่วน การกำหนดเขตพื้นที่ รวมพลและพื้นที่รองรับการอพยพ การกำหนดเจ้าหน้าที่ดำเนินการอพยพไว้ล่วงหน้า โดยระบุหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน การสำรวจยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนระบบการสื่อสารสำหรับการอพยพ การกำหนดเส้นทางอพยพหลัก และเส้นทางรองที่ชัดเจน การกำหนดสถานที่ปลอดภัยเป็นพื้นที่รองรับการอพยพ การกำหนดระเบียบปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการอพยพการอยู่อาศัย ในพื้นที่รองรับการอพยพตลอดจนการอพยพกลับ การให้ความช่วยเหลือ และบริการในการดำรงชีพและระบบสุขลักษณะตามสมควรจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมตลอดจนวางระเบียบในการควบคุมการใช้สิ่งเหล่านี้

นอกจากนี้ ให้แบ่งการปกครองในพื้นที่อพยพออกเป็นกลุ่ม และจัดทำทะเบียนและจัดระเบียบการปกครอง โดยการจัดแบ่งประเภทของบุคคลตามลำดับเร่งด่วน เช่น ผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก และสตรีตามลำดับ และจัดเตรียมพื้นที่รองรับการอพยพไว้ล่วงหน้าให้เป็นตามลักษณะความจำเป็น เช่น ต้องห่างจากพื้นที่อันตราย ไม่กีดขวางหรือเหนี่ยวรั้งการปฏิบัติการ เป็นพื้นที่ที่สามารถจัดการด้านสุขลักษณะได้ มีความสะดวกในเส้นทางคมนาคม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคตามสมควร

(4.3) การเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยชั่วคราวในสถานการณ์ที่เกิดสาธารณภัยขึ้น ซึ่งรัฐต้องมีการเตรียมแผนรับมือต่อการอพยพในภาวะฉุกเฉิน โดยกำหนดอาคารที่จะใช้เป็น ศูนย์พักพิงชั่วคราวไว้และการบริหารจัดการในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการดำรงชีวิตและศักดิ์ศรีกับผู้ประสบภัยที่เข้าพักพิง ทั้งนี้ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีแนวทางปฏิบัติสำหรับเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยอย่างน้อย ดังนี้

(4.4.1) จัดหาสถานที่ตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย อบท. ต้องดำเนินการคัดเลือกสถานที่ตั้งจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ กลุ่มเปราะบาง โดยคำนึงถึงความปลอดภัย

ไม่เสี่ยงต่อการเกิดซ้ำ มีการคมนาคมที่สะดวก มีความพร้อม ของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า รวมทั้งต้องกำหนดนโยบายในการเปิดและปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ชัดเจน

(4.3.2) กำหนดให้มีปัจจัยความจำเป็นขั้นต่ำของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสม ตามมาตรฐานสเฟียร์

(4.3.3) จัดการภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ให้กำหนดผู้รับผิดชอบ ภายในศูนย์พักพิงชั่วคราว ตามโครงสร้างแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ได้แก่ ผู้จัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน หรือผู้อำนวยการโรงเรียน (กรณี โรงเรียนเป็นศูนย์ฯ) ทั้งนี้ ศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจมีโครงสร้างภายในแบ่งเป็น ฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายอำนวยการตามความเหมาะสม

(4.3.4) ให้มีการบริหารจัดการข้อมูลผู้อพยพ โดยมีการเก็บบันทึก ข้อมูลที่จำเป็น ประกอบด้วย ข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลด้าน ธุรการ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำ แผนบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

(4.4) แผนบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP)

แผนการบริหารความต่อเนื่อง เป็นแผนปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤต ฉุกเฉินในสถานการณ์เมื่อเกิดภัยต่างๆ เช่น ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ อุบัติเหตุ หรือการมุ่งร้ายต่อองค์กร ฯลฯ ซึ่งจากสภาวะวิกฤต หรือเหตุการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวส่งผลให้หน่วยงานหรือองค์กรต้องหยุดชะงักการดำเนินงานหรือไม่ สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานส่วนราชการหรือ องค์กรต่าง ๆ จึงต้องจัดทำแผนการบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP) ขึ้น เพื่อเป็นแผนรองรับการดำเนินภารกิจของ หน่วยงานหรือองค์กรในช่วงสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้บริการ ประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับในช่วงภาวะปกติ ซึ่งจะช่วยให้อาจลดระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานหรือองค์กรได้ แผนการบริหารความต่อเนื่องควรมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (1) วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารความต่อเนื่อง
- (2) ขอบเขตสถานการณ์ความเสี่ยงภัย เช่น แผนรับมือ สถานการณ์ภัยจากอุทกภัย/อัคคีภัย/แผ่นดินไหว ฯลฯ
- (3) กำหนดสถานที่ปฏิบัติงานสำรอง
- (4) กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ

- บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ทีมอพยพ ทีมปฐมพยาบาล ทีมกู้ชีพกู้ภัย ทีมประสานงานและสนับสนุน ทีม รักษาความสงบเรียบร้อย ฯลฯ

- ระดับความรุนแรงของสถานการณ์และขั้นตอนการปฏิบัติงาน ฉุกเฉิน

- การอพยพทรัพยากรที่จำเป็นและเหมาะสมต่อ สถานการณ์

- ขั้นตอนการฟื้นฟูหน่วยงานหลังผ่านพ้นวิกฤต ฯลฯ

(4.5) การแจ้งเตือนภัย

การแจ้งเตือนภัย (Warning) เป็นการดำเนินการแจ้งเตือนภัยเพื่อให้บรรล่วัตถุประสงค์ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม การป้องกัน และการลดผลกระทบ โดยการให้ข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับสาธารณสุขและการแจ้งเตือนภัยที่รวดเร็วไปยังพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้หน่วยงานและประชาชนเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณสุขที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ การแจ้งเตือนภัยจะหมายถึงการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) ตั้งแต่การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทันเหตุการณ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยังหน่วยงาน/องค์กร และประชาชน เพื่อให้หน่วยงานและ/หรือบุคคลที่กำลังเผชิญความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณสุขสามารถกระทำการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง (ติดตาม วิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์) โดยระบบเตือนภัยแบบครบวงจร (End-to-End Warning System) จะมุ่งเน้นกระบวนการดำเนินการตั้งแต่ต้นทางในการวิเคราะห์ ประเมินความเสี่ยง เพื่อแจ้งเตือนไปยังหน่วยงานและประชาชนให้มีความพร้อมในการรับมือกับสาธารณสุขและสามารถอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ที่ได้จัดเตรียมไว้

(4.5.1) แนวทางปฏิบัติของระบบการเตือนภัย ดำเนินการจัดหา ติดตั้ง และพัฒนาโครงสร้างระบบเตือนภัย ระบบสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเตือนภัยในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัย วิเคราะห์ข้อมูลสาธารณสุขและการส่งข้อมูลที่ถูกต้องรวดเร็วไปยังส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนซึ่งการพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือนและเฝ้าระวังภัยที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ตามแผนภาพที่ 4-1 ได้แก่

แผนภาพที่ 4-1 องค์ประกอบสำคัญของระบบการเตือนภัย

(1) การรับรู้และเข้าใจความเสี่ยง (Risk Knowledge) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นระบบ และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของภัยอันเนื่องมาจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น การขยายตัวของเมือง ฯลฯ มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุข เพื่อนำมาสนับสนุน/ตัดสินใจในการแจ้งเตือนภัยให้ตรงกับพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบเมื่อสาธารณสุขเกิดขึ้นการประเมินความเสี่ยงไม่ควรดำเนินการเพียงครั้งเดียวควรมีการปรับปรุงตามระยะเวลา โดยขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม กาลเวลา และบริบทของพื้นที่

(2) การติดตามสถานการณ์และการพยากรณ์ (Monitoring and Forecasting) เป็นขั้นตอนในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ และการวิเคราะห์คาดการณ์สาธารณสุขที่จะเกิดขึ้นเชิงพื้นที่ในแต่ละระดับ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม แบบจำลองการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมาก (Data Analytical BIG DATA) และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อให้การคาดการณ์มีความถูกต้อง แม่นยำ ครบคลุม และรวดเร็ว

(3) การแจ้งเตือนภัยและการสื่อสาร (Dissemination and Communication) ต้องจัดทำข้อความ หรือคำแจ้งเตือนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเกิดประโยชน์ต่อชุมชน/ประชาชนมากที่สุด (เวลาที่จะเกิดสาธารณสุขภัย ระยะเวลาการเกิด พื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบ แนวทางการปฏิบัติและการเตรียมพร้อม ฯลฯ) เพื่อให้ประชาชนไม่เกิดความสับสนและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งจะต้องจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานระบบสื่อสาร (Communication Infrastructure) และระบบ/อุปกรณ์เตือนภัยให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงภัย

(4) ความตระหนักรู้และการตอบสนองต่อการแจ้งเตือนภัย (Public Awareness and Response Capability) เมื่อชุมชน/ประชาชนในพื้นที่ได้รับข้อความ/สัญญาณแจ้งเตือนแล้วต้องรู้เท่าทันภัยโดยตระหนักถึงความปลอดภัย การป้องกันและเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณสุขที่จะเกิดขึ้น ตั้งแต่การสร้างความเข้มแข็งในชุมชน การป้องกันและลดผลกระทบ ความสามารถจัดการในภาวะฉุกเฉิน ตลอดจนการอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย

(4.5.2) แนวทางปฏิบัติการแจ้งเตือนภัย เนื่องจากสาธารณสุขที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ ภัยธรรมชาติมีระยะเวลาในการเกิดที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการแจ้งเตือนภัยให้พิจารณาระยะเวลาของการแจ้งเตือนภัยตามแต่ละประเภทของสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยกำหนดกระบวนการเตือนภัยดังนี้

(1) การเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์

1) จัดชุดเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวัง และติดตามสถานการณ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์สาธารณสุขที่อาจเกิดขึ้นตลอด 24 ชั่วโมง พร้อมทั้งประสานการปฏิบัติกับกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขข้างเคียง

2) ติดตามการรายงานสภาพอากาศปรากฏการณ์ธรรมชาติ ข้อมูลสถานการณ์และการแจ้งข่าว การเตือนภัยจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขระดับเหนือขึ้นไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมอุทกศาสตร์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข ฯลฯ รวมทั้งสื่อต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ เฝ้าระวัง ประเมินแนวโน้มการเกิดภัย

3) จัดทีมประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบถึงระยะเวลา ภาวะที่จะคุกคาม (อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน) เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความตื่นตระหนก และความสับสนในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

และให้ความสำคัญกับผู้ที่ต้องช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ เช่น ผู้พิการ ทั้งนี้ ความถี่ของการแจ้งข่าวเตือนภัยขึ้นอยู่กับแนวโน้มการเกิดภัย

4) จัดให้มีอาสาสมัครและเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง และแจ้งข่าวเตือนภัยระดับชุมชน ทำหน้าที่ติดตาม เฝ้าระวังปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีแนวโน้มการเกิดภัย แจ้งข่าวเตือนภัยแก่ชุมชน และรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย โดยใช้ระบบการสื่อสาร เครื่องมือแจ้งเตือนภัยของชุมชน

การติดตามข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดสาธารณภัย รวมทั้งทำหน้าที่เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร วิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล เพื่อตัดสินใจในการเตรียมรับมือกับสาธารณภัย

รายงานสถานการณ์ภัยและผลการปฏิบัติให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัดทราบเป็นระยะๆ เพื่อประสานและสนับสนุนการปฏิบัติร่วมกัน

(2) การแจ้งเตือนล่วงหน้า

เป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่บ่งชี้ว่า มีแนวโน้มที่จะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยไปยังส่วนราชการ หน่วยงาน และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ และประชาชน เพื่อให้ติดตามข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ระยะเวลาสำหรับการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสาธารณภัยแต่ละประเภท โดยให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นหน่วยประสานงานในการจัดวางแนวทาง มาตรการ และขั้นตอนการปฏิบัติ ร่วมกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้การแจ้งเตือนล่วงหน้าที่มีมาตรฐานเป็นรูปแบบเดียวกันซึ่งสะดวกต่อการรับทราบและทำความเข้าใจ กับข้อมูลที่ได้รับ

(3) การแจ้งเตือนภัย

หากประเมินสถานการณ์แล้วคาดว่าจะมีโอกาสเกิดสาธารณภัยมากกว่า ร้อยละ 60_ ให้มีการแจ้งเตือนภัยทันทีกับกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับและประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ในการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น โดยมีข้อมูลการแจ้งเตือนภัย ดังนี้

- คาดการณ์ระยะเวลา และบริเวณพื้นที่ที่จะเกิดสาธารณภัย
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและความยาวนานของภัย (ระยะเวลา)
- แนวทางการปฏิบัติตนของส่วนราชการ หน่วยงาน และ

ประชาชน

● ในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้นำแนวทาง มาตรการ และขั้นตอนการปฏิบัติจากกองอำนวยการ

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไปมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย

● การเตรียมความพร้อมรับมือ เช่น อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เป็นต้น

ทั้งนี้ ระยะเวลาในการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประเภทของสาธารณภัย เช่น ดินโคลนถล่ม/น้ำป่าไหลหลากอาจมีระยะเวลาในการแจ้งเตือน 1-2 วัน ในขณะที่ธรณีพิบัติภัยสึนามิจะมีระยะเวลา 1-2 ชั่วโมงในการแจ้งให้อพยพ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยกำหนดวิธีการแจ้งเตือนภัย ดังนี้

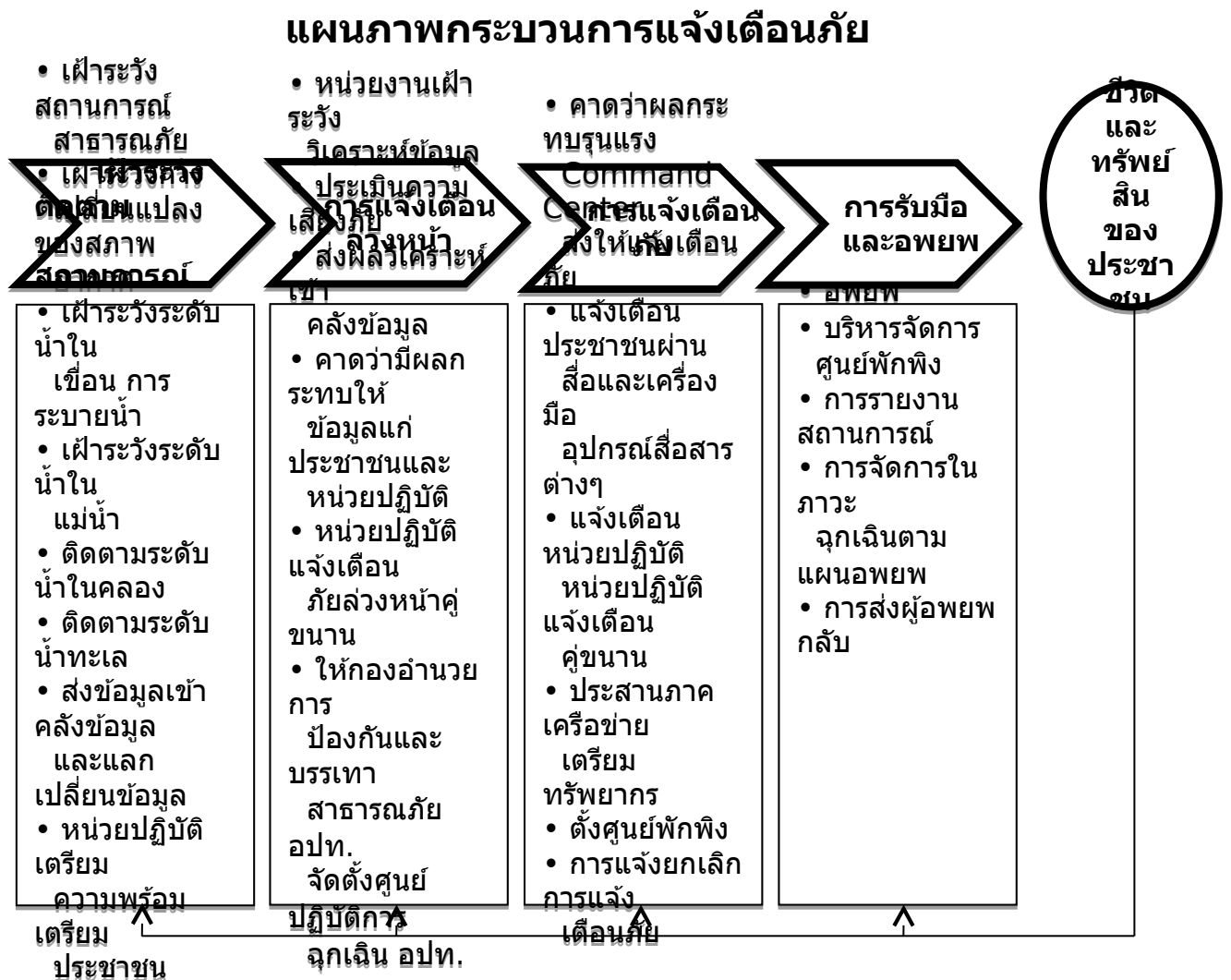
1) แจ้งเตือนผ่านหน่วยงาน โดยใช้กลไกระบบการบริหารราชการ แจ้งเตือน ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมถึง การปกครองท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน หน่วยช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยผ่านหน่วยงานระดับต่างๆ ไปสู่ระดับพื้นที่ ให้กับกลุ่ม ผู้ได้รับผลกระทบ และประชาชนทั่วไป

2) แจ้งเตือนประชาชนโดยตรง โดยผ่านทางสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน วิทยุสมัครเล่น โทรสาร โทรศัพท์มือถือ หอกระจายข่าว หอเตือนภัย เสียงตามสาย ไซเรนเตือนภัยแบบมือหมุน โทรโข่ง นกหวีด หรือสัญญาณเสียงที่กำหนดใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยประจำหมู่บ้านหรือตำบล หรือแอปพลิเคชัน (Line)

(4) รับมือและอพยพ หากคาดว่าสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นสั่งการให้อพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย หรือพื้นที่ที่หน่วยงานราชการ มูลนิธิ องค์กร หรือเอกชนได้จัดเตรียมไว้ โดยกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติ รวมทั้งแผนเผชิญเหตุ สำหรับส่วนราชการ หน่วยงาน และองค์กรเอกชน ในการรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น โดยจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต กองกำลังทหารเป็นหน่วยงาน

สนับสนุนทรัพยากร ยานพาหนะ เครื่องมือพิเศษ ทั้งนี้ หากเกินศักยภาพที่จะรับมือกับสถานการณ์ได้ ให้รายงานกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทราบทันที

แผนภาพที่ 4 - 2 : กระบวนการแจ้งเตือนภัย

(4.5.3) แนวทางปฏิบัติพัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือนของคนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อให้การเตือนภัยมีความแม่นยำ น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีแนวทาง ดังนี้

(1) นำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในการพยากรณ์ คาดการณ์ ติดตามสถานการณ์การเกิดสาธารณภัย

(2) จัดทำระเบียบปฏิบัติประจำ (Standard Operating Procedure : SOP) ในการแจ้งเตือนประชาชนเมื่อเกิดคาดว่าจะเกิดภัยขึ้นในชุมชน และเสริมสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการแจ้งเตือนภัย

(3) จัดวางระบบสื่อสารหลัก อย่างน้อย 2 ระบบ และระบบสื่อสารสำรอง

- ♦ ระบบสื่อสารหลักที่กำหนดไว้ คือ โทรศัพท์
- ♦ ระบบสื่อสารสำรองที่กำหนดไว้ คือ วิทยุสื่อสาร

(4) เตรียมความพร้อมและสร้างความตระหนัก รวมถึง ให้ประชาชนมีการรับรู้และเข้าใจความเสี่ยงจากข้อมูลที่ได้รับ โดยจัดให้มีการฝึกอบรม เช่น อาสาสมัครแจ้งเตือนภัยในตำบล และหมู่บ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเตือนภัยที่มีความแตกต่างกันของภัยแต่ละประเภท เป็นต้น

(5) จัดให้มีการฝึกกระบวนการระบบเตือนภัยเพื่อเป็นการทดสอบแผนปฏิบัติการ แผนเผชิญเหตุ ขั้นตอน เครื่องมือ อุปกรณ์ และความพร้อมของประชาชนทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

(4.5.4) แนวทางปฏิบัติเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้นำเทคโนโลยีมาสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ เช่น แผนที่เสี่ยงภัย แอปพลิเคชัน จัดทำ Web Service ในการนำเสนอข้อมูลและ Mobile Application เพื่อเป็นช่องทางในการให้บริการข้อมูล และแจ้งเตือนภัยให้แก่ประชาชน และกลุ่มเปราะบาง ผ่านสมาร์ตโฟน (Smart Phone) หรือแท็บเล็ต (Tablet) หรือระบบอื่นที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

(4.6) เตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสาธารณสุขภัย

(4.6.1) จัดทำแผนและขั้นตอนในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และยานพาหนะ เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(4.6.2) จัดให้มีสิ่งของสำรองจ่ายเพื่อการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เต็นท์ ที่พักชั่วคราว ยารักษาโรค อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เครื่องจักรกล สาธารณภัย อุปกรณ์เครื่องมือพิเศษสำหรับแต่ละประเภทภัย วัสดุสิ้นเปลือง รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

(4.6.3) จัดให้มีการระดมทรัพยากรอื่น ๆ เช่น คน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยี ข้อมูลสาธารณสุข รวมถึงผู้เชี่ยวชาญพิเศษ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรเพื่อเป็นการสร้างความเป็นหุ้นส่วนร่วมกันของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร และมูลนิธิต่าง ๆ

(4.6.4) บูรณาการระดมทรัพยากรจากหลายหน่วยงานให้มีความพร้อมรับมือกับ ภัยธรรมชาติ ได้แก่ การประเมินความต้องการในการใช้ทรัพยากรในแต่ละประเภทภัย การประมาณทรัพยากร ที่จำเป็นต้องใช้ การตรวจสอบสถานะความพร้อมใช้ของทรัพยากร การบำรุงรักษา การฝึกทักษะ ความชำนาญในการใช้งานอุปกรณ์และระบบต่าง ๆ การจัดทำฐานข้อมูลภัยพิบัติ ทรัพยากร การวางระบบการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งระบบการระดมสรรพกำลัง การวางแผนระบบโลจิสติกส์ และการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน

(4.6.5) จัดทำค่าของงบประมาณเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุและการจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

เป็นการมุ่งเน้นบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะหุ้นส่วนในการป้องกันและบรรเทา ภัยธรรมชาติ ด้วยการกำหนดบทบาทของแต่ละภาคส่วนให้มีความชัดเจน เพื่อสร้างการรับรู้บทบาท ภารกิจ และความรู้สึกในความเป็นส่วนหนึ่งของการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติร่วมกัน โดยเปิดโอกาสให้ “ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา” ตามวงจรการจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ซึ่งเป็นแนวทางในการนำเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติเข้าสู่กระแสหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ (Mainstreaming Disaster Risk Reduction into Development) และเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือภูมิคุ้มกันให้แก่ชุมชน สังคม และประเทศต่อไป

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้กำหนดนโยบายการสร้างความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติเป็นนโยบายสำคัญของจังหวัด โดยขับเคลื่อนการบูรณาการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความสำคัญในการวางแผน และจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดให้เป็นนโยบายสำคัญของท้องถิ่น

(1.1) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยง จากภัยธรรมชาติ ได้แก่ การร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาภัยธรรมชาติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระบบแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และสนับสนุนความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐร่วมกับเอกชน ในกระบวนการวางแผน และขั้นตอนการจัดสรรงบประมาณ

(1.2) สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณสำหรับการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ การเผชิญเหตุ และการฟื้นฟู เช่น งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ เป็นต้น

(1.3) สร้างความเข้มแข็งในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

(1.4) จัดทำแผนรองรับการดำเนินภารกิจทำให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่องเมื่อเกิด สาธารณภัยขึ้น เพื่อเป็นการเร่งให้การดำเนินงานหรือการ ให้บริการแก่ประชาชนกลับมาให้เหมือนภาวะปกติ

(1.5) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการความร่วมมือภาครัฐและเอกชน โดยการให้เอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมกับภาครัฐในการจัดสร้าง ปรับปรุง และ พัฒนาการบริหารจัดการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐาน รวมถึง การให้บริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนภายใต้กรอบความเสี่ยงและระยะเวลาที่กำหนด เช่น จัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาครัฐในการนำนโยบายการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัยไปสู่การปฏิบัติ

(2) แนวทางปฏิบัติในการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัยของชุมชน

ชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อมและลด ความเสี่ยงจากสาธารณภัย เนื่องจากชุมชนต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ของตนซึ่งมี ความเสี่ยง หากชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้ง มีภูมิปัญญาท้องถิ่นใน การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ก็สามารถทำให้ชุมชนของตนมีความ ปลอดภัยจากสาธารณภัย หรือฟื้นตัวจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว โดยมีแนวทางปฏิบัติในการลดความเสี่ยง สาธารณภัยของ ชุมชน ดังนี้

(1) การทำความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้ สำรวจชุมชน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและศักยภาพ รวมทั้งกลุ่มเปราะบางของ ชุมชน แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำเป็น แผนลดความเสี่ยงภัยของชุมชน

(2) ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

(3) มีแผนในภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดสาธารณภัยและแผนการฟื้นฟู ชุมชนหลังจากเกิด สาธารณภัย โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่ มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อให้แผนมี การบูรณาการและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง

(4) มีแผนรับมือกับสาธารณภัยในครอบครัว เช่น การสร้างบ้านเรือน ให้มีความแข็งแรงและอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมใน ครอบครัหากต้องอพยพออกจากที่พักอาศัยเดิม

(5) จัดการฝึกอบรมสมาชิกชุมชนอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม เปราะบางเพื่อให้มีศักยภาพมากขึ้น

(6) สร้าง ช่อมแซม หรือปรับปรุงสาธารณูปโภคในชุมชนให้ช่วยลด ความรุนแรงจาก สาธารณภัย เช่น ชุมชนที่โดนน้ำท่วมบ่อยอาจมีการสร้างฝาย ชะลอน้ำหรือทำพื้นที่แก้มลิงเพื่อพักน้ำ เป็นต้น

(7) เตรียมสิ่งของยังชีพที่จำเป็นก่อนที่จะเกิดสาธารณภัย

บทที่ 5

การปฏิบัติขณะเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน เป็นการปฏิบัติการเผชิญเหตุเพื่อบรรเทา ความรุนแรงของสาธารณภัย รวมทั้งการรักษาขวัญ สร้างความมั่นใจ และปฏิบัติ หน้าที่อย่างเป็นระเบียบของเจ้าหน้าที่ และประชาชน โดยให้ยึดถือว่าการรักษา ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนเป็นเรื่องเร่งด่วนลำดับแรก ที่จะต้องเร่งเข้า ระวังเหตุ และให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ การจัดการในภาวะฉุกเฉินต้องให้ความสำคัญ กับมาตรฐาน เอกภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า โดยการจัดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติ ระบบการจัดการทรัพยากร และ แบ่งมอบภารกิจความรับผิดชอบตามความเหมาะสม ทรัพย์สิน ทรัพยากร สภาพแวดล้อม และสังคมให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ดังนั้น ในภาวะปกติจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมไว้เพื่อให้สามารถ เผชิญกับเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้

5.1 แนวคิดการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

5.1.1 มาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ให้มีการจัดการในภาวะฉุกเฉินภายใต้รูปแบบ ระบบ และความเข้าใจ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้การจัดการสาธารณภัยสามารถเชื่อมต่อพื้นที่ และภารกิจของหน่วยงานต่างๆ ได้ทันที โดยการนำระบบการบัญชาการ เหตุการณ์มาบังคับใช้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่เข้าปฏิบัติการเผชิญเหตุ สาธารณภัยที่เกิดขึ้น

5.1.2 เอกภาพการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ให้มีการกำหนดลำดับการบังคับบัญชาที่ชัดเจน ระหว่างหน่วยงาน ต่าง ๆ ว่า จะรับหน้าที่และภารกิจจากผู้ใด หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักใน การเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้น หน่วยงานใดทำหน้าที่สนับสนุน รวมทั้งมี การแบ่งความรับผิดชอบต่อสถานการณ์ด้วยการกำหนดแนวทางปฏิบัติ (วัตถุประสงค์) กลยุทธ์/ยุทธวิธีที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน

ต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นสามารถปฏิบัติงานได้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างรวดเร็ว ราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

5.1.3 ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์การจัดการใน ภาวะฉุกเฉิน

ในระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉิน จำเป็นต้องมีโครงสร้างองค์การ ปฏิบัติที่มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถตอบโต้กับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทุกประเภทและทุกขนาด เนื่องจากต้องอาศัยการประสาน การดำเนินงาน ระหว่างหน่วยงาน ขอบเขตอำนาจหน้าที่ พื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงสาขาวิชาชีพ ที่หลากหลาย ดังนั้น โครงสร้างขององค์การปฏิบัติจึงต้องมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาจปรับเปลี่ยนทั้งจำนวน บุคลากร บทบาทหน้าที่ และกิจกรรม

5.2 เป้าประสงค์

5.2.1 เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบจัดการสาธารณภัยใน ภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่าง มีมาตรฐาน ยืดหยุ่น และเป็นเอกภาพ โดยบูรณาการ ความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.2.2 เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่าง รวดเร็ว ทันท่วงที และทันต่อเหตุการณ์

5.2.3 เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด

5.3 กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมาตรฐานการจัดการใน

การสร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ เป็นการ วางแผนการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนด โครงสร้างองค์การการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ระบบข้อมูล การสนับสนุนการ ตัดสินใจ การควบคุม การสั่งการ และการใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเป็น มาตรฐานเพื่อให้การจัดการ ในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(1) แนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐใน การจัดการสาธารณภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้ง เตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณภัย โดยใช้แนวทางตาม แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ซึ่งกำหนดระดับของสถานการณ์

สาธารณสุข สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการแจ้งเตือนภัย และเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ตามภารกิจ/หน้าที่ของหน่วยงานในการจัดการสาธารณสุข โดยกำหนดความหมายของสีตามสถานการณ์ของสาธารณสุขไว้ 5 ระดับ ดังนี้

สีแดง ● หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะอันตรายสูงสุด ให้อาศัยอยู่แต่ในสถานที่ปลอดภัย

หรือต้องอพยพไปยังสถานที่ปลอดภัย และ

ปฏิบัติตามข้อสั่งการ

สีส้ม ● หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายสูง เจ้าหน้าที่กำลังควบคุม

สถานการณ์ ให้อพยพไปยังสถานที่

ปลอดภัย และปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด

สีเหลือง หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตราย มีแนวโน้มที่สถานการณ์จะรุนแรงมากขึ้น

ให้จัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ และ

ปฏิบัติตามคำแนะนำ

สีน้ำเงิน หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะเฝ้าระวัง ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด

สีเขียว ● หมายถึง สถานการณ์อยู่ในภาวะปกติ ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารเป็นประจำ

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข พ.ศ. 2550

(2.1) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณสุขขึ้นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ดำเนินการดังนี้

(2.1.1) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณสุขขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขโดยเร็ว และให้แจ้งผู้อำนวยการอำเภอท่าสูง และผู้อำนวยการจังหวัดขอนแก่น ทราบทันที

(2.1.2) กรณีในพื้นที่ที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณสุขอยู่ในความรับผิดชอบของผู้อำนวยการท้องถิ่นหลายคน ผู้อำนวยการท้องถิ่นคนหนึ่งคนใด จะใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนก็ได้แล้วให้แจ้งผู้อำนวยการท้องถิ่นอื่นทราบโดยเร็ว

(2.1.3) กรณีผู้อำนวยการท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่อยู่นอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ของตน ให้แจ้งให้ผู้อำนวยการอำเภอ หรือผู้อำนวยการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อสั่งการโดยเร็วต่อไป

(2.1.4) ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่ติดต่อหรือใกล้เคียงมีหน้าที่สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ผู้อำนวยการซึ่งรับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงนั้น

(2.1.5) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น เจ้าพนักงานที่ประสบเหตุมีหน้าที่ต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับภัยนั้น แล้วรีบรายงานให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อสั่งการต่อไป และในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคลได้

(2.1.6) กรณีเจ้าพนักงานจำเป็นต้องเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดสาธารณภัยเพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กระทำได้อันเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่แล้ว เว้นแต่ไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ในเวลานั้น หรือเมื่อมีผู้อำนวยการอยู่ด้วย และหากทรัพย์สินนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสาธารณภัยได้ง่าย ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองขนย้ายทรัพย์สินออกจากอาคารหรือสถานที่ดังกล่าวได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจขนย้ายทรัพย์สินนั้นได้ตามความจำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเจ้าพนักงานไม่ต้องรับผิดชอบบรรดาความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว

(2.1.7) ให้ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้น และทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

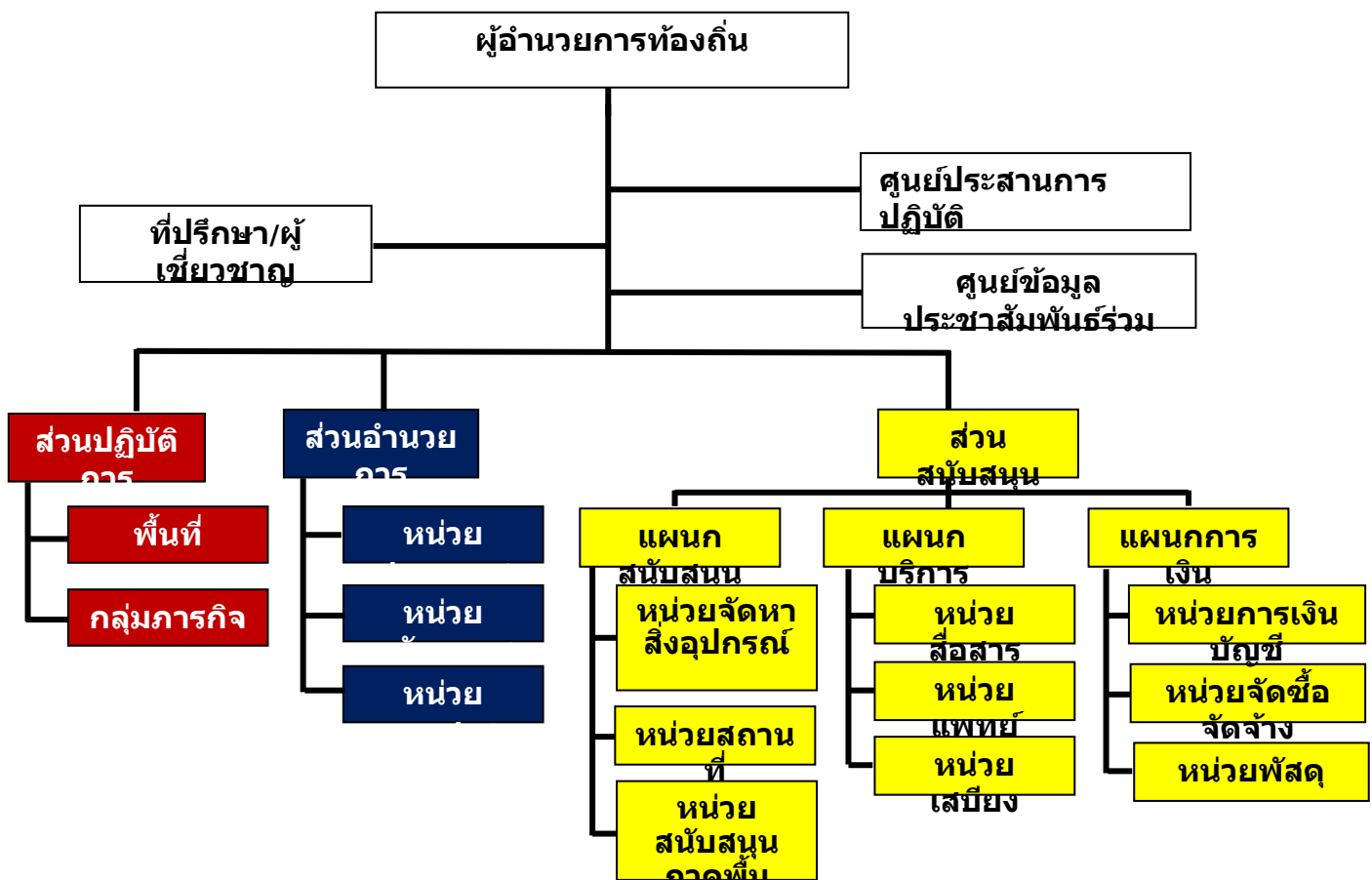
(2.1.8) ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งการผู้บัญชาการ ผู้อำนวยการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมตลอดทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน โดยมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และผู้อำนวยการแต่ละระดับ

(3) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

(3.1) การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ทำหน้าที่เป็นกลไกที่เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operation Centre : EOC) เพื่อให้การวิเคราะห์ ประเมิน ประสานงาน และปฏิบัติภารกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเหตุการณ์ต่างๆ ในภาวะฉุกเฉินมีความเป็นเอกภาพ โดยมีองค์ประกอบ และโครงสร้างภายในองค์กรที่จำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจระดับการจัดการสาธารณภัย ของประเทศในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กอง
 อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น (ศปก.อปท.) ขึ้น โดยมีผู้อำนวยการ
 ท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น
 จนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งประสานกับส่วนราชการ
 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุก
 ภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน หากในกรณีไม่สามารถควบคุม
 สถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพัง ให้ขอรับ การสนับสนุน
 จากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลข้าสูง กอง
 อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลคำแมด
 กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน
 โนน และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอข้าสูง

แผนภาพที่ 5-1 : โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการ และความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์การบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน

(3.2) บทบาทหน้าที่ภายในโครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ดังนี้

(3.2.1) คณะที่ปรึกษา/ผู้เชี่ยวชาญ มีหน้าที่ ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ ข้อมูลทางวิชาการ การสังเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ และเทคนิคการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น โดยให้คำปรึกษาถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่ผู้อำนวยการท้องถิ่นเห็นสมควร

(3.2.2) ศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม มีหน้าที่ ประสานข้อมูลเหตุการณ์กับส่วนต่างๆ เพื่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนและสื่อมวลชน รวมทั้งปฏิบัติการ ทางจิตวิทยามวลชน

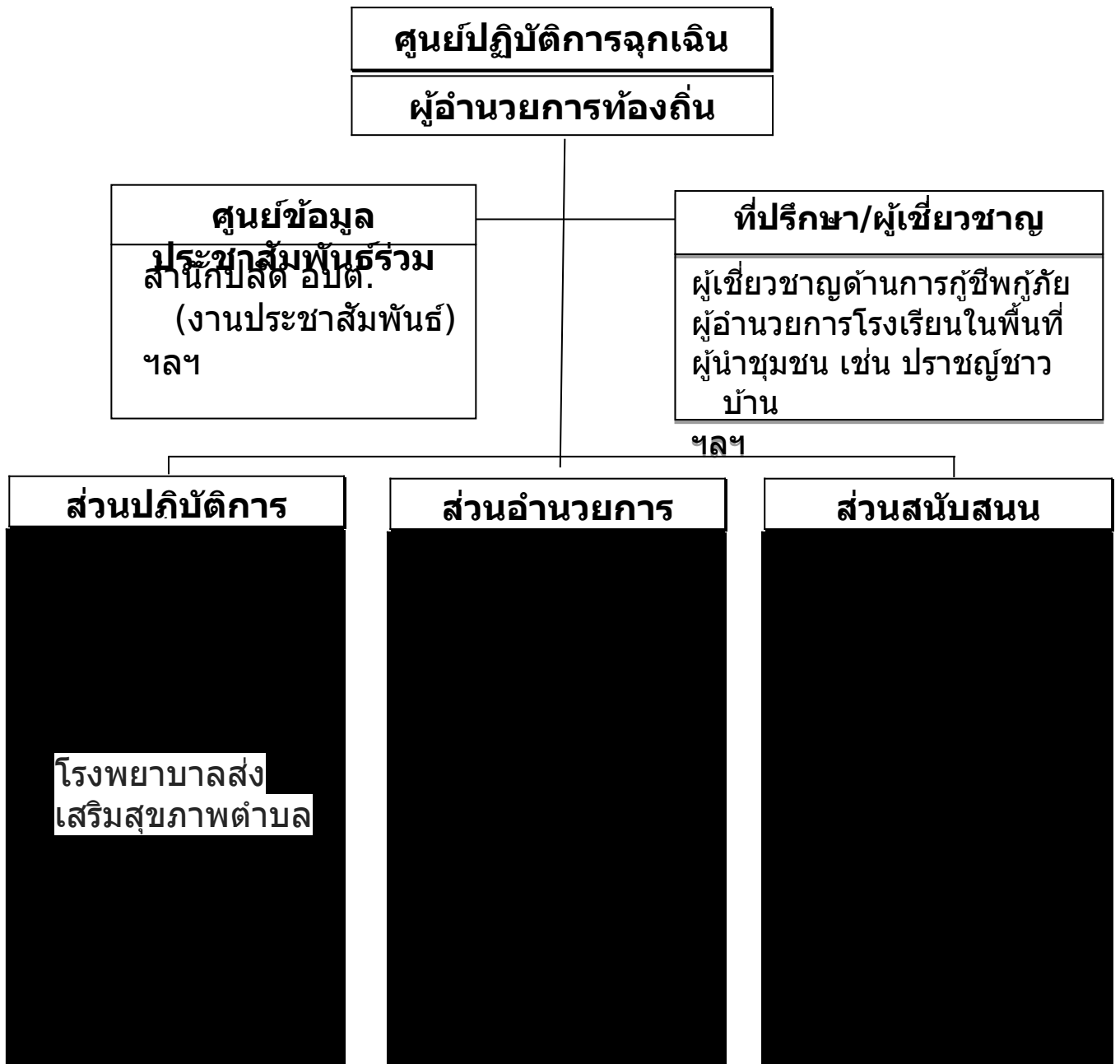
(3.2.3) ส่วนปฏิบัติการ มีหน้าที่ ปฏิบัติการลดอันตรายที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยรักษาชีวิตและปกป้องทรัพย์สิน เข้าควบคุมสถานการณ์ ฟื้นฟูสู่สภาวะปกติ ค้นหาและกู้ภัย กู้ชีพ รักษาพยาบาล การแพทย์และสาธารณสุข รักษาความสงบเรียบร้อย การจราจร ผลิตเสียง โครงสร้างพื้นฐาน สารเคมี และวัตถุอันตราย กัมมันตรังสี ส่งกำลังบำรุง การขนส่ง อพยพ และบริหารจัดการผู้เสียชีวิต

(3.2.4) ส่วนอำนวยการ มีหน้าที่ ติดตามสถานการณ์ วิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ แจ้งเตือนภัย รวบรวม ประสานข้อมูล และประเมินความต้องการและความจำเป็นในการสนับสนุนทรัพยากร ในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงจัดเตรียมเอกสารและวางแผนเผชิญเหตุโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากส่วนปฏิบัติการเป็นฐานดำเนินการ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนสถานที่ปฏิบัติงานแก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ฯลฯ

(3.2.5) ส่วนสนับสนุน มีหน้าที่ ดังนี้

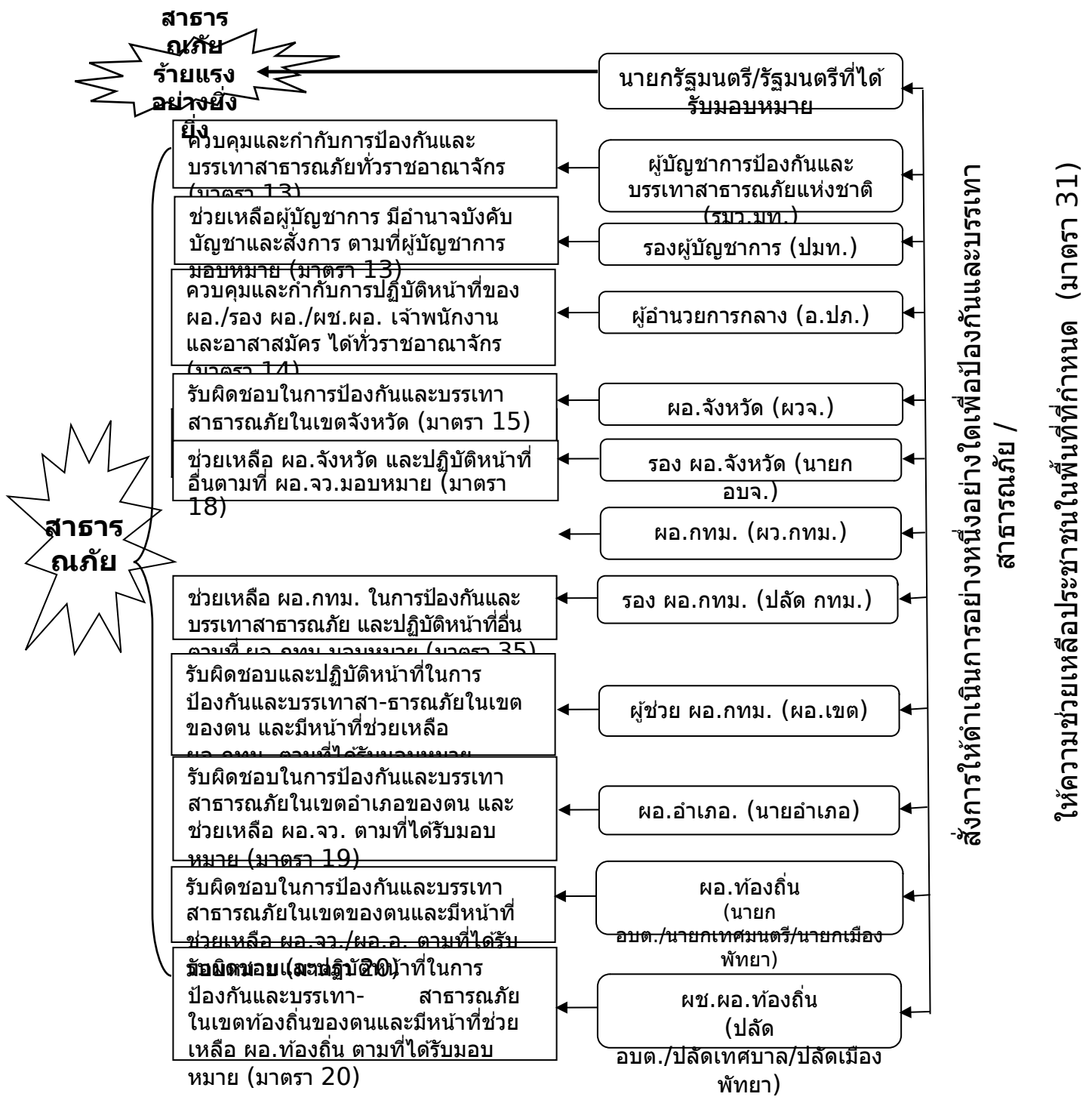
1) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในทุกๆ ด้านที่จำเป็น เพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ ส่งเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย สาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม พลังงาน บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว พื้นที่ที่ประสบภัย พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟู และงานชุมชน

2) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ การเงิน และการศึกษา และการรับบริจาค ฯลฯ
 ทั้งนี้ การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นรายละเอียดตาม แผนภาพที่ 5-2

แผนภาพที่ 5-2 : การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น
 หมายเหตุ : การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นปรับได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความรุนแรงของสาธารณภัย และตามที่ผู้อำนวยการท้องถิ่นเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่

(3.3) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นเอกภาพและชัดเจนแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับจังหวัด อำเภอ และระดับท้องถิ่น (ตามแผนภาพที่ 5-3)

แผนภาพที่ 5-3 การกำหนดบุคคลผู้มีอำนาจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(4) แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและการประกาศเขตให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ

(4.1) การประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย

กรณีเกิดสาธารณภัยตามนิยามของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ซึ่งปรากฏชัดเป็นที่ทราบโดยทั่วไปในเขตพื้นที่นั้น ให้มีการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยทันทีหรือในกรณีเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ดังกล่าวตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และใช้เป็นหลักฐานยืนยันถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาค

เอกชนสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องก็สามารถออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

(4.1.1) เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยในพื้นที่ใดให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและหรือกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบข้อเท็จจริง และรายงานสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่นทราบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย

(4.1.2) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นและส่งผลกระทบต่อสาธารณชน และก่อให้เกิดอันตราย ต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการจังหวัดประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยสาธารณภัยตามดุลพินิจ โดยมีแนวทางการประกาศ ดังนี้

- (1) ระบุประเภทสาธารณภัย
- (2) สาเหตุการเกิดสาธารณภัย
- (3) ช่วงเวลา ที่เกิดสาธารณภัย
- (4) พื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย
- (5) ผลกระทบต่อสาธารณชนและก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต

ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

เพื่อประโยชน์ในการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ กำหนดให้มีการออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ตามดุลพินิจ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระดับ	การจัดการ	ผู้ออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย
1	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
2	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
3	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
4	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ทั้งนี้ ผู้ประสบภัยอาจขอให้มีหนังสือรับรองพื้นที่ประสบภัย ทั้งที่เป็นบุคคล และนิติบุคคลได้ โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดรูปแบบ แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย และหนังสือรับรองผู้ประสบภัยประเภทบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

(4.2) การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนำเงินอุดหนุนมาใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเป็นกรณีเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด ซึ่งการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ถือปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้น เป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้

พื้นที่	ผู้มีอำนาจ
กรุงเทพมหานคร	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.

การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินั้นด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(5) แนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจระดับการจัดการสาธารณภัย

ให้ผู้บัญชาการหรือผู้อำนวยการใช้เกณฑ์หรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ประกอบการพิจารณาจัดการระดับการจัดการสาธารณภัย ดังนี้

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
(1) พื้นที่	พื้นที่ใช้สอยในลักษณะต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบและความเสียหาย (1.1) พื้นที่ทางการเกษตรและปศุสัตว์ (1.2) พื้นที่ธุรกิจ อุตสาหกรรม และการประกอบการ (1.3) พื้นที่อยู่อาศัย (จำนวนหลังคาเรือน) (1.4) พื้นที่ทางธรรมชาติ

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
(2) ประชากร	จำนวนและลักษณะของประชากรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ (2.1) จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ (2.2) จำนวนผู้อพยพ (2.3) จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต
(3) ความซับซ้อน	ความยากง่าย สถานการณ์แทรกซ้อน และเงื่อนไขทางเทคนิคของสถานการณ์ (3.1) ความรุนแรงของภัย ความเฉพาเจาะจงทางเทคนิคของภัยการเกิดภัยต่อเนื่อง (3.2) ความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือส่งผลกระทบต่อสาธารณูปโภคพื้นฐาน สถานที่สำคัญ และเส้นทางให้การให้ ความช่วยเหลือ (3.3) การคาดการณ์การขยายตัวของภัย พื้นที่ที่จะเสียหายต่อไประยะเวลาที่การดำเนินกิจกรรมปกติที่ต้องหยุดชะงัก ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ และระยะเวลาที่ต้องช่วยฟื้นฟูเบื้องต้น
(4) ศักยภาพด้านทรัพยากร	ความสามารถในการปฏิบัติงานจากทรัพยากร (4.1) กำลังคน ทั้งของหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน พร้อมทั้งอาสาสมัครหน่วยต่าง ๆ (4.2) เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์พิเศษต่าง ๆ ที่ต้องใช้ตามแต่ลักษณะทางเทคนิคของภัย (4.3) ปัจจัยยังชีพสำหรับแจกจ่ายแก่ผู้ได้รับผลกระทบของหน่วยงานหลัก และจากการสนับสนุนจากภาคีหลัก (4.4) แหล่งที่มาและจำนวนเงินงบประมาณจากหน่วยงานในพื้นที่
(5) การพิจารณาตัดสินใจของผู้บัญชาการ/ผู้อำนวยการ	ดุลยพินิจจากการประเมินสถานการณ์จากเงื่อนไขต่าง ๆ (5.1) ขอบเขตการปกครอง (5.2) การประเมินศักยภาพในการจัดการสาธารณภัย

ทั้งนี้ ให้ใช้เกณฑ์เงื่อนไขทางด้านพื้นที่/ประชากร/ความซับซ้อน/ศักยภาพด้านทรัพยากร และวิจรณ์ญาณหรือดุลยพินิจของผู้ผู้อำนวยการ ใดๆอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างประกอบกันเป็นเกณฑ์ในการนำเสนอเพื่อยกระดับการจัดการสาธารณภัย

(6) แนวทางการปฏิบัติในการอพยพ

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ใด และการอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่นั้นจะเป็นอันตราย ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 มีอำนาจสั่งอพยพผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่นั้น ออกไปจากพื้นที่อย่างเป็นระเบียบ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการอพยพก่อนเกิด สาธารณภัย และจัดให้มีกำลังเจ้าหน้าที่เข้ารักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อป้องกันทรัพย์สินของประชาชน โดยให้ผู้นำชุมชนและหน่วยงานปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

(6.1) การอพยพเคลื่อนย้าย

(6.1.1) การตัดสินใจอพยพ

(1) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย กำหนดให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ช่วย

(2) ในเขตพื้นที่หมู่บ้าน กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นผู้ช่วย ทุกขั้นตอนการปฏิบัติต้องประสานการปฏิบัติและรายงานสถานการณ์ไปยังนายกองคการบริหารส่วนตำบลห้วยเตยในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น เบอร์โทรศัพท์-.....

(6.1.2) เมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารแจ้งเตือน ให้แจ้งประชาชนต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อมสำหรับ การอพยพ โดยจัดเตรียมกระเป๋าที่มีของมีค่า เงินสด เอกสารสำคัญ ของใช้จำเป็นส่วนตัว ยารักษาโรค อาหาร น้ำดื่ม เท้าที่จำเป็น รวมทั้งดูแลสภาพจิตใจในครอบครัวให้อยู่ในความสงบ ก่อนออกจากบ้านเรือนต้องปิดบ้านเรือนให้มิดชิดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเดินทางไปพร้อมกัน ณ จุดนัดหมายประจำชุมชนโดยเร็ว

(6.1.3) หน่วยอพยพ ต้องศึกษาเส้นทางที่จะเข้าสู่พื้นที่เป้าหมาย และตรวจสอบสภาพของยานพาหนะสำหรับการอพยพให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนหรือผู้นำหมู่บ้านทุกระยะ ประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำในขั้นตอนการอพยพต่อผู้อพยพ

(6.1.4) จัดลำดับความสำคัญของผู้อพยพ โดยแบ่งกลุ่มผู้อพยพที่ต้องได้รับการดูแล เป็นพิเศษ (กลุ่มเปราะบาง) เช่น กลุ่มผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก สตรี ควรได้รับการพิจารณา ให้อพยพไปก่อน เป็นต้น กรณีเด็ก บิดาและมารดาควรอพยพไปด้วยกันทั้งครอบครัว และควรอพยพเป็นกลุ่ม

(6.1.5) จัดให้มีสถานที่ปลอดภัยและที่พักพิงชั่วคราวแก่ผู้อพยพและเจ้าหน้าที่ โดยจัดระเบียบพื้นที่ที่พักพิงให้เหมาะสมเป็นสัดส่วนและมีระบบสุขาภิบาล โดยให้ สำนักปลัด อบต. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.6) การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว และสนับสนุนกิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เพื่อการฟื้นฟูด้านสังคมและจิตใจให้แก่ผู้ประสบ

ภัย และผู้ประสบปัญหาทางสังคม โดยให้โดยให้สำนักปลัด อบต. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.7) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้ง จัดระเบียบการจราจรในพื้นที่พักพิงชั่วคราวเพื่อรองรับการอพยพ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพเคลื่อนย้าย เป็นไปอย่างมีระบบ สามารถระงับการแตกตื่นเสียขวัญของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สำนักปลัด อบต. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.8) ให้ความช่วยเหลือผู้อพยพในการขนย้ายทรัพย์สินของใช้ในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย และพื้นที่ใกล้เคียงตามที่ได้รับคำร้องขอ โดยให้สำนักปลัด อบต. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักหากไม่เพียงพอประสานหน่วยงานทหารในพื้นที่

(6.1.9) ให้มีการจัดทำทะเบียนเพื่อตรวจสอบจำนวนผู้อพยพและผู้ที่ยังติดค้างในพื้นที่ โดยให้สำนักปลัด อบต. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(6.1.10) จัดให้มีการบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขในพื้นที่อพยพ โดยให้ รพ.สต. และโรงพยาบาลในเขตพื้นที่ ร่วมกันดำเนินการ

(6.1.11) จัดให้มีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของพื้นที่รองรับการอพยพ โดยจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครตามความเหมาะสม

(6.1.12) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดกำลังดูแลบ้านเรือนและทรัพย์สินของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ ให้ใช้กำลังสนับสนุนจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชน แต่หากสถานการณ์ล่อแหลมเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตห้ามเจ้าหน้าที่/อาสาสมัครออกปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงโดยเด็ดขาดจนกว่าสถานการณ์จะบรรเทาความรุนแรงลง และสามารถเข้าไปตรวจในพื้นที่ได้ โดยไม่มีความเสี่ยง พร้อมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้อพยพทราบสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

(6.1.13) จัดหาพื้นที่รองรับสำหรับการอพยพสัตว์เลี้ยง โดยขอให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอร่วมกับสำนักปลัด อบต. ดำเนินการสำรวจ จัดทำบัญชี ประชาชนผู้เลี้ยงสัตว์ และผู้ประกอบการ รวมทั้ง จัดเตรียมยานพาหนะเครื่องจักรกล สำหรับใช้ในการอพยพ หากไม่เพียงพอให้ประสานงานหน่วยงานที่มีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ

(6.2) การยกเลิกสถานการณ์

(6.2.1) ให้ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์สาธารณภัยอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง พร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูลจากทุกแหล่งจนแน่ใจ และมีการยืนยันความชัดเจนว่าสถานการณ์คลี่คลายกลับสู่ภาวะปกติแล้ว ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงานข้อมูลให้ผู้อำนวยการอำเภอทราบ เพื่อประกาศยุติสถานการณ์สาธารณภัยในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสถานการณ์เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความสับสน พร้อมทั้ง ให้มีการ

ยืนยันความชัดเจนถึงการยกเลิกสถานการณ์ และแจ้งให้ผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่พื้นที่อยู่อาศัยต่อไป

(6.2.2) เมื่อได้รับการยืนยันอย่างชัดเจนจากผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประกาศยุติสถานการณ์ว่าสถานการณ์ภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อพยพทราบเพื่อเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ตั้งต่อไป

(6.2.3) เมื่อยกเลิกหรือปิดศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้ส่งมอบภารกิจที่ต้องดำเนินการต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามภารกิจของหน่วยงานนั้นต่อไป เพื่อความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

(6.3) การอพยพกลับ

เมื่อประชาชนได้รับแจ้งข่าวการยกเลิกสถานการณ์สาธารณสุขอย่างชัดเจนให้ผู้นำชุมชน หรือผู้นำกลุ่มอพยพรีบแจ้งผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการอพยพกลับและรอรับการแจ้งจุดอพยพกลับ โดยการจัดระเบียบและลำดับก่อนหลังของการอพยพกลับอย่างเป็นระบบไปสู่พื้นที่อยู่อาศัยเดิม พร้อมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการอพยพกลับ

(6.4) การอพยพส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยแบ่งประเภทของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะอพยพมาอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยตามลำดับและความจำเป็นเร่งด่วน พร้อมทั้งกำหนดพื้นที่รองรับการอพยพส่วนราชการ ครอบครัวส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ล่วงหน้า โดยการดำเนินการอพยพให้เป็นไปตามแผนอพยพส่วนราชการ เพื่อให้สามารถบริการประชาชนได้ตามปกติ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบและเครื่องมือ

ส่งเสริมและพัฒนาระบบและเครื่องมือ

(1) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม

1.1) การเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

การเตรียมความพร้อมด้านระบบและเครื่องมือสื่อสารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มอบหมายให้นายอุทิศ วาทโยธา เป็นผู้กำกับดูแลและใช้งานความถี่วิทยุ 161.375 MHz เพื่อใช้เป็นความถี่วิทยุกลางสำหรับติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน สำหรับการประสานงาน ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนกิจการอื่นๆ ในภาวะปกติ และในภาวะไม่ปกติ โดยกำหนดให้นายอุทิศ วาทโยธา เป็นผู้ควบคุมดูแลการใช้งานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

1.2) การปฏิบัติงานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

(1.2.1) จัดตั้งศูนย์สื่อสารและจัดให้มีระบบสื่อสารหลัก ระบบสื่อสารรอง และระบบสื่อสารอื่นๆ ที่จำเป็นให้ใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง ให้สามารถเชื่อมโยงระบบสื่อสารดังกล่าวกับหน่วยงานอื่นได้ตามปกติโดยเร็วอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

(1.2.2) ใช้โครงข่ายสื่อสารทางโทรศัพท์ โทรสาร และวิทยุสื่อสารเป็นหน่วยงานหลัก

♦ หน่วยงานหลักที่วางระบบสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน ได้แก่ กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หมายเลขโทรศัพท์ 043 331358 โทรสาร 043 237283

๑) หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ ที่ทำการปกครองอำเภอชำสูง หมายเลขโทรศัพท์ 0-4321-9356 โทรสาร 0-4321-9356

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	นามเรียกขาน	ความถี่วิทยุ	โทรศัพท์	โทรสาร	หมายเหตุ
1	กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	ขอนแก่น		043 331358	043 237283	
2	ที่ทำการปกครองอำเภอชำสูง	ชำสูง	161.3 75	043 219356 043 219105		
3	สถานีตำรวจภูธรชำสูง		152.6 50	043 219080		
4	โรงพยาบาลชำสูง	ชำสูง 2	133.6 75	043 219316		
5	เทศบาลตำบลชำสูง	กู้ชีพเทศบาลชำสูง	133.6 75	043 219097-8		
6	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	กู้ชีพห้วยเตย	133.6 75	043 009998 043 040605		
7	องค์การบริหารส่วนตำบลคูคำ	กู้ชีพคูคำ	133.6 75			
8	องค์การบริหารส่วนตำบลคำแมด	กู้ชีพคำแมด	133.6 75	043 000860		

แผนภาพที่ 5-4 : ผังสื่อสารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

(2) แนวทางปฏิบัติในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารใน ภาวะฉุกเฉิน

ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็น
หน่วยงานหลัก ดำเนินการ ดังนี้

2.1) เผยแพร่ข่าวสารที่คาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัยให้ส่วน
ราชการและประชาชนได้รับรู้และเข้าใจสถานการณ์ (Situation
Awareness) ในทุกระยะการจัดการภัย โดยผ่านช่องทางการสื่อสารที่กำหนด
ไว้ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าว สื่อสังคมออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้
ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ รวดเร็ว เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่ง
จะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และลดความตื่นตระหนกที่เกิดจากการรับรู้ และความ
เข้าใจที่ไม่ถูกต้อง

2.2) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม (Join Information
Center : JIC) ณ พื้นที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของศูนย์
ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ที่
เกี่ยวข้องกับภารกิจกรมการจัดการเหตุฉุกเฉินและเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้ชิด
กับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จึงเป็น
ศูนย์กลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวสารทุกประเภทที่ได้รับ การกลั่นกรอง
และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็น
ปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรต้องเข้ามา
อยู่รวมกัน ในศูนย์ประสานข้อมูลร่วม

2.3) ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของข้อมูลการเกิดภัยจากกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน อาสาสมัครแจ้งเตือนภัย กองอำนวยการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนแจ้ง
เตือนภัยผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด

2.4) ดำเนินการแจ้งเตือนการเกิดภัยไปยังชุมชนพื้นที่ที่ประสบภัย
และพื้นที่ข้างเคียง โดยสื่อ ข่ายการสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์การเตือนภัยที่มี
อยู่ของชุมชน เช่น วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว หอเตือนภัย โทรโข่ง เป็นต้น

2.5) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยนั้นต้องชัดเจน ทันท่วงที ถูกต้อง และ
เข้าใจง่าย เป็นข้อมูลที่บอกถึงอันตรายที่กำลังเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน อัน
ได้แก่ ลักษณะ ขนาด จุดที่เกิดภัย รัศมีความเสียหายตามพื้นที่การปกครอง
ช่วงเวลา ระยะเวลา ภัยจะรุนแรงยิ่งขึ้นหรือไม่ และประชาชนต้องปฏิบัติอย่างไร
หรือต้องมีการอพยพหรือไม่ รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ หมายเลขโทรศัพท์ และ
การสื่อสารอื่นๆ โดยแจ้งเตือนภัยจนกว่าสถานการณ์ภัยจะสิ้นสุด

2.6) ในกรณีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ สัญญาณเตือนภัย
ไม่สามารถใช้ได้ ให้ใช้สัญลักษณ์การเตือนภัย เช่น ธง นกหวีด หรือการเตือน
ภัยอื่นที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว

(3) แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command)

ให้นำหลักการของระบบการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS) มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการสั่งการควบคุม และประสานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และเป็นระบบปฏิบัติการในการระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุเพื่อให้สามารถปกป้องชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ โดยให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงาน และภาคเอกชนใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เป็นระบบมาตรฐานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติโดยใช้หลักการบัญชาการเหตุการณ์เหตุการณั้ไว้ ดังนี้

3.1) วัตถุประสงค์การบัญชาการเหตุการณ์

- (1) ความปลอดภัยทั้งผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
- (2) ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ
- (3) การจัดการสาธารณภัยมีประสิทธิภาพ

3.2) การปฏิบัติเมื่อเกิดสาธารณภัย

(3.2.1) การรายงานตัวและทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ให้เจ้าหน้าที่เจ้าพนักงาน และอาสาสมัครต่างๆ ที่มาร่วมปฏิบัติงานเข้ารายงานตัวที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นในพื้นที่ที่เกิดภัย ก่อนรับมอบภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ

(3.2.2) การเข้าควบคุมสถานการณ์ คำนึงถึงหลักการ ดังนี้

(1) การปฏิบัติการระยะ 24 ชั่วโมงแรก เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต การรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ น้ำดื่ม อาหารปรุงสำเร็จ เสื้อผ้า ฯลฯ

(2) การปฏิบัติการระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต และทรัพย์สิน สืบหาญาติ จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว

(3) การปฏิบัติการระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3 วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ

(4) การปฏิบัติการค้นหาหลังระยะ 72 ชั่วโมงขึ้นไป (หลัง 3 วันขึ้นไป) ให้พิจารณาสนับสนุนการปฏิบัติการค้นหาระยะ 1-3 วันแรก โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน ตามด้วยทรัพย์สิน พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสืบเปลี่ยนกำลังพลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง ฯลฯ

(3.2.2) การควบคุมสถานการณ์และการเผชิญเหตุ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้วางแผนการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดโครงสร้างองค์กร ข้อมูลการสนับสนุนการตัดสินใจ การควบคุม การสั่งการ และการใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) การรับแจ้งเหตุและการรายงาน

ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านสถานการณ์ สาธารณภัย ด้านการปฏิบัติการระดับบรรเทาสาธารณภัย ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านอื่นๆ ที่จำเป็น โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ชัดเจน รวดเร็ว โดยให้ชุมชน/หมู่บ้านสำรวจความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น ตามแบบรายงานเหตุด่วนสาธารณภัย แล้วรายงานต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

(2) การประเมินสถานการณ์ในภาวะฉุกเฉิน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- (2.1) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์สถานการณ์ สาธารณภัยที่เกิดขึ้น
- (2.2) กำหนดแนวทางปฏิบัติ เลือกทางที่ดีที่สุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุด
- (2.3) มีการคาดการณ์เพิ่มเติมในเรื่องปัจจัยความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น การขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติม
- (2.4) การจัดการข้อมูล ให้หัวหน้าทีมเป็นผู้นำในการสอบถามสำรวจข้อมูลสถานที่ สิ่งที่เป็นอันตรายต่อนักกู้ภัย พร้อมทั้งบันทึกวัน เวลา ชื่อที่อยู่ผู้ให้ข้อมูล และรายงานข้อมูล ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ทราบ มีการบรรยายสรุปให้ลูกทีมทราบ กำหนดพื้นที่อันตราย พื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งจัดระบบต่างๆ ได้แก่ แก๊ส ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อนักกู้ภัย
- (2.5) การสั่งการ ผู้สั่งการต้องเป็นคนเดียวที่สามารถชี้แจงการปฏิบัติได้ การสั่งการต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีความมั่นใจและเด็ดขาด หัวหน้าหน่วยหรือผู้ควบคุมชุดปฏิบัติการต้องรายงานตัว ต่อผู้อยู่ในเหตุการณ์ และต่อผู้บัญชาการเหตุการณ์ ณ จุดเกิดเหตุ ทั้งก่อนการปฏิบัติและภายหลังเสร็จสิ้นภารกิจ
- (2.6) การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง สาเหตุของการเกิดเหตุการณ์ ผลการปฏิบัติ รวมทั้งแนวทางการแก้ไข และนำข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์

(3) การจัดการในภาวะฉุกเฉิน

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยกำหนดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติรับผิดชอบในการจัดการ สาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินในแบบโครงสร้างของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย (การจัดการสาธารณภัยระดับ ๑) โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีอำนาจในการควบคุม สั่งการ และบัญชาการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ หากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ลุกลามขยายเป็นวงกว้าง ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมาก และผู้อำนวยการจังหวัดตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จะรับข้อสั่งการจากกองอำนาจการ

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดไปปฏิบัติ โดยได้กำหนดรูปแบบขององค์กรปฏิบัติในระดับพื้นที่ ตามตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 : รูปแบบขององค์กรปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับพื้นที่

ระดับการจัดการ สาธารณภัย	องค์กรรับผิดชอบ การจัดการ สาธารณภัย ในภาวะปกติ	องค์กรรับผิดชอบ ในภาวะฉุกเฉิน (เมื่อเกิด หรือคาดว่าจะเกิด สาธารณภัย)	ผู้ บัญชาการ (ผู้มี อำนาจ ตาม กฎหมาย)
ระดับ 1 (อำเภอ/ เทศบาล เข้าควบคุม สถานการณ์)	กองอำนวยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งพื้นที่ - กอบภ.ทน.-..... ...แห่ง - กอบภ.ทม.-..... ...แห่ง - กอบภ.ทต.1.....แห่ง กองอำนวยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย อำเภอ (กอบภ.อ.)	- ศูนย์ปฏิบัติการ ฉุกเฉินท้องถิ่น โดย กอบภ.อปท. จัดตั้ง - ศูนย์บัญชาการ เหตุการณ์อำเภอ (ศบก.อ.) โดย กอบภ.อ. จัด ตั้ง	ผู้อำนวยการ ท้องถิ่น ผู้อำนวยการ อำเภอ

(4) การค้นหาและช่วยชีวิต

- กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามไม่ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเข้าพื้นที่ประสบภัย
- สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว โดยส่งหน่วย กู้ชีพกู้ภัยเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย พร้อมอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำเป็นในการกู้ชีพกู้ภัย
- กรณีมีสถานการณ์รุนแรง ควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการกู้ภัย

**ตารางที่ 5-2 : การปฏิบัติขณะเกิดภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยเตย**

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
1	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
2	รับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อรับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทราบเพื่อจะได้เสนอ ผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้ อำนวยการจังหวัด พิจารณาประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย และประกาศเขตพื้นที่การให้ความช่วยเหลือฯ ต่อไปจนกว่าสถานการณ์สิ้นสุด	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
3	ออกสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ จัดชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ เพื่อวางแผนรับมือกับสถานการณ์ภัย	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
4	ประเมินสถานการณ์ในภาวะฉุกเฉิน วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์การเกิดสาธารณภัยเพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหา โดยพิจารณาเรื่องความรุนแรง ระยะเวลาการเกิดภัย พื้นที่และประชาชนผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ความเปราะบาง และความสามารถของพื้นที่ในการรับมือ แนวโน้มการเกิดภัยซ้ำขึ้นอีก ภัยที่ตามมา รวมถึงภัยที่มีความซับซ้อนเพื่อกำหนดแนวทางการตอบโต้และการแจ้งเตือนภัย	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
5	บริหารจัดการข้อมูลข่าวสารในภาวะฉุกเฉินอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเป็นระบบ	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
6	แจ้งเตือนประชาชน	ส่วน	สำนักปลัด

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	<p>(1) ตรวจสอบข้อมูลยืนยันความถูกต้องของการเกิดสาธารณภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทุกแหล่ง ก่อนแจ้งเตือนผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด</p> <p>(2) ดำเนินการแจ้งเตือนภัยไปยังชุมชนพื้นที่ประสบภัยและพื้นที่ข้างเคียง โดยสื่อขยายการสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์เตือนภัยที่มีอยู่ของชุมชน เช่น วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว หอเตือนภัย โทรโข่ง เป็นต้น</p> <p>(3) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยต้องชัดเจน ทันเวลา ถูกต้อง และเข้าใจง่าย บ่งบอกถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน</p>	อำนวยการ	อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	<p>วิธีการปฏิบัติของประชาชน รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ โดยต้องแจ้งเตือนจนกว่าสถานการณ์ภัย จะสิ้นสุด</p> <p>(4) ในกรณีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ สัญญาณเตือนภัยไม่สามารถใช้ได้ ให้ใช้สัญลักษณ์การเตือนภัย เช่น ธงนกหวีด หรือการเตือนภัยอื่นที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว เป็นต้น</p>		
7	<p>อพยพผู้ประสบภัย</p> <p>กรณีเมื่อเกิดหรือใกล้จะเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ และมีผู้อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นจะเกิดอันตราย โดยอพยพเฉพาะเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พร้อมทั้งรายงานผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ</p>	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด อบต.

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
8	<p>กำหนดพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area) เป็นพื้นที่เตรียมปฏิบัติการจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่จัดเก็บและพักรอชั่วคราวของทรัพยากร (วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ) ที่ได้มาและพร้อมใช้เพื่อรอการส่งใช้ทรัพยากร</p>	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
9	<p>ระดมทรัพยากรเข้าสนับสนุนการจัดการสาธารณภัย (1) ระดมทรัพยากร ทั้งกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร มายังจุดรวบรวมทรัพยากรเพื่อรอรับการมอบหมายภารกิจ ให้พร้อมใช้ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อรอการส่งใช้เข้าสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย (2) ระดมทรัพยากรเข้าพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area) พร้อมทั้งจัดเตรียมเครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และพลังงาน เพื่อจัดการสาธารณภัย</p>	ส่วน สนับสนุน	สำนักปลัด อบต.
10	<p>กำหนดและแบ่งโซนพื้นที่ในการสนับสนุนการเผชิญเหตุ ออกเป็น 7 โซน ประกอบด้วย โซนที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ 1 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1 รับผิดชอบพื้นที่ โซนที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ 2 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2 รับผิดชอบพื้นที่ โซนที่ ๓ ประกอบด้วย หมู่ 3 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 3 รับผิดชอบพื้นที่ โซนที่ ๔ ประกอบด้วย หมู่ 4 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 4 รับผิดชอบพื้นที่ โซนที่ 5 ประกอบด้วย หมู่ 5 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5 รับผิดชอบพื้นที่ โซนที่ 6 ประกอบด้วย หมู่ 6 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6 รับผิดชอบพื้นที่</p>	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	โซนที่ 7 ประกอบด้วย หมู่ 7 มีผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 7 รับผิดชอบพื้นที่		
11	จัดชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วเข้าปฏิบัติการจัดการสาธารณภัย สั่งให้หน่วยกู้ชีพกู้ภัยเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย เพื่อควบคุมสถานการณ์ไม่ให้ลุกลามขยายตัว	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
12	ให้เจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน และอาสาสมัครต่างๆ ที่มาร่วมปฏิบัติงาน เข้ารายงานตัวที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (ระบบชื่อ อปท.) ก่อนรับมอบภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ รวมถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ในการเข้าสนับสนุนจัดการสาธารณภัย	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด อบต.
13	การเผชิญเหตุ (1) การปฏิบัติการระยะ 24 ชั่วโมงแรก ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตเป็นลำดับแรก ต่อด้วยการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้ (1.1) กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามมิให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องเข้าพื้นที่ประสบภัยโดยเด็ดขาด (1.2) สนธิกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว ดังนี้ (1.2.1) สั่งการให้หน่วยกู้ชีพกู้ภัยที่มีศักยภาพเข้าปฏิบัติงาน ในพื้นที่ประสบภัย	ส่วนปฏิบัติการ	สำนักปลัด อบต.

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์ โทรศัพท์)
	<p>(1.2.2) สั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำเป็นในการกู้ชีพกู้ภัย เข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(1.2.3) อพยพประชาชนและสัตว์เลี้ยงตามความจำเป็นของสถานการณ์ภัย</p> <p>(1.2.4) กรณีพื้นที่ใดเป็นพื้นที่วิกฤตไม่สามารถเข้าพื้นที่ โดยทางรถยนต์หรือทางเรือได้ ให้ประสานขอรับการสนับสนุนเฮลิคอปเตอร์จากหน่วยงานทหารหรือตำรวจในพื้นที่ หรือพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเร่งด่วน</p> <p>(1.2.5) จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยที่บ้านเรือนเสียหายอย่างเร่งด่วนเป็นลำดับแรก และจัดระเบียบศูนย์พักพิงชั่วคราว พร้อมทั้งลงทะเบียนผู้อพยพ</p> <p>(1.2.6) ระดมกำลังแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลใกล้เคียง เข้าช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(1.2.7) กรณีโครงสร้างพื้นฐานได้รับความเสียหายให้เร่งซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม ระบบสื่อสาร ไฟฟ้า และประปาแล้วแต่กรณี ให้สามารถใช้งานได้หรือจัดทำระบบสำรองเพื่อให้ชุดปฏิบัติการสามารถปฏิบัติงานในพื้นที่ได้</p> <p>(1.2.8) จัดเตรียมเครื่องอุปโภคบริโภคพื้นฐาน ตลอดจนจัดหาอาหารที่ปรุงสำเร็จ น้ำดื่ม เครื่องยังชีพที่จำเป็นให้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยให้เพียงพอและทั่วถึง</p>		

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	<p>(2) การปฏิบัติการระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตและทรัพย์สิน การสืบหาญาติ การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว ข้อมูลสถานการณ์ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(2.1) สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น เพื่อกำหนดมาตรการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องในช่วงระหว่างเกิดภัยและจัดทำบัญชี การช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>(2.2) จัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาล และเวชภัณฑ์ ที่จำเป็นมายังพื้นที่ประสบภัยและเตรียมสถานพยาบาลสำรองให้เพียงพอ</p> <p>(2.3) จัดส่งปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นต้น มายังศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(2.4) ตรวจสอบเส้นทางคมนาคมที่ได้รับความเสียหายจาสาธารณภัย พร้อมทั้งติดป้ายเตือน หรือวางแผนปิดกั้นช่องทางจราจรให้ประชาชนผู้ใช้เส้นทางทราบ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจหรืออาสาสมัครอำนวยความสะดวกการจราจรในจุดอันตราย</p> <p>(2.5) รักษาความสงบเรียบร้อยและจัดการจราจรในพื้นที่ประสบภัยและศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(2.6) ตั้งศูนย์ข้อมูลผู้ประสบภัย เพื่อรวบรวมและเป็นแหล่งข้อมูลในการติดต่อประสานงานให้ประชาชนสามารถสอบถามข้อมูลผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตได้</p> <p>(3) การปฏิบัติการระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3 วัน) ให้ความสำคัญกับการ</p>		

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบใน พื้นที่ (ระบบเบอร์ โทรศัพท์)
	<p>ค้นหาผู้รอดชีวิตอย่างต่อเนื่องจากปฏิบัติการระยะ 24-48 ชั่วโมงแรก การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การสงเคราะห์เบื้องต้น อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(3.1) กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมากให้จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ เก็บรักษาศพในระยะแรก (วัดและตุ้แช่ศพ) พร้อมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจชั้นสุตราบเบื้องต้น บันทึกข้อมูลศพ การเก็บรักษาหลักฐาน และเตรียมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล</p> <p>(3.2) การจัดหน่วยบริการประกันสังคมเคลื่อนที่และให้บริการทางการแพทย์</p> <p>(3.3) การประเมินสถานการณ์ภัยอย่างใกล้ชิด ตลอดจนประสานการช่วยเหลือ รับเรื่องราวร้องทุกข์ ประสานรับข้อมูลความเสียหายเบื้องต้น ความต้องการเบื้องต้น</p>		

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบใน พื้นที่ (ระบบเบอร์ โทรศัพท์)
	<p>(4) การปฏิบัติการระยะ 72 ชั่วโมง (3 วัน) ขึ้นไป ให้พิจารณาสนับสนุนการปฏิบัติการค้นหาระยะ 24 ชั่วโมงแรก (1 วัน) เป็นลำดับแรกก่อนการปฏิบัติการค้นหาระยะ 24-48 ชั่วโมง (1-2 วัน) และการปฏิบัติการค้นหาระยะ 48-72 ชั่วโมง (2-3</p>		

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	วัน) ตามลำดับ โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน ตามด้วยทรัพย์สิน พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสืบเปลี่ยนกำลังพลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง		
14	ปกป้องสถานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน วัด เขตพระราชฐาน แหล่งโบราณสถาน (ถ้ามี) เป็นต้น และปกป้องระบบสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา เป็นต้น	ส่วนปฏิบัติ การ	สำนักปลัด อบต.
15	การจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว (กรณีที่มีการอพยพ)	ส่วนสนับสนุน	สำนักปลัด อบต.
16	สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยและจัดส่งปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม และเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ไปยังพื้นที่ประสบภัย	ส่วนสนับสนุน	สำนักปลัด อบต.
17	การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือในช่วงขณะเกิดภัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่สำรวจและจัดทำข้อมูลความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น และรายงานให้อำเภอเพื่อประกอบการร้องขอการสนับสนุน และนำไปกำหนดเป็นมาตรการและแนวทางในการช่วยเหลือ เช่น ความช่วยเหลือ ด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัด อบต.
18	จัดตั้งศูนย์ประสานข้อมูลร่วม (Joint Information Center : JIC) ณ พื้นที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการ	ศูนย์ข้อมูล ประชาสัมพันธ์ ร่วม	สำนักปลัด อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	เหตุฉุกเฉิน และเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา จึงเป็นศูนย์กลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวสารทุกประเภทที่ได้รับการกลั่นกรอง และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเข้ามาอยู่รวมกันในศูนย์ประสานข้อมูลร่วม		
19	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก จัดให้มีการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่การปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหรือ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กำหนดให้มีสถานที่รองรับศพ เก็บรักษาศพ (วัดและตู้แช่ศพ) และ 	ส่วนปฏิบัติ	สำนักปลัด อบต.

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	การเคลื่อนย้ายศพ หรือนำศพไปตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ		
20	เมื่อสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ยุติแล้ว ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงานสถานการณ์ สาธารณภัยให้ผู้อำนวยการอำเภอทราบ และเมื่อมีการประกาศหรือยืนยันสถานการณ์ สาธารณภัยในพื้นที่ยุติลงแล้ว ให้ดำเนินการอพยพประชาชนกลับที่ตั้งอย่างปลอดภัย	ส่วนอำนาจ	สำนักปลัด อบต.
21	อพยพกลับ กรณีสถานการณ์สาธารณภัย	ส่วน	สำนักปลัด

ลำดับ ที่	การปฏิบัติ	ส่วนงาน ที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบบเบอร์โทรศัพท์)
	<p>ยุติ</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งข่าวการยกเลิกสถานการณ์สาธารณสุขอย่างชัดเจน ให้ผู้นำชุมชนหรือกลุ่มผู้นำอพยพรีบแจ้งผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมในการอพยพกลับไปสู่ที่อยู่อาศัยต่อไป โดยจัดระเบียบและลำดับก่อนหลังการอพยพกลับ พร้อมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการควบคุมดูแลการอพยพกลับ</p>	ปฏิบัติ การ	อบต.
22	<p>หากสถานการณ์สาธารณสุขมีความรุนแรง และหรืออาจจะเกิดสาธารณสุขซ้ำซ้อน เกินขีดความสามารถของ อบต. ให้ร้องขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียงหรืออำเภอ ให้ประสานขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระบุชื่อ อบต. ข้างเคียง) และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป</p>	ส่วน อำนวยการ	สำนักปลัด อบต.

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างระบบและแนวปฏิบัติ

(1) แนวทางปฏิบัติในการขอใช้เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในพื้นที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้น เป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และหลักเกณฑ์วิธีการที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์บรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด ทั้งนี้ ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิมอันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยได้กำหนดวงเงินอุดหนุนราชการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบ

ภัยไว้ในระเบียบนี้ และให้การขอใช้วงเงินทศรองราชการดำเนินการตามวิธีการ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบให้ถูกต้อง

(2) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความ ต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA)

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระบุนชื่อ อปท.) ประเมินสถานการณ์ความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือภายใน พื้นที่ประสบภัยตามหลักการด้านมนุษยธรรมในเบื้องต้น (Early Recovery) เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในช่วงของ การจัดการในภาวะฉุกเฉิน ขณะที่สถานการณ์สาธารณภัยกำลังดำเนินอยู่ โดยมี การประเมินความเสียหายทางกายภาพและการประเมินความต้องการรับ ความช่วยเหลือของผู้ที่ได้รับผลกระทบ (Damage and Need Assessment) หรือ DANA เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ได้อย่างครอบคลุม รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของผู้รับความช่วยเหลือ ในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อให้ผู้ประสบภัยสามารถดำรงชีวิตในสถานการณ์ สาธารณภัยดังกล่าวได้อย่างปลอดภัย และวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบ ภัย ในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง รวมทั้งความต้องการความ ช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำ ดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ความช่วยเหลือด้าน สุขภาวะ ที่พักพิง อุปกรณ์ยังชีพ เป็นต้น การประเมินนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญ ในการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้อยู่รอด ปลอดภัย โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(2.1) การประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (initial assessment) ให้ดำเนินการภายใน 3 ชั่วโมงแรก โดยรวบรวมข้อมูลมา ประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (ข้อมูลก่อนเกิดภัย ข้อมูลจากหน่วย งานต่างๆ รายงานจากสื่อต่าง ๆ เอกสารสรุปข้อมูลสำคัญ) เช่น ข้อมูลประชากร ข้อมูลทรัพยากร ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ประสบภัย ข้อมูลด้านการเกษตร เป็นต้น

(2.2) การประเมินแบบรวดเร็ว (rapid assessment) ให้ดำเนินการ ทันททีภายหลังจากเกิดสาธารณภัยต่อเนื่องไป 72 ชั่วโมง โดยเป็นการ ประเมินเพื่อรวบรวมข้อมูลความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นต่างๆ ด้าน ทั้งผู้ ประสบภัย โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ควรปฏิบัติหลังจากเกิดภัย ลำดับความสำคัญก่อน และหลังในการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น เพื่อให้การ ดำเนินความช่วยเหลือมีประสิทธิภาพและทันต่อความต้องการในภาวะฉุกเฉิน โดยให้ความสำคัญกับการช่วยชีวิตเป็นความเร่งด่วนในลำดับแรก

(2.3) การประเมินแบบละเอียด (detailed assessment) ให้ ดำเนินการเมื่อภาวะฉุกเฉินสิ้นสุดลง หรืออย่างน้อยภายใน 2 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับ การเข้าถึงพื้นที่ประสบภัย ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อใช้ในการฟื้นฟูระยะสั้น ระยะ กลาง และระยะยาวได้อีกด้วย โดยต้องประเมินมูลค่าความเสียหายในมิติต่าง ๆ ทางกายภาพ โครงสร้างทางสังคม ประมาณการด้านการเงิน และเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องตามความจำเป็น

ทั้งนี้ จำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาดำเนินการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือในแต่ละด้าน

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเชื่อมโยงกับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา กลุ่มเปราะบาง

เมื่อประเมินความเสียหายและทราบความต้องการความช่วยเหลือแล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเองและจัดทำรายงานสรุปเสนอผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความเสมอภาคและทั่วถึงรวมถึงการขอรับความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ความช่วยเหลือด้านสุขภาวะ ที่พักพิง อุปกรณ์ยังชีพ เป็นต้น

ทั้งนี้ ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) ตามภาคผนวก ด (ตัวอย่าง) แบบประเมินภัยพิบัติขั้นต้น ระยะที่ 1 (Initial Disaster Assessment Form)

(3) แนวทางปฏิบัติในการรับบริจาค

หากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นต้องจัดให้มีการรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยให้ดำเนินการ ตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(1) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียกรายของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544

(3) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. 2526

(4) ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการว่าด้วยการรับบริจาคสิ่งของเหลือใช้ ของศูนย์รับบริจาคเพื่อการสงเคราะห์ผู้เดือดร้อน พ.ศ. 2547
กรณีที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรใดจัดตั้งศูนย์รับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบ สาธารณภัย โดยที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรนั้นไม่ได้รับมอบภารกิจใดๆ จากกองอำนาจการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนย้ายและส่งมอบสิ่งของบริจาคเอง

(4) แนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูล

เป็นการรายงานข้อมูลข่าวสารกรณีเกิดสาธารณภัย ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงาน ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำนึงถึงความถูกต้อง ความชัดเจน และรวดเร็ว ตามแนวทางปฏิบัติดังนี้

(4.1) ให้ผู้นำชุมชนสำรวจความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น แล้วรายงานให้ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ และรวบรวมความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น

(4.2) ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย รายงานสถานการณ์สาธารณสุขภัย ต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับชั้นที่เหนือขึ้นไป

(4.3) ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย รายงานสถานการณ์สาธารณสุขภัยต่อกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับชั้นที่เหนือขึ้นไป

(5) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นสถานที่ซึ่งได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ประสบภัยที่จำเป็นต้องย้ายออกจากที่อยู่อาศัยเดิมเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขภัยจนไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ ผู้บัญชาการเหตุการณ์ จะสั่งการให้ดำเนินการเปิดศูนย์พักพิงขึ้น โดยผู้ประสบภัยจะอาศัยอยู่ชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์ภัยจะยุติ หรือที่อยู่อาศัยเดิมจะได้รับการฟื้นฟู/มีการซ่อมสร้างให้สามารถอพยพกลับไปอาศัยได้

ทั้งนี้ การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐานของแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิง โดยจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้แก่ผู้ประสบภัยได้อย่างพอเพียง ทั้งการบริการด้านโภชนาการอาหาร และน้ำดื่ม ความปลอดภัย คุณภาพชีวิต สาธารณูปโภค รวมถึงสุขภาพกายและสุขอนามัย โดยจะต้องดำเนินการ ดังนี้

5.1 การเปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

(1) จัดให้มีการทำทะเบียนผู้อพยพอย่างละเอียดโดยคำนึงถึงกลุ่มเปราะบางทางสังคม เพื่อให้ทราบความต้องการพื้นฐาน และความต้องการพิเศษของผู้อพยพ ทั้งข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ทราบ

(2) จัดให้มีอาหาร น้ำดื่ม และความต้องการพิเศษอย่างพอเพียง เช่น นมเด็กทารก

(3) จัดให้มีการกำหนดพื้นที่อาศัยภายในศูนย์พักพิงชั่วคราวโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของผู้อพยพ ซึ่งหมายความรวมถึงข้อจำกัดทางการแพทย์ ประเด็นทางเพศสภาพ และมิติหญิงชายด้วย

(4) ให้ศูนย์พักพิงชั่วคราวจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อพยพ ให้เพียงพอ และทั่วถึง

(5) จัดให้มีระบบการแพทย์และสาธารณสุขสนับสนุนภายในศูนย์พักพิงเพื่อดูแลทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้อพยพ

5.2 การบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว

(1) คัดเลือกสถานที่ตั้งศูนย์พักพิง โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมซ้ำอีก ต้องมีการคมนาคมสะดวก มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น เป็นพื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำท่วม และต้องมีพื้นที่เป็นคลังสินค้าของบริจาค พื้นที่สำหรับคลินิก และสำนักงาน

(2) การบริหารจัดการข้อมูลในศูนย์พักพิงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่สุดของการบริหารจัดการศูนย์พักพิง โดยข้อมูลที่จำเป็นต้องเก็บบันทึกประกอบด้วย ข้อมูลประชากรผู้อพยพ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อพยพ ข้อมูลด้านธุรการ

(3) การจัดระเบียบศูนย์พักพิงชั่วคราวและการอำนวยความสะดวก
ปลอดภัย

(3.1) ประสานงานล่วงหน้ากับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพในการจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนประชาชนที่จะอพยพเข้ามา หากเนื้อที่ไม่เพียงพอจะต้องจัดหาสถานที่ปลอดภัยแห่งอื่นไว้รองรับ โดยศึกษาจากฐานข้อมูลประชากรในชุมชนหรือหมู่บ้านเป้าหมาย

(3.2) จัดเตรียมสถานที่ให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้แก่ ผู้อพยพตามมาตรฐานขั้นต่ำ

(3.3) จัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนของแต่ละครอบครัวหรือของแต่ละชุมชนให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การสื่อสาร การส่งเคราะห์ และการเก็บข้อมูล

(3.4) จัดระเบียบเวรยามโดยอาจประสานงานขอกำลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่หรือใช้กำลังจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ผู้อพยพ

(4) การดูแลความปลอดภัยบ้านเรือนของผู้อพยพ

ศูนย์พักพิงชั่วคราวควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดกำลังสายตรวจ ไปดูแลบ้านเรือนของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจขอรับกำลังสนับสนุนจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือข้อมูลสถานการณ์ภัยพิบัติที่เป็นปัจจุบัน ภายหลังจากเสร็จภารกิจควรนำข้อมูลกลับมารายงานหัวหน้าศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อแจ้งข้อมูล/ข่าวสารแก่ผู้อพยพโดยเร็ว จะทำให้ผู้อพยพหมดความกังวลในความปลอดภัยในทรัพย์สินของตน

(5) การอำนวยความสะดวกแก่ผู้อพยพ

ดูแลด้านความสะดวกให้ถูกสุขลักษณะ จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น น้ำบริโภค น้ำอุปโภค กระแสไฟฟ้า ให้เพียงพอกับความต้องการ จัดสัดส่วนพื้นที่รักษาพยาบาล พื้นที่ซักล้าง พื้นที่ตากผ้า พื้นที่ออกกำลังกาย พื้นที่สนทนาการ พื้นที่ประกอบศาสนกิจให้สอดคล้องกับจำนวนผู้อพยพ และการจัดระบบรับของบริจาค โดยจัดให้มีสถานีรับบริจาค สำรวจความต้องการรับของบริจาค ตามลำดับความสำคัญสำหรับ แต่ละครอบครัวหรือแต่ละกลุ่ม เมื่อมีของบริจาคมาถึงให้พยายามกระจายแก่ผู้อพยพตามความต้องการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(6) การแจ้งความเคลื่อนไหวของสถานการณ์

ศูนย์พักพิงชั่วคราวควรติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจากทางสื่อทุกทางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาแจ้งแก่ผู้อพยพทุกระยะ เพื่อให้ ผู้อพยพผ่อนคลายความวิตกกังวล และเมื่อมีข่าวสารยืนยันอย่างชัดเจนจากผู้บังคับบัญชาถึงการยกเลิกสถานการณ์ให้รีบแจ้งผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ตั้งต่อไป

กำหนดให้กองสวัสดิการและสังคมหรือกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (กรณีเทศบาล) หรือส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล) เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว และประสานงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งประสานงานกับกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และจังหวัด เพื่อประสานการปฏิบัติในการจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

5.3 การปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

เมื่อสถานการณ์ภัยยุติ และผู้อพยพสามารถอพยพกลับไปยังที่อยู่อาศัยเดิมหรือที่อยู่อาศัยใหม่ให้ดำเนินการ

(1) จัดให้มีการแจ้งการปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ผู้อพยพทราบล่วงหน้า พร้อมจัดทำทะเบียน

ผู้อพยพกลับอย่างเป็นระบบ

(2) ประสานการเตรียมความพร้อมอพยพกลับตามแผนการส่งกลับ

(3) ให้มีแจ้งประกาศปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งรายงานให้ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ที่รับผิดชอบทราบ

ทั้งนี้ ในทุกระยะการดำเนินการให้รายงานข้อมูลให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์ทราบเป็นระยะ เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการเหตุการณ์ จนกว่าเหตุการณ์จะยุติ

ให้องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเคยเป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในการให้คำแนะนำในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐาน

บทที่ 6

การปฏิบัติหลังเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

หลังจากภาวะฉุกเฉินจากสาธารณภัยได้บรรเทาลงหรือได้ผ่านพ้นไปแล้ว จะเข้าสู่การจัดการสาธารณภัย ในระยะฟื้นฟู โดยใช้กระบวนการฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation) และซ่อมสร้าง (Reconstruction) ซึ่งเป็นการดำเนินการ เพื่อปรับสภาพระบบสาธารณูปโภค การดำรงชีวิต และสภาวะวิถีความเป็นอยู่ ของชุมชนที่ประสบภัย ให้กลับสู่สภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมตาม ความเหมาะสม โดยแบ่งระยะเวลาในการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

1) ระยะสั้น เป็นดำเนินการต่อเนื่องจากการค้นหาและการบรรเทา หรือการช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินได้ผ่านพ้นไปแล้ว เป็นการให้ความช่วยเหลือ เพื่อยกระดับวิถีชีวิต และเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่ให้เกิดอันตรายหรือสาธารณภัย

ซ้ำขึ้นอีก การประเมินความเสียหายขั้นพื้นฐาน การจัดที่พักอาศัยชั่วคราว และ การให้บริการสาธารณะ

2) ระยะกลาง เป็นการดำเนินการประสานและสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัยให้อยู่ในพื้นที่ปลอดภัย พื้นฟูหรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตขึ้นใหม่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพจิตใจ ร่างกาย และสังคมของผู้ประสบภัย

3) ระยะยาว เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากระยะกลาง เช่น การซ่อมสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งอาจจะใช้ระยะเวลาในการดำเนินการยาวนาน นับจากเกิดสาธารณภัยไปจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ และดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิม

6.1 แนวคิดในการฟื้นฟู

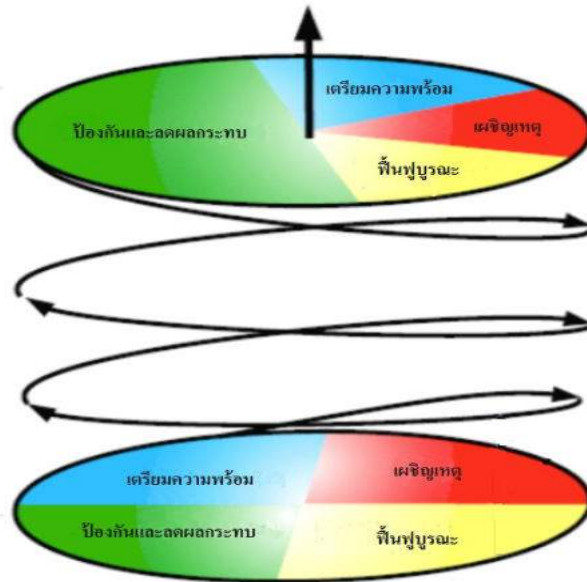
6.1.1 แนวคิดการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เป็นมาตรฐานได้นำแนวคิด **“การพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)”** มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ มุ่งให้ความสำคัญกับการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ไม่ให้เกิดขึ้น เพื่อมุ่งสู่การเป็นชุมชนหรือสังคมที่มีความพร้อมรับและฟื้นกลับเร็วต่อสาธารณภัยอย่างยั่งยืน (Resilience) ประกอบด้วย แนวทางมาตรการต่าง ๆ ทางด้านการฟื้นฟู ได้แก่ 1) การช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อให้การดำรงชีวิตกลับเข้าสู่สภาวะปกติ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงความช่วยเหลือจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว 2) ผู้ประสบภัยมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการยอมรับและมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะดำเนินการ 3) การพิจารณาประเด็นความเสี่ยงจากสาธารณภัยในการดำเนินการฟื้นคืนสภาพ และการสร้างใหม่เสมอ โดยมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ไม่ให้เกิดขึ้น 4) การดำเนินการซ่อมสร้างให้เร็วขึ้นเท่าที่สามารถทำได้เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดตามมา โดยเฉพาะทางด้านการดำรงชีวิต (Building Back Faster) 5) การสร้างใหม่ให้มีความมั่นคง แข็งแรงกว่าเดิม (Building Back Stronger) เพื่อให้สามารถทนต่อสาธารณภัยในอนาคตได้ยาวนานขึ้น 6) การให้ความสำคัญกับการซ่อมสร้างแก่กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยมากที่สุด (Building Back Inclusively) และ 7) การปรับวิถีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) ในการรับมือสาธารณภัยรูปแบบใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ หากรัฐสามารถดำเนินการฟื้นฟูได้ตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะส่งผลต่อการใช้งบประมาณในการลงทุนด้านการฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม โดยเฉพาะในกระบวนการฟื้นสภาพ และการซ่อมสร้างเป็นการดำเนินการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการยาวนาน และมักจะถูกกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นมาตรการทางด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่รัฐจะต้องให้ความ

สำคัญในการดำเนินการเป็นลำดับต้น ๆ เพื่อสร้างความพร้อมรับและฟื้นกลับเร็วให้แก่ประเทศ ดังแผนภาพที่ 6-1

พัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

แผนภาพที่ 6-1 วงจรการจัดการสาธารณภัยสู่การ

6.1.2 เครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

การประเมินเป็นกิจกรรมสำคัญที่กำหนดไว้ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านมนุษยธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือของผู้ประสบภัยที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ประมวลผลและนำไปประกอบในการดำเนินมาตรการความช่วยเหลือต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยกระบวนการประเมินตามหลักสากล แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ **1) ก่อนเกิดภัย** หรือระยะ 0 ในช่วงนี้จะเป็นการเตรียมพร้อมการประเมินและการวางแผนในการรวบรวมข้อมูลก่อนเกิดภัย **2) หลังเกิดภัย** ประกอบด้วย ระยะที่ 1 - ระยะที่ 4 โดยในระยะที่ 1 เป็นการประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (Initial Assessment) ภายใน 3 วันแรก โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิเป็นส่วนใหญ่ ระยะที่ 2 เป็นการประเมินอย่างรวดเร็ว (Rapid Assessment) ต่อจากระยะที่ 1 เรื่อยไปประมาณ 2 สัปดาห์ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบและดำเนินการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างเร่งด่วน ซึ่งในระยะที่ 1 - ระยะที่ 2 นี้ จะใช้แนวทางการประเมินความเสียหาย และความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) เป็นเครื่องมือในการประเมิน ทั้งนี้จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเพิ่มเติมโดยการสำรวจภาคสนาม หลังจากนั้น ในระยะที่ 3 - ระยะที่ 4 เป็นการประเมินแบบเชิงลึก (In-depth Assessment) ต่อเนื่องมาจากระยะที่ 2 ในรายละเอียดของแต่ละ

สาขาหรือภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อนำข้อมูลการประเมินที่ได้ไปสู่กระบวนการวางแผนฟื้นฟูต่อไป โดยจะใช้แนวทางการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Need Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือในการประเมินดังแสดงในแผนภาพที่ 6-2

ดัดแปลงจาก : UNDAC Field Handbook. (2013). 6th Edition.
แผนภาพที่ 6-2 กระบวนการประเมินเพื่อการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

6.2 เป้าประสงค์

6.2.1 เพื่อฟื้นฟูให้ผู้ประสบภัยได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทัวถึง ต่อเนื่อง เป็นธรรม สอดรับกับความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ

6.2.2 เพื่อให้พื้นที่ประสบภัยได้รับการฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาวะปกติหรือให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม

6.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post - Disaster Needs Assessment : PDNA)

การประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Needs Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลในรายละเอียดของแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์ ประมวลผล และวางแผนในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูอย่างยั่งยืนตามความจำเป็น โดยใช้ข้อมูล ความเสียหาย ความสูญเสีย ผลกระทบ และความต้องการในการฟื้นฟู

(1) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานแบบประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) เพื่อใช้เป็นกรอบการประเมินความต้องการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย สํารวจความต้องการของผู้ประสบภัยและความเสียหายเบื้องต้นภายในพื้นที่ประสบภัยจนถึงระดับครัวเรือน โดยวิเคราะห์ผลกระทบจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัยเพื่อประเมินและวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง ความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูล การสำรวจความเสียหาย เพื่อเป็นข้อมูลในการฟื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนใหม่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(1.1) ชุมชน/หมู่บ้าน สํารวจความเสียหายระบบสาธารณูปโภคและสิ่งสาธารณประโยชน์ต่างๆ จนถึงระดับครัวเรือน รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการสำรวจความเสียหาย เพื่อเป็นข้อมูลในการฟื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนใหม่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(1.2) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยสำรวจประเมินความจำเป็นในการฟื้นฟูภายหลังการเกิดสาธารณภัย ดังนี้

(1) ข้อมูลพื้นฐานด้านชุมชน เช่น ประชากร เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(2) ข้อมูลด้านความเสียหายจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉินการช่วยเหลือจากภายนอก

(3) ข้อมูลการวิเคราะห์ความสามารถในการเผชิญเหตุของชุมชน ความอ่อนแอ หรือความล้มเหลวต่อสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(1.3) สํารวจและประเมินความจำเป็นในการฟื้นฟูภายหลังเหตุการณ์สาธารณภัยควรสำรวจข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ข้อมูลการฟื้นฟูผู้ประสบภัย เช่น ด้านอาหาร การเงิน สิ่งของเครื่องใช้ ที่พักพิง สุขภาพ สุขากิจบาล และสิ่งแวดล้อมการประกอบอาชีพ และองค์ความรู้ (การช่วยเหลือยามฉุกเฉิน สุขากิจบาล ฯลฯ) โดยให้คํานึงถึงการฟื้นฟูกลุ่มเปราะบาง (กลุ่มเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา ผู้ป่วย และผู้พิการ) ที่ได้รับผลกระทบจาก สาธารณภัยเป็นพิเศษ

(2) ข้อมูลการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย เช่น ที่อยู่อาศัย สถานศึกษา โรงพยาบาล สิ่งก่อสร้างต่างๆ การชลประทาน การขนส่ง การสื่อสาร อุตสาหกรรม ระบบสุขภาพ เป็นต้น

(1.4) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จัดตั้งคณะทำงานประสานกับชุมชน/หมู่บ้าน ให้ตรวจสอบรายละเอียดความเสียหาย การให้ความช่วยเหลือ และความต้องการเบื้องต้นของผู้ประสบภัยโดยเร็ว

(1.5) ดำเนินการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่เสียหายในเบื้องต้น โดยงบประมาณที่อยู่ในความรับผิดชอบ กรณีที่เกินขีดความสามารถให้ขอรับการสนับสนุนจากงบกลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรืองบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(1.6) รายงานสรุปการประเมินความเสียหายและแนวทางการฟื้นฟูไปยังกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนในการฟื้นฟู ซ่อมแซม และบูรณะโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหาย (คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.))

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเชื่อมโยงกับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา สตรีมีครรภ์ และผู้พิการ เพื่อประกอบการพิจารณา (ทั้งนี้ ในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยใช้แบบประเมินตามภาคผนวก ด และ ภาคผนวก ต)

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งระบบและกลไกในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) ให้ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ระบุชื่อ อปท.) จัดให้มีทีมประเมิน PDNA ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ (SOP) และคู่มือเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหาร

(1) แนวทางปฏิบัติในการฟื้นฟูด้านต่างๆ

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จัดทำแผนฟื้นฟูทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยดำเนินการตามหลักการ ดังนี้

(1.1) การฟื้นฟูระยะสั้น

เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการค้นหา การบรรเทา และการช่วยเหลือได้ยุติลง เพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของผู้ประสบภัย ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในระยะเร่งด่วนหรือระยะสั้น รวมถึงการจัดมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยไม่ให้เกิดอันตรายหรือสาธารณภัย ซ้ำขึ้นอีก การประเมินความเสียหายของโครงสร้างพื้นฐาน การจัดเตรียมที่พักอาศัยชั่วคราว และการให้บริการสาธารณสุข โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1.1.1) การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เป็นการฟื้นฟูด้านสมรรถภาพทางกายให้แก่ผู้ประสบภัย เช่น การตรวจรักษา ป้องกันควบคุมโรค และการฟื้นฟูความแข็งแรงทางร่างกาย เป็นต้น รวมถึงการฟื้นฟูด้านสภาพจิตใจและจิตสังคมของผู้ได้รับผลกระทบ ตลอดจนการกระตุ้นและช่วยเหลือให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามความ

จำเป็น โดยให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลช่วยเตย เป็นหน่วย
งานหลัก โดยดำเนินการ ดังนี้

(1) การช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

- แจ้งให้ชุมชน/หมู่บ้าน สํารวจตรวจสอบข้อมูลผู้ประสบภัย
และความเสียหาย เพื่อให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตรงกับข้อเท็จจริงตลอดจนส่ง
ผู้ประสบภัยกลับภูมิลำเนา

- ให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ และองค์กร
ภาคเอกชนในการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีระบบ รวดเร็ว ทั้งถึง
และหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

- ให้ชุมชน/หมู่บ้าน จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและ
ทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐานเพื่อการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย พร้อมทั้ง
ออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และ
ฟื้นฟู

- จัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ผู้ประสบภัยอย่างต่อเนื่อง
จนกว่าจะหายกลับมามีชีวิตได้ตามปกติ รวมทั้งจัดการที่พักอาศัยชั่วคราว
และระบบสุขภาพแก่ผู้ประสบภัย ในกรณีที่ต้องอพยพจากพื้นที่อันตราย

- ให้การสงเคราะห์แก่ครอบครัวของผู้ที่ประสบภัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ
ในกรณีที่ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวประสบภัยจนเสียชีวิตหรือไม่
สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ โดยการให้ทุนการศึกษาแก่นบุตรของผู้ประสบ
ภัยจนจบการศึกษาภาคบังคับ และโดยการจัดหาอาชีพให้แก่บุคคลใน
ครอบครัว

- เลี้ยงดูผู้ประสบภัยที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้ในระยะแรก
เช่น ดูแลเด็กกำพร้า นักเรียน นักศึกษา คนพิการ และผู้สูงอายุที่ประสบภัย

(2) การป้องกัน ฝ้าระวัง และควบคุมโรคระบาด ทั้งคนและสัตว์

(3) ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของประชาชน
ให้คืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว

(4) รายงานข่าวและประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อสาธารณชนให้
ทราบสถานการณ์เป็นระยะๆ

(1.1.2) การฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย

เป็นการบูรณะที่อยู่อาศัย โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่ได้รับความ
เสียหายจากเหตุการณ์สาธารณภัยให้กลับสู่สภาพที่สามารถใช้งานได้ ทั้งนี้
ควรให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยตาม
ความเหมาะสมกับสถานการณ์และการใช้งาน หากการบูรณะโครงสร้างและสิ่ง
ก่อสร้างหรือการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องฟื้นฟูให้ดีกว่า
เดิม อาจต้องใช้เวลาและงบประมาณในการฟื้นฟู ควรกำหนดแผนงานไว้ในการ
ฟื้นฟูระยะยาวต่อไป และการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยในระยะเริ่มต้นให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) ทำความสะอาดบ้านเรือน ชุมชน และสิ่งสาธารณประโยชน์
ในพื้นที่ประสบภัย และขนย้ายขยะมูลฝอย

(2) ให้องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเตย ที่เกิดเหตุ ดำเนินการ
ฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย ปรับสภาพภูมิทัศน์ และแก้ไขปัญหาสีเขียวและ
มลภาวะเป็นพิษ

(3) กรณีที่เกินขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยเตย ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงสร้างพื้นฐานนั้นๆ ดำเนินการฟื้นฟู
ซ่อมแซม และบูรณะโครงการที่ได้รับความเสียหาย ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินและเส้นทางคมนาคม
- ดำเนินการโดยแขวงทางหลวงขอนแก่น ที่ 1 และแขวง
ทางหลวงชนบทจังหวัดขอนแก่น
- ระบบไฟฟ้า ดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด
ขอนแก่น และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- ระบบประปา ดำเนินการโดยการประปาสวนภูมิภาคจังหวัด
ขอนแก่น

(4) ให้อพยพคนชุกปรักหักพัง และซ่อมแซมสิ่งสาธารณูปโภค
โครงสร้างพื้นฐาน และอาคารบ้านเรือนของผู้ประสบภัย เพื่อให้สามารถ
ประกอบอาชีพได้ต่อไป

(5) ซ่อมแซมสถานที่ราชการ โรงเรียน สถานศึกษา วัด โบราณ
สถาน สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว และสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ให้กลับมา
ใช้งานได้ดังเดิม

(6) พื้นที่ประสบภัย เช่น การเก็บซากปรักหักพัง การตรวจสอบ
ความแข็งแรง ของอาคารเบื้องต้น การออกแบบวางผังเมือง การจัดหาแหล่ง
น้ำอุปโภคบริโภค การจัดทำภูมิทัศน์ ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและ
ผังเมืองจังหวัดขอนแก่น สำนักชลประทานที่ 4 โครงการชลประทานจังหวัด
ขอนแก่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3) การฟื้นฟูระยะกลาง/ระยะยาว

(3.1) การฟื้นฟูระยะกลางเป็นการดำเนินการต่อเนื่องโดยการ
ประสาน และสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัย ฟื้นฟู หรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกในการดำรงชีวิตขึ้นใหม่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง
สภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้ประสบภัย โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

- การฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
เช่น ประปา ไฟฟ้า ระบบโทรคมนาคม เป็นต้น

- การฟื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ให้กองคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็น
หน่วยหลักในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ให้
สามารถร่วมมือกับภาคเอกชน ได้แก่ หอการค้า สภาอุตสาหกรรม สมาคมท่อง
เที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจและการพาณิชย์ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลห้วยเตย

(3.2) สำหรับการฟื้นฟูระยะยาว เป็นการดำเนินการต่อ
เนื่องจากระยะกลาง ซึ่งอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปีนับจากหลังเกิด
สาธารณภัย โดยมุ่งเน้นการกลับสู่สภาวะปกติ หรือให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม โดย
หน่วยงาน..... (ชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) ทำการสำรวจและจัดทำแผน

โครงการ เพื่อวางแผนการฟื้นฟูพื้นที่ที่เกิดภัย ให้สามารถรองรับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- ให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นหน่วยหลักในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูชุมชนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมรับมือและฟื้นกลับอย่างรวดเร็ว เป็นการดำเนินงานฟื้นฟูที่ต่อเนื่องจากการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้น การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนฟื้นฟู การระบุและติดตามการแก้ไขความขัดแย้งและการลดความแตกต่าง การประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน และการกำหนดการประสาน ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

- ให้มีการบูรณะและการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับ ความเสียหายใหม่หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยถาวร เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรองรับ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความถาวรยั่งยืนและความต้านทานต่อสาธารณภัยของที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ การฟื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้ผู้ประสบภัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

- ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและทรัพย์สินทางประวัติศาสตร์ในการดำเนินงานตอบโต้และฟื้นฟูที่เหมาะสม เพื่อที่จะสงวนอนุรักษ์ บูรณะและปฏิสังขรณ์ ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิม

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่า

การฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer) เป็นการนำมาตรการด้านการฟื้นฟู พื้นสภาพ และซ่อมสร้าง มาใช้เพื่อวางแผนในการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงใหม่เกิดขึ้น และการปรับวิถีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) รวมถึงการนำผลการศึกษา วิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนในการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูชุมชนและการพัฒนาศักยภาพ

จัดให้มีการวางแผนและดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อให้มีความพร้อมรับมือและฟื้นกลับอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการดำเนินงานฟื้นฟูที่ต่อ

เนื่องจากการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้น โดยจัดเวทีประชุมหารือเพื่อบูรณาการกระบวนการวางแผนการฟื้นฟูให้มีสาระสำคัญ เช่น ระบุขอบเขต ลักษณะสำคัญของผลกระทบจากภัย การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนการฟื้นฟู การระบุ และติดตามการแก้ไขความขัดแย้ง และการลดความแตกต่าง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน และการกำหนดการประสานความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

(2) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูบริการด้านสุขภาพ และการบริการสังคม

เสริมสร้างความพร้อมที่จะรับมือ และการฟื้นฟูกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็วของท้องถิ่นในการบริการด้านสุขภาพ และการบริการด้านสังคมของบุคคลและชุมชนที่ประสบภัย ครอบคลุมถึงการสาธารณสุข สุขภาพจิต และการบริการทางการแพทย์

(3) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่อาศัย

จัดให้มีการบูรณะ และการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับความเสียหายใหม่ หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยถาวร เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรองรับความต้องการของทั้งชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความถาวรยั่งยืนและความต้านทาน ต่อสาธารณภัยของที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ ภารกิจสนับสนุนการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

(4) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน

เพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ลุล่วงเร็วขึ้น โดยจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมบริการและประชาชนในภาคส่วนโครงสร้างพื้นฐานหลายภาคส่วน ซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนหลักและส่วนย่อยดังต่อไปนี้: พลังงาน น้ำ เขื่อน การสื่อสาร ระบบการขนส่ง การเกษตร (การผลิตอาหารและการจัดส่ง) สถานที่ทำการของรัฐบาล สาธารณูปโภค การสุขภาพ วิศวกรรม การควบคุม และระบบอื่น ๆ ที่สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพด้านการสื่อสาร รวมถึงสถานที่ทำการสำหรับการให้บริการ ได้แก่ ความปลอดภัยสาธารณะ การบริการฉุกเฉิน และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

(5) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทรัพย์สินทางประวัติศาสตร์ในการดำเนินงานตอบโต้และฟื้นฟูที่เหมาะสม เพื่อที่จะสงวนอนุรักษ์ บูรณะ และปฏิสังขรณ์ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิมตามที่ชุมชนร้องขอการสนับสนุน โดยเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในทุกกระดับ รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชนที่เป็นเครือข่ายให้การสนับสนุนแผนงานและภารกิจสำคัญตามแผนปฏิบัติการท้องถิ่นที่กำหนด

วิธีการที่จะใช้ทรัพยากรและสมรรถนะเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน
ได้ตรงและเพียงพอ

(6) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบ เศรษฐกิจ

ส่งเสริมและสนับสนุนการพลิกฟื้นระบบเศรษฐกิจ รวมถึงด้าน
เกษตรกรรมคืนสู่สถานะที่มั่นคง และพัฒนาโอกาสทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผล
ให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งยั่งยืน และสามารถอยู่รอดในเชิงเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้
สาธารณภัยไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังเกิดความ
เสียหายให้กับตลาดสินค้าและบริการทั้งหมดอีกด้วย ดังนั้น ความรวดเร็วและ
ประสิทธิผลในการพลิกฟื้นชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเอง และมีความสามารถ
ในการอยู่รอดขึ้นอยู่กับ

กับการปรับตัวอย่างรวดเร็วให้เข้ากับสถานะตลาดที่เปลี่ยนไป การเปิดดำเนิน
ธุรกิจต่อเนื่อง และ/หรือ การสร้างธุรกิจใหม่ การดำเนินธุรกิจทำให้มีการจ้างคน
งาน การจัดหาบริการให้และตอบสนอง ความต้องการของชุมชน รวมถึงการ
สร้างรายได้อีกครั้งซึ่งเป็นการช่วยเหลือชุมชน รวมถึงการสนับสนุน ทางการเงิน
ในการฟื้นฟูด้านอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งทาง
เศรษฐกิจ การดึงดูดการลงทุนจากภายนอก และบทบาทการมีส่วนร่วมของภาค
เอกชนเป็นประเด็นสำคัญ ที่ไม่อาจจะมองข้ามได้ในฐานะที่เป็นรากฐานที่
สำคัญสำหรับการฟื้นฟูเศรษฐกิจ

บทที่ 7

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศ ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข

จากสถิติสาธารณสุขของโลกแสดงให้เห็นแนวโน้มการเกิดสาธารณสุขภัยที่มีความรุนแรงและความถี่มากขึ้น ทั้งการเกิดสาธารณสุขรูปแบบเดิม และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้การพัฒนาต่าง ๆ หยุดชะงัก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว ประชาคมโลก จึงตระหนักถึงความสำคัญในการยกระดับความร่วมมือในเชิงหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership) เพื่อดำเนินการไปสู่เป้าหมายร่วมกัน (Common Goals) ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องสร้างความเป็นหุ้นส่วนการจัดการสาธารณสุขและประสานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมในทุก ๆ ระดับร่วมกับประเทศต่าง ๆ และหน่วยงานภาคีเครือข่ายในระดับสากล โดยการนำแนวคิดกรอบการพัฒนาระดับโลกที่เกี่ยวข้อง เช่น การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นต้น มาเชื่อมโยง (Coherence) และปรับใช้กับแผนพัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขตามบริบทของประเทศสู่การปฏิบัติตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับชุมชน (Localization) รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เกิดความยั่งยืนและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ยังต้องส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสาธารณสุขทั้งระบบของประเทศผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างระบบการบูรณาการทรัพยากรที่เหมาะสม สนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อสร้างความร่วมมือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง (Risk-

Informed) ให้เกิดความตระหนักในการลงทุนที่คำนึงถึงความเสี่ยงและประโยชน์ที่ได้รับอย่างรอบด้านและสมดุล อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

7.1 แนวคิดการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วน (Partnership) จากทุกภาคส่วนในทุกระดับอย่างครอบคลุม (Inclusive approach) โดยแต่ละประเทศต้องเห็นพ้องร่วมกันในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมที่คำนึงถึงความเสี่ยงจากสาธารณภัย รวมถึงการประชุมหารือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยการส่งเสริมบทบาทของประเทศไทย ให้มีความมั่นคง (Security) มีความมั่นคงและยั่งยืน (Sustainability) มีสถานะและเกียรติภูมิ (Status) มีมาตรฐานสากล (Standard) และมีเอกภาพมีพลัง (Synergy)

7.2 เป้าประสงค์

7.2.1 เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน

7.2.2 เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ

7.2.3 เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 กลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เพื่อเป็นการส่งเสริมศักยภาพ และพัฒนาความร่วมมือของหน่วยงานภาคีเครือข่ายตามแนวทางของกรอบการพัฒนาระดับโลก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้นำแนวคิดตามกรอบของประเทศซึ่งมุ่งเน้น การส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ที่สอดคล้องกับกรอบนโยบายต่างประเทศ ซึ่งต้องพิจารณาจากความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ระดับภูมิภาค และระดับโลก มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยดำเนินยุทธศาสตร์การเป็นหุ้นส่วนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยทั้งแบบทวิภาคี และพหุภาคี ตามแนวทางของประเทศ ดังนี้

(1) ให้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน

(2) จัดทำโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยริเริ่ม ในภาคส่วนต่างๆ อาทิ ภาคเกษตร ภาคคมนาคม ภาคการศึกษา ภาคสาธารณสุข เป็นต้น

(3) ร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ เช่น การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัย การจัดทำกรอบและแผนการฟื้นฟูหลังการเกิดสาธารณภัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นต้น

(4) เข้าร่วมประชุมสัมมนาเวทีแลกเปลี่ยน (Platform) องค์ความรู้ทางวิชาการ และการฝึกซ้อมด้านการจัดการสาธารณภัย การฝึกการรับและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจากต่างประเทศ เป็นต้น

บทที่ 8

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ และประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณสุข

ระบบบริหารจัดการ (Management System) และนวัตกรรม (Innovation) เป็นเครื่องมือที่ใช้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดความรวดเร็ว ความประหยัด เพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน โดยการพัฒนาคน องค์กร หน่วยงาน รวมไปถึงการปรับปรุงในกระบวนการทำงานที่มีอยู่เดิมให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การจัดการสาธารณสุขของประเทศเกิดประสิทธิภาพสูงสุดจึงใช้ระบบบริหารจัดการ และนวัตกรรม ภายใต้กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมอย่างยั่งยืน โดยใช้ฐานข้อมูล องค์ความรู้ เทคโนโลยี การลงทุน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้อง การวิจัยและการสร้าง นวัตกรรมด้านสาธารณสุข การทบทวนและบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนการ เสริมสร้างความเข้าใจความตระหนักและเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการป้องกัน และจัดการสาธารณสุข เป็นเครื่องมือในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการความ เสี่ยงจากสาธารณสุขของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

8.1 แนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้าง นวัตกรรมด้านสาธารณสุข

สาธารณสุขที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มทวีความรุนแรง มีความถี่ในการเกิดเพิ่มขึ้น มีลักษณะการเกิดที่ไม่แน่นอน ผันผวนตลอดเวลา มีความซับซ้อน ทำให้ การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขรูปแบบเดิมไม่สามารถดำเนินการได้อย่าง มีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดการสาธารณสุข และการสร้างการจัดการสาธารณสุขรูปแบบใหม่ เพื่อตอบสนองต่อการจัดการ สาธารณสุขที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมการสร้างภูมิคุ้มกัน จาก สาธารณสุขในทุกภาคส่วน โดยมีชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) เป็นแนวทางและวางรากฐาน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพให้ ชุมชนหรือเมืองมีความสามารถรับมือและปรับตัวกับสาธารณสุขที่เปลี่ยนแปลง ไป (Smart Community/City) รวมถึงการสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เช่น การบริการ ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการใหม่ๆ (Service, Product, Process) ที่มี คุณค่า (Value Creation) สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่ดีขึ้นเป็นมาตรฐานสากล และมีความยั่งยืน

8.2 เป้าประสงค์

8.2.1 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข ของประเทศโดยนาระบบอัจฉริยะในการสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา

8.2.2 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการรู้เท่าทันภัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างเสมอภาค และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน (Stakeholder)

8.3 กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณสุข

สารสนเทศด้านสาธารณสุขสามารถนำมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุข ตั้งแต่การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ไว้เป็นระบบเดียวกันและนำมาวิเคราะห์ประเมินผลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การปฏิบัติงาน รวมทั้งการเผยแพร่สู่สาธารณะ

แนวทางปฏิบัติการพัฒนาฐานข้อมูลสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการใช้แพลตฟอร์ม (Platform)

สารสนเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย โดยการจัดทำข้อมูลสารสนเทศสาธารณสุขภายใต้แพลตฟอร์มที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด เพื่อให้พัฒนาระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานชุดข้อมูลสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านสาธารณสุขเพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถนำระบบมาตรฐานกลางฐานข้อมูลไปดำเนินการจัดทำ พัฒนา ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(1) ข้อมูลด้านพื้นที่เสี่ยงภัย

(2) ข้อมูลด้านทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องข่าย ผู้เชี่ยวชาญ

(3) ข้อมูลข้อมูลทางสังคม ข้อมูลทางสาธารณสุขไปโรค ข้อมูล

โครงสร้างพื้นฐาน ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

(4) ข้อมูลด้านการให้ความช่วยเหลือ ความเสียหายและการฟื้นฟู

(3) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจากฐานข้อมูลสาธารณสุข

สนับสนุนระบบการตัดสินใจ (Decision Support System : DSS) ในการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุขด้านการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟู ที่มีความถูกต้องแม่นยำ รวดเร็วบนพื้นฐานหลักวิชาการทั้งมิติด้านเศรษฐกิจและสังคม และนำไปใช้ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขในพื้นที่ ภายใต้แพลตฟอร์ม

(Platform) สารสนเทศ ด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ภายใต้ระบบที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

(4) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบนำเสนอข้อมูลการเข้าถึงข้อมูล สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการใช้ระบบสารสนเทศด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น ระบบสืบค้น การคัดกรอง วิเคราะห์ การแสดงผลด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ภายใต้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศที่กองอำนาจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการจัดการองคความรู้อันการ

จัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานตามหลักสากล จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้จากการศึกษา วิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จำเป็นต้องมีกระบวนการเผยแพร่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยเพิ่มขีดความสามารถให้บุคลากรด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยมีทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงประชาชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การเตรียมความพร้อมรับมือจากสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยง จากสาธารณภัย ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยี

กำหนดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีทั้งในภาครัฐ เอกชน ในพื้นที่ เพื่อประยุกต์ใช้ ในงานด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อให้เกิดการสร้างและการใช้นวัตกรรม ตลอดจนผสมผสาน ต่อยอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการวางแผนป้องกัน และลดผลกระทบได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภัยในอนาคต

(2) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

กำหนดให้มีการสนับสนุนให้บุคลากรเข้าใจในบทบาทหน้าที่ โดยการส่งเสริมฝึกอบรม พัฒนา องค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน

(3) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมกระบวนการจัดการความรู้ด้านสาธารณภัย

กำหนดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สาธารณะด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การจัดเวทีเสวนา สัมมนา อบรม สื่อออนไลน์ ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สังเคราะห์บทเรียน แนวปฏิบัติที่ดี (best practice) การจัดตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้สาธารณสุขภัยในท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านสาธารณสุขแก่
ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐทุกระดับ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และ
อาสาสมัคร

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการสื่อสาร

ความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยที่มี ประสิทธิภาพ

การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณสุขภัยให้บรรลุเป้าหมาย ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งถึง คุ่มค่า โดยเฉพาะสื่อสาร
ให้เกิดการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการ ความเสี่ยงจาก
สาธารณสุขภัย รวมถึงเป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าวสารและเผยแพร่ข้อมูล
สาธารณสุขภัยแก่ประชาชน ให้รับทราบอย่างทั่วถึงสามารถลดความสูญเสียด้าน
ชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการ
พัฒนาระบบสื่อสารจะเพิ่มประสิทธิภาพ การติดต่อสื่อสาร การกระจายข้อมูล
ข่าวสาร นำไปสู่การสร้างมาตรฐานการสื่อสารการจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณสุขภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีแนวทางปฏิบัติในการ
พัฒนาระบบสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและสร้างรูปแบบการสื่อสาร ความเสี่ยงจากสาธารณสุขสู่สาธารณะ

กำหนดให้มีการพัฒนารูปแบบ สื่อประชาสัมพันธ์ ที่มีความรวดเร็ว
ครอบคลุม ทันต่อสถานการณ์ เช่น การสร้างสื่อออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลความ
เสี่ยงจากสาธารณสุขภัย เกมส์ แอปพลิเคชันบน Smart Phone เว็บไซต์รวมถึง
เป็นช่องทางในการโต้ตอบ รับและส่งข้อมูลความเสี่ยง โดยความร่วมมือภาครัฐ
และภาคเอกชน ไปยังประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มเปราะบาง และนักท่อง
เที่ยว ที่เข้าใจได้ง่ายและสามารถ นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผน
เตรียมความพร้อมรับมือจากสาธารณสุขภัยที่อาจเกิดขึ้น และในระหว่างเกิด
สาธารณสุขภัย

(2) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัยแบบครบวงจร
(End-to-End Early Warning System) ที่สามารถแจ้งเตือนภัยที่
หลากหลายประเภทภัย (Multi-Hazard)

กำหนดให้มีการแจ้งเตือนสถานการณ์สาธารณสุขภัย ข่าวสารข้อมูล
แนวทางการปฏิบัติตนเมื่อเกิดสาธารณสุขภัยให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบ โดย
ต้องมีความแม่นยำ รวดเร็ว ครอบคลุม ทั้งถึง ทุกพื้นที่ และเหมาะสมกับ
ประเภทสาธารณสุขภัยที่เกิดขึ้น

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณสุขภัยแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม

การลงทุนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย สามารถดำเนินการได้
ทั้งมาตรการด้านโครงสร้างและด้านไม่ใช่โครงสร้าง เช่น ระบบโครงสร้างพื้น
ฐาน มาตรการทางการเงิน ฯลฯ และใช้กระบวนการสร้างความเป็นหุ้นส่วนเข้า

มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดการลงทุนเพื่อการจัดการความเสี่ยงจาก
สาธารณสุขภัยให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อสร้างรากฐานให้มีความมั่นคงและยั่งยืน
**องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริม
ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุน ดังนี้**

**(1) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค
ประชาชนมีการลงทุน**

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมี
การลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยแบบมีส่วนร่วมด้านการ
จัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย โดยการนำผลงานวิจัย นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยมาเป็นข้อมูลพิจารณา
ประกอบการลงทุน ดังนี้

(1.1) ภาครัฐ ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในท้องถิ่น
จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและลดความเสี่ยงด้วยการลงทุนในการบำรุง
บูรณะโครงสร้างพื้นฐานเดิมและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานใหม่ด้วยนวัตกรรมที่
ตอบโจทย์การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย เช่น การก่อสร้างระบบป้องกันน้ำ
ท่วม ระบบชลประทานสำหรับภัยแล้ง

(1.2) ภาคเอกชน ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชนในพื้นที่ลงทุน
ด้านโครงสร้างเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงของตนเอง เช่น สร้างคันป้องกัน
น้ำรอบนิคม การลงทุนในระบบด้านการป้องกันอัคคีภัย ด้านพลังงาน

(1.3) ภาคประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างพื้นที่อยู่อาศัยและ
พื้นที่ทำกินของตนเองให้มีความปลอดภัย

**(2) แนวทางปฏิบัติในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาค
รัฐ เอกชน และประชาชน**

กำหนดให้มีการสนับสนุนเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่าง
ภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัยทั้งใน
ท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของร่วมกันในการดำเนินการ ผลประโยชน์
และความรับผิดชอบ เช่น ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและชุมชนร่วมดำเนินโครงการ
ด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณสุขภัย

**(3) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดกลไก/มาตรการทางการเงินและ
การคลัง เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย**

กำหนดให้มีการกำหนดกลไก/มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อ
การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขภัย เช่น การจัดตั้งกองทุนการจัดการ
สาธารณสุขภัยในระดับชุมชน มาตรการให้ อบรม ยกเว้นหรือลดภาษีสำหรับผู้
ประกอบการและประชาชน เพื่อจูงใจให้ตระหนักถึงสาธารณสุขภัยที่อาจจะเกิดขึ้น
เช่น การสร้าง สิ่งปลูกสร้างเพื่อรองรับสาธารณสุขภัย การดำเนินธุรกิจของผู้
ประกอบการที่คำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

**(4) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยเพื่อลดความ
เสี่ยงจากสาธารณสุขภัย และขยายขอบเขตให้ครอบคลุมธุรกิจขนาดกลาง
และขนาดเล็ก (SMEs) ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม**

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ และประชาชนทำประกันภัย
เพื่อกระจายความเสี่ยง และลดภาระที่เกิดจากผลกระทบจากสาธารณสุขภัย

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม โดยสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการสร้างชุมชนที่มีภูมิคุ้มกันจากสาธารณภัยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาไปสู่สังคมที่มีความปลอดภัย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมีแนวทางปฏิบัติเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย ภาคประชาชน อาสาสมัคร และอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่รัฐ โดยส่งเสริมการร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมวางแผนในการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(1.1) สร้างจิตสำนึกการทำงานร่วมกันและการแสวงหาผู้ร่วมดำเนินการ โดยการเสริมสร้าง องค์ความรู้ด้านการจัดการสาธารณภัย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ผู้นำชุมชนรวมถึงคนในชุมชน เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนตระหนักถึงสภาพความเสี่ยงในพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนทุกขั้นตอนของการจัดการสาธารณภัย

(1.2) สร้างข้อตกลงและร่วมกันวางแผน (Partnership Agreement & Action Planning) โดยสร้างแนวทางการบริหารจัดการสาธารณภัยระดับชุมชน โดยมุ่งเน้นการวางกลไกขับเคลื่อนกิจกรรมการลด ความเสี่ยงจากในรูปแบบคณะกรรมการ โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางในการวางแผนเตรียมพร้อมรับมือป้องกันจัดการบรรเทาและฟื้นฟูความเสียหายจากสาธารณภัย

(1.3) กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทบทวนผลการดำเนินงานการดำเนินการร่วมกัน ว่ามีความก้าวหน้าหรือประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ และนำผลจากการติดตามและประเมินผลมาใช้ในการพัฒนาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพต่อไป

(1.4) สร้างความเข้มแข็งและความต่อเนื่องของเครือข่ายอย่างยั่งยืน โดยใช้งานวิจัยในการแสวงหาทางเลือกในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และการแสวงหาแกนนำเครือข่าย เช่น การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง การสร้างระบบจุดใจการจัดการ ทรัพยากรสนับสนุนอย่างพอเพียงในการให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหา

(2) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย

(2.1) การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) เน้นการอาศัยชุมชนเป็นศูนย์กลางในการป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายจากสาธารณภัย โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดแนวทางแก้ปัญหาในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อลดความเสี่ยงภัยของชุมชนและ เพิ่มขีดความสามารถให้คนในชุมชนมีศักยภาพในการระงับบรรเทาภัยได้ด้วยตนเองในระดับหนึ่งก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือจึงเป็นเครื่องมือในการเตรียม ประชาชน/ชุมชน ให้มีความพร้อมที่จะเผชิญสาธารณภัยและได้รับผลกระทบ ต่อชีวิตและทรัพย์สินให้น้อยที่สุดรวมทั้งเป็นการสร้างภาคีเครือข่ายภาค ประชาชนในรูปแบบอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลืองานเจ้าหน้าที่ในขั้นตอนการเตรียมความพร้อม เช่น การศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลภัย การแจ้งเตือนภัย การจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของชุมชน/หมู่บ้าน การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการประเมินผล

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้ดำเนินการฝึกอบรมประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยให้มีความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยชุมชน เองก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ตามหลักการจัดการ ความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management: CBDRM) ร่วมกับสำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเป็นประจำทุกปี

(2.2) การพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวกับสถานการณ์สาธารณภัยที่เปลี่ยนแปลงไป (Smart Community/City) โดยเสริมสร้างศักยภาพ การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชนและเมือง (Community Base Disaster risk Management) ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ บนกรอบแนวคิด “ความพร้อม รับมือและฟื้นกลับเร็ว (Resilience)” ทั้งนี้ มี แนวปฏิบัติตามการสร้างเมืองปลอดภัยอย่างยั่งยืนของสำนักงานลดความเสี่ยง ภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ 10 ประการ ดังนี้

(2.2.1) จัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และเตรียม ความพร้อมด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม กับภาคส่วนต่างๆ

(2.2.2) จัดสรรงบประมาณและการสร้างแรงจูงใจทุกระดับใน สังคมให้มีการลงทุน เพื่อการลด ความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(2.2.3) ปรับปรุงข้อมูลภัยและข้อมูลความเปราะบางให้เป็น ปัจจุบัน รวมทั้งมีการประเมิน ความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจและวางแผนพัฒนาเมืองอย่างเหมาะสม

(2.2.4) ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(2.2.5) ประเมินและปรับปรุงสถานศึกษาและสถานพยาบาลให้มีความปลอดภัยจากสาธารณภัย

(2.2.6) บังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร การวางผังเมือง และ จัดสรรพื้นที่ที่มีความปลอดภัยจากสาธารณภัยอย่างเท่าเทียม

(2.2.7) อนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยา และจัดให้มีแนวป้องกันลดผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยใช้โครงสร้างทางธรรมชาติ

(2.2.8) พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าและเสริมสร้าง ศักยภาพเรื่องการจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการฝึกซ้อมการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย

(2.2.9) ประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยเพื่อเป็นข้อมูล ในการดำเนินการฟื้นฟูสภาพ และซ่อมสร้างที่อยู่อาศัย และสภาพชีวิตความเป็น อยู่ของผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางมาตรการที่ สามารถสนับสนุนการจัดการในภาวะฉุกเฉินในอนาคต

บทที่ 9

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยไปสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ 2) การติดตามประเมินผล 3) การวิจัยและพัฒนา และ 4) การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

9.1 การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ได้จัดทำขึ้นโดยใช้กรอบแนวคิดให้ สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ พ.ศ.2564 และ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ.2564-2570 การจัดทำ แผนเชิงยุทธศาสตร์ แนวคิดการบริหาร แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การมองอนาคต การทบทวนสถานการณ์ต่าง ๆ นโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดย เฉพาะพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 ตลอดจน แนวโน้มสถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งการประเมินผลแผนปฏิบัติการในการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม ของภาคีทุกภาคส่วน โดยการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

9.1.1 กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564

กลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564-2570 ไปสู่ การปฏิบัติเป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ.2550 มาตรา 20 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่

มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น

9.1.2 แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564-2570

แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564 มีกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแลยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน ดังนี้

(1) เสริมสร้างและพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ การสื่อสาร และถ่ายทอดแผน โดยการจัดประชุมสร้างความเข้าใจ การอบรม และซักซ้อมการปฏิบัติจากการจำลองจากทัศน์ เป็นต้น และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ โดยสร้างความเป็นเจ้าของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 (Sense of Belonging) เช่น ผลักดันแผนงาน โครงการและกิจกรรม บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

(2) จัดทำแนวทางปฏิบัติของยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสู่การปฏิบัติผ่านแผนงาน โครงการ และกิจกรรมภายใต้แผนปฏิบัติการระดับหน่วยงานสู่ระดับพื้นที่ โดยการผสมผสาน (Mainstreaming) ภารกิจหลักของหน่วยงานที่มีเป้าหมายและตัวชี้วัด ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(3) ผลักดันให้มิงงบประมาณเชิงบูรณาการด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของทุกหน่วยงาน โดยการจัดประชุมหารือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางวิธีการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 รวมทั้งงบประมาณตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของหน่วยงาน และการจัดสรรงบประมาณให้แก่ระดับพื้นที่

(4) จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนเผชิญเหตุให้สอดคล้องกัน รวมทั้งแผนจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องหมาย สัญญาณหรือสิ่งอื่นใดในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือจะเกิดสาธารณภัย และสำหรับใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่

(5) กำหนดบทบาทหน่วยงานและภาคีเครือข่ายทุกระดับในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้

ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 รวมทั้งนโยบาย และกฎหมายต่าง ๆ โดยมีแนวทางดำเนินการของแต่ละภาคส่วน ดังนี้

ตารางที่ 9-1 : แนวทางดำเนินงานในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

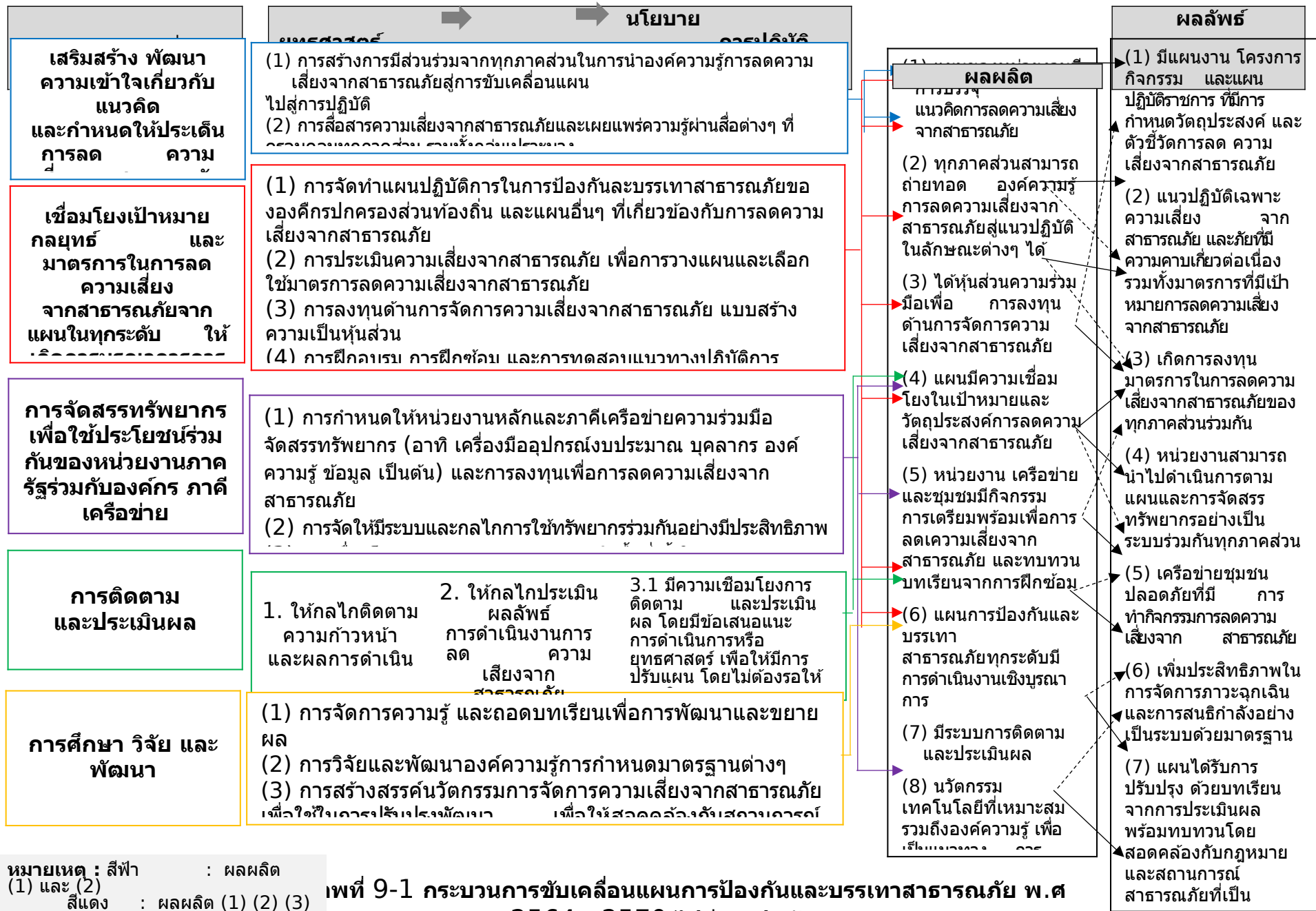
ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1	ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564 รวมทั้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเอง เพื่อสร้างความตระหนักให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัคร คนในชุมชน/ท้องถิ่นได้รับรู้ รับทราบ เข้าใจถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ สาธารณภัย และสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2	จัดให้มีการประชุมกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย อย่างน้อยทุก ๒ เดือน อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นกลไกและเวทีในการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ภารกิจด้านการป้องกัน การลดผลกระทบ และการเตรียมความพร้อม การร่วมวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3	มีส่วนร่วมกับอำเภอชำสูง และจังหวัดขอนแก่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเชื่อมการทำงานอย่างประสานสอดคล้อง โดยจัดประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นการดำเนินการกิจกรรม เช่น ร่วมสำรวจประเมินวิเคราะห์ พื้นที่เสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดภัย เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - สنج.ปภ.จ.ขอนแก่น - ศูนย์ ปภ. เขต 6 ขอนแก่น
4	จัดทำแผนเผชิญเหตุสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย การร่วมฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยระดับต่างๆ เพื่อทดสอบและฝึกความชำนาญร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - สنج.ปภ.จ.ขอนแก่น - ศูนย์ ปภ. เขตขอนแก่น - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทา

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		สาธารณสุข
5	จัดทำแผนงานโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินภารกิจ เช่น งบพัฒนาจังหวัด งบพัฒนากลุ่มจังหวัด งบพัฒนาท้องถิ่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กองทุนความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม องค์กรสาธารณกุศล โดยให้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ	- องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - สำนักงานจังหวัดขอนแก่น - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6	กำหนดแผนงาน/โครงการที่ได้มีการประเมินความเสี่ยงในพื้นที่ที่มุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมอย่างมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ประกอบกับให้มีความเชื่อมโยงและส่งผลต่อทิศทางการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด โดยการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามภารกิจของอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ที่เป็นกรอบแผนงาน/โครงการในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่อไป	- องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - สำนักงานจังหวัดขอนแก่น - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
7	ให้ความรู้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งด้านวิชาการและการปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายทั้งระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับพื้นที่	- องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
8	สนับสนุน กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำในการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อเป็นกรอบปฏิบัติการในระดับพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์กร	- องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	บริหารส่วนตำบลห้วยเตย	
9	การติดตามและประเมินผล โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ ทั้งส่วนกลางและระดับพื้นที่ การกำหนดให้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้อำนวยการจังหวัดเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการกลางและผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปทราบเป็นประจำทุกปี รวมทั้งการติดตามและประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ไปสู่การปฏิบัติในช่วงกลางแผนและ ปลายแผน พร้อมทั้งพิจารณาแนวทางปรับปรุงแผนฯ	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย - - สนง.ปภ.จ.ขอนแก่น - ศูนย์ ปภ. เขต 6 ขอนแก่น - สำนักงานจังหวัดขอนแก่น

โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564-2570 ไปสู่การปฏิบัติ ดังแผนภาพที่ 9-1

หมายเหตุ : สีฟ้า : ผลผลิต (1) และ (2)
 สีแดง : ผลผลิต (1) (2) (3) (4) (5) (7) และ (8)
 สีม่วง : ผลผลิต (5) (6) และ

เพ็ 9-1 กรอบการขับเคลื่อนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ

9.2 การติดตามและประเมินผล

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564 ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่กำหนด จำเป็นต้องมีกลไกการกำกับ ติดตามและประเมินผลเชิง ยุทธศาสตร์ที่มีกระบวนการและการจัดการให้เกิดการทบทวนทั้งด้านการจัดการ (Management Review) และการทบทวนผลงาน (Performance Review) ที่เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์

(1) แนวทางการติดตามและประเมินผล

แนวทางการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย หลักการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ การบรรลุถึงเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณภัย หลักการคิดเชิงเหตุผล เชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและ ผลผลิตไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบด้วยข้อมูล รวมถึงเหตุผลเชิงประจักษ์ที่เชื่อ ถือได้ และหลักความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และภาคส่วนต่างๆ ในสังคม พร้อมทั้ง กำหนดให้มีการจัดทำรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผน ปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เตย พ.ศ. 2564-2570 ทั้งรายปี กลางแผน และปลายแผน โดยให้คณะ กรรมการจัดทำแผนฯ เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักดำเนินงาน ตามแนวทางการ ผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่ปฏิบัติ โดยมีแนวทางปฏิบัติในการติดตาม และ ประเมินผล ดังนี้

(1.1) คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการในการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564- 2570 ดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ติดตามและประเมินผลประเด็นการขับเคลื่อนที่สำคัญ
- 2) ติดตามและประเมินผลระดับยุทธศาสตร์
- 3) ติดตามและประเมินผลภาพรวม

โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมที่บรรลุผล ตามเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณภัย การประเมินผลกระทบจาก การขับเคลื่อน และสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้ง จัดทำเป็น รายงานเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. 2564-2570 พิจารณาเพื่อ นำไปสู่การปรับปรุงหรือทบทวนแนวทางการดำเนินงานต่อไป

(1.2) กรอบระยะเวลาการติดตามและประเมินผล

- 1) การติดตามและประเมินผลรายปี
- 2) การติดตามและประเมินผลในระยะกลางแผนฯ
- 3) การติดตามและประเมินผลในระยะปลายแผนฯ

โดยให้จัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ไปสู่การปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจนนำปัญหา

อุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ต่อไป

(1.3) กลไกการติดตามและประเมินผล ให้คณะทำงานติดตามและ
ประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหาร
ส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 เป็นกลไกในการประสานการปฏิบัติ
ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ภายใต้การ
กำกับดูแลของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570

(2) ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย

กำหนดกรอบการติดตามและประเมินผล โดยสร้างความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย แนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย แล้วกำหนดประเด็นและตัวชี้วัด การประเมินแหล่งข้อมูล เพื่อประกอบการวิเคราะห์ประเมินผลให้สะท้อนกระบวนการดำเนินงาน

รวบรวมข้อมูลภายใต้กรอบการติดตามและประเมินผล ได้แก่ (๑) ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม การระดมความคิดเห็น และอื่นๆ รวมทั้งควรกำหนดเป้าหมายและพื้นที่จัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจนและ (๒) ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากเอกสารรายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงาน

ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการที่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย กำหนดขึ้น

มา

จัดทำรายงานสรุปผลภาพรวม และข้อเสนอแนะ

นำเสนอรายงานสรุปผลให้ผู้บริหารระดับหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็น

ต่อไป

นำผลการประเมินเสนอให้อำนาจการท้องถิ่น

พิจารณาผลักดันแผนงาน/โครงการการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น

(3) หน่วยงานและภาคีเครือข่ายดำเนินการติดตามและประเมิน

ผล

ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการดำเนินงานตามแนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่การปฏิบัติ โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมที่บรรลุผลตามเป้าหมายการจัดการสาธารณภัย ประเมินผลกระทบ การขับเคลื่อน และสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผลให้อำนาจการอำเภอเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการกลางและผู้

บังคับบัญชาในระดับเหนือขึ้นไปทราบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานต่อไป

การจัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วน

ตำบลห้วยเตย ให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจนนำปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ต่อไป

9.3 การวิจัยและพัฒนา

เป็นกระบวนการของการศึกษา การเรียนรู้ และการค้นหาแนวคิด แนวทาง และวิธีปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเทคนิค วิธีการ รูปแบบการดำเนินงาน หรือระบบการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งการนำสิ่งที่ได้ มีการคิดค้นหรือค้นพบมาพัฒนา ออกแบบ เปลี่ยนแปลง ผลการดำเนินงาน กระบวนการดำเนินงาน และการบริการให้มีลักษณะรูปแบบใหม่ หรือการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และสามารถดำเนินการร่วมกับ การติดตามและประเมินผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภายใต้กรอบการติดตามและประเมินผลในลักษณะของการทบทวนจากบทเรียนและการเรียนรู้ทั้งก่อนการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และเมื่อเสร็จสิ้น การดำเนินการ โดยมีแนวทางการดำเนินการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้านการศึกษา ค้นคว้า และการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้เหมาะสม

(2) ศึกษาบทเรียนของเหตุการณ์สาธารณภัยสำคัญที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงสำหรับไปประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) จัดทำสรุปบทเรียน (Lesson Learned) ของการเกิดสาธารณภัยครั้งสำคัญที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการในอนาคต

9.4 การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 44 กำหนดว่า ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยหรือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้กำหนดไว้ในแผนต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไป หรือแผนดังกล่าวได้ใช้ครบห้าปีแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงหรือทบทวนแผนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 และได้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผน หรือมีสถานการณ์สาธารณภัยที่ไม่ได้กำหนดไว้ใน

แผน หรือมีการวิจัยและพัฒนา พบข้อบกพร่อง หรือมีนวัตกรรมการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยที่ทันสมัยและเหมาะสม ให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
พิจารณาทบทวนปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ได้ตามความเหมาะสมทุก
ปี

ตำบลห้วยเตย ให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจน
จรรยาบรรณอุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ต่อไป

9.3 การวิจัยและพัฒนา

เป็นกระบวนการของการศึกษา การเรียนรู้ และการค้นหาแนวคิด
แนวทาง และวิธีปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเทคนิค วิธีการ
รูปแบบการดำเนินงาน หรือระบบการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เป็น
ประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งการนำ
สิ่งที่ได้ มีการคิดค้นหรือค้นพบมาพัฒนา ออกแบบ เปลี่ยนแปลง ผลการดำเนิน
งาน กระบวนการดำเนินงาน และการบริการให้มีลักษณะรูปแบบใหม่ หรือการ
ปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และสามารถดำเนินการร่วมกับ การติดตามและประเมิน
ผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภายใต้กรอบการติดตามและประเมินผลใน
ลักษณะของการทบทวนจากบทเรียนและการเรียนรู้ทั้งก่อนการดำเนินการ
ระหว่างดำเนินการ และเมื่อเสร็จสิ้น การดำเนินการ โดยมีแนวทางการดำเนิน
การวิจัยและพัฒนา ดังนี้

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยเป็นหน่วยงานหลักในการ
ประสานงานด้านการศึกษา ค้นคว้า และการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วย
งานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อ
การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้
เหมาะสม

(2) ศึกษาบทเรียนของเหตุการณ์สาธารณภัยสำคัญที่ผ่านมาของ
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงสำหรับไป
ประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) จัดทำสรุปบทเรียน (Lesson Learned) ของการเกิดสาธารณภัย
ครั้งสำคัญที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เพื่อเป็นประโยชน์ใน
การบริหารจัดการในอนาคต

9.4 การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 44
กำหนดว่า ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยหรือการป้องกันและบรรเทา

สาธารณภัยที่ได้กำหนดไว้ในแผนต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไป หรือแผนดังกล่าวได้ใช้ครบห้าปีแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในการจัดทำ แผนดำเนินการปรับปรุงหรือทบทวนแผนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ได้ดำเนินการตาม กระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 และได้มีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผน หรือมีสถานการณ์สาธารณภัยที่ไม่ได้กำหนดไว้ใน แผน หรือมีการวิจัยและพัฒนา พบข้อบกพร่อง หรือมีนวัตกรรมการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยที่ทันสมัยและเหมาะสม ให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พิจารณาทบทวนปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.2564-2570 ได้ตามความเหมาะสมทุก ปี

ภาคผนวก ก : คำย่อ

คำย่อ	หน่วยงาน
กท.	: กระทรวงกลาโหม
สป.	: สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
ทท.	: กองทัพอากาศ
บก.ทท.	: กองบัญชาการกองทัพอากาศ
	: หน่วยขึ้นตรงกองบัญชาการกองทัพอากาศ
	: หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
นขต.บก.ทท.	: สำนักงานพัฒนาภาค
นทพ.	: หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่
สนภ.	: กองทัพบก
นพค.	: หน่วยขึ้นตรงกองทัพบก
ทบ.	: กองทัพภาค
นขต.ทบ.	: มณฑลทหารบก
ทภ.	: กองทัพเรือ
มทบ.	: ทัพเรือภาค
ทร.	: ฐานทัพเรือกรุงเทพ
ทรภ.	: ฐานทัพเรือสัตหีบ
ฐท.กท.	: ฐานทัพเรือพังงา
ฐท.สส.	: กองบัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด
ฐท.พง.	: หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำ
กปช.จต.	: โขง
นรช.	: หน่วยเฉพาะกิจนาวีกโยธินภาคใต้
จก.นย.ภต.	: กองทัพอากาศ
ทอ.	: หน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ
นขต.ทอ.	: โรงเรียนการบินกองทัพอากาศ
รร.การบิน	: กองบิน
บน.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกระทรวงกลาโหม
ศบภ.กท.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก
ศบภ.ทบ.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพเรือ
ศบภ.ทร.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพอากาศ
ศบภ.ทอ.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองบัญชาการกองทัพอากาศ
ศบภ.บก.ทท.	: ไทย
ศบภ.สป.	: ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

คำย่อ

หน่วยงาน

	:	
นร.	:	สำนักนายกรัฐมนตรี
สมช.	:	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ดร.	:	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
มท.	:	กระทรวงมหาดไทย
รมว.มท.	:	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ปมท.	:	ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ผวจ.	:	ผู้ว่าราชการจังหวัด
อปภ.	:	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
นอภ.	:	นายอำเภอ
องค์กรปฏิบัติ		
กอ.รมน.	:	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
กอปภ.ก.	:	อาณัติกร
กอปภ.กทม.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กอปภ.จ.	:	กลาง
	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กอปภ.ทน./ทม.	:	กรุงเทพมหานคร
/ทต.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กอปภ.เมือง	:	จังหวัด
พัทธา	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล
กอปภ.สนข.	:	นคร/เทศบาลเมือง/เทศบาลตำบล
กอปภ.อ.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กอปภ.อบต.	:	เมืองพัทยา
บกปภ.ช.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
สปฉ.	:	สำนักงานเขต
ศบก.อ.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ศบก.สนข.	:	อำเภอ
ศบก.จ.	:	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ศบก.จ. (ส่วน	:	องค์การบริหารส่วนตำบล
หน้า)	:	กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ศบก.กทม.	:	แห่งชาติ
ศบก.กทม.	:	การสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน

คำย่อ	หน่วยงาน
(ส่วนหน้า)	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์อำเภอ
ศปก.อปท.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์สำนักงานเขต
คณะกรรมการ	: กรุงเทพมหานคร
ก.ช.ภ.จ.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์จังหวัด
กนช.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัด
กปภ.ช.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์กรุงเทพมหานคร
กปอ.	: ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เหตุการณ์ส่วนหน้า
กภช.	: กรุงเทพมหานคร
นปท.	: ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น
	: คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
	: จังหวัด
ผู้บัญชาการและ	: คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
ผู้อำนวยการ	: คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่ง
ผบ.ปภ.ช.	: ชาติ
	: คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
ผอ.กลาง	: คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่ง
	: ชาติ
ผอ.กอบภ.ก.	: คณะกรรมการนโยบายการรักษาผลประโยชน์ของ
ผอ.จว.	: ชาติทางทะเล
ผอ.กทม.	
ผอ.อำเภอ	
ผอ.ท้องถิ่น	
ผอ.เขต	
	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่ง
	ชาติ
	(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย)
	ผู้อำนวยการกลาง
	(อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)
	ผู้อำนวยการกองผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทา
	สาธารณภัยกลาง
	ผู้อำนวยการจังหวัด
	ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
	ผู้อำนวยการอำเภอ
	ผู้อำนวยการท้องถิ่น
	ผู้อำนวยการเขต

ภาคผนวก ข : ตัวอย่างลักษณะภัย

สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรมด้วย

1. ภัยจากอัคคีภัย

อัคคีภัย หมายถึง ภัยอันตรายอันเกิดจากไฟที่ขาดการควบคุมดูแล ทำให้เกิดการติดต่อลูกกลมไปตามบริเวณที่มีเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้ต่อเนื่อง สภาวะของไฟจะรุนแรงมากขึ้น ถ้าการลุกไหม้ที่มีเชื้อเพลิงหนุนเนื่อง หรือมีไอของเชื้อเพลิงถูกขับออกมามากความร้อนแรงก็จะมากยิ่งขึ้น

2. ภัยจากวาตภัย

2.1 ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน หมายถึง ภัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายของอาคารบ้านเรือน ต้นไม้และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เป็นบริเวณกว้างจากความแรงของลมที่พัดเวียนเข้าหาศูนย์กลางของพายุหมุนภัยดังกล่าวเกิดขึ้นตามแนวเส้นทางเดินของพายุ โดยปกติจะมีความกว้าง 50-100 กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับขนาดและความแรงของพายุแต่ละลูก โดยความเสียหายจะมีมากที่สุดบริเวณใกล้แนวศูนย์กลางที่พายุเคลื่อนผ่าน

2.2 ภัยจากคลื่นพายุซัดฝั่ง หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนเข้าหาฝั่ง ความสูงของคลื่นขึ้นกับความแรงของพายุ ปราณุกการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อพายุหมุนเขตร้อนที่มีความแรงลมมากกว่า 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระดับน้ำที่สูงขึ้นจากความกดอากาศที่ลดต่ำลงบริเวณใกล้ศูนย์กลางของพายุพร้อมกับคลื่นลมแรงจัดที่พัดเข้าหาฝั่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่ราบชายฝั่งทะเลใกล้ศูนย์กลางของพายุ โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งที่เป็นด้านรับลม ระดับความรุนแรงของความเสียหายจะขึ้นอยู่กับความแรงลมของพายุ สภาพภูมิประเทศ และขนาดของชุมชน

2.3 ภัยจากพายุไซร่อน หมายถึง พายุที่เกิดในช่วงที่มีลักษณะอากาศร้อนอบอ้าวติดต่อกันหลายวัน และเมื่อมีอากาศเย็นจากความกดอากาศสูงในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนพัดมาปะทะกับอากาศร้อนจะทำให้อากาศร้อนขึ้นที่เบากว่าลอยตัวขึ้นเหนืออากาศเย็นอย่างรวดเร็ว เกิดเป็นเมฆและพายุฟ้าคะนองที่มียอดเมฆสูงมาก (เมฆคิวมูโลนิมบัส) เกิดพายุฟ้าคะนอง ลมกรรโชกแรง ฟ้าผ่า และมักมีลูกเห็บตกตามมาด้วย พายุฤดูร้อนมักเกิดขึ้นและสิ้นสุดลงในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง และครอบคลุมบริเวณพื้นที่ไม่เกิน 20-30 ตารางกิโลเมตร แต่จะมีลมกรรโชกแรงที่เริ่มสร้างความเสียหาย เมื่อมีความรุนแรงลมตั้งแต่ 50 กิโลเมตร ต่อชั่วโมงขึ้นไป

2.4 ภัยจากพายุฤดูร้อน หมายถึง ความเสียหายของอาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นบริเวณแคบๆจากลมกรรโชกแรงที่เกิดจากพายุฝนฟ้าคะนอง หรือลูกเห็บ มักเกิดในระยะเวลานั้นๆ ซึ่งบ่อยครั้งมีความเร็วลมเกินกว่า 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

2.5 ภัยจากลูกเห็บ หมายถึง ภัยที่เกิดจากก้อนน้ำลักษณะเหมือนน้ำแข็งรูปร่างไม่แน่นอน เกิดจากละอองหยาดฝนซึ่งเป็นแบบยิ่งยวดในเมฆฝน (ยังอยู่ในสภาพของเหลวที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง) ปะทะกับวัตถุแข็ง เช่น ผงฝุ่น หรือก้อนลูกเห็บที่เกาะตัวอยู่ก่อนแล้ว จนเกิดการแข็งตัวเกาะรอบวัตถุนั้นๆ และกลายเป็นก้อนลูกเห็บ ซึ่งมักเกิดขึ้นพร้อมกับพายุฤดูร้อน

3. ภัยจากอุทกภัย

3.1 ภัยจากอุทกภัย หมายถึง เหตุการณ์ที่มีน้ำท่วมพื้นดินสูงกว่าระดับปกติ ซึ่งมีสาเหตุจาก มีปริมาณน้ำฝนมากจนทำให้มีปริมาณน้ำส่วนเกินมาเติมปริมาณน้ำผิวดินที่มีอยู่ตามสภาพปกติจนเกินขีดความสามารถระบายน้ำของแม่น้ำ ลำคลอง และยังมีสาเหตุมาจากการกระทำของมนุษย์ โดยการปิดกั้นการไหลของน้ำตามธรรมชาติ ทั้งเจตนาและไม่เจตนา จนเป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน และสิ่งแวดลอม สามารถจำแนกตามลักษณะการเกิดได้ ดังนี้

(1) น้ำท่วมขัง/น้ำล้นตลิ่ง หมายถึง สถานะน้ำท่วมหรือสถานะน้ำล้นตลิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากระบบระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป อันเป็นผลจากการเกิดฝนตกหนัก ณ บริเวณนั้น ๆ ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน มักเกิดขึ้นในบริเวณที่ราบลุ่มริมแม่น้ำและบริเวณชุมชนเมืองใหญ่ๆ น้ำท่วมขัง ส่วนใหญ่จะเกิดบริเวณท้ายน้ำและแผ่เป็นบริเวณกว้างเนื่องจากไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน

(2) น้ำท่วมฉับพลัน หมายถึง สถานะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันในพื้นที่เนื่องจากฝนตกหนักในบริเวณพื้นที่ซึ่งมีความชันมาก และมีคุณสมบัติในการกักเก็บน้ำหรือต้านน้ำน้อยหรืออาจเกิดจากสาเหตุอื่นๆ เช่น เขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำพังทลาย น้ำท่วมฉับพลัน มักเกิดขึ้นหลังจากฝนตกหนัก และมักเกิดขึ้นในบริเวณ ที่ราบระหว่างหุบเขา ซึ่งอาจจะไม่มีฝนตกหนักในบริเวณนั้นมาก่อนเลย แต่มีฝนตกหนักมากบริเวณต้นน้ำที่อยู่ห่างออกไป การเกิดน้ำท่วมฉับพลันมีความรุนแรงและเคลื่อนที่ด้วยความเร็วมาก โอกาสที่จะป้องกัน และหลบหนีจึงมีน้อย

3.2 ภัยจากดินถล่มหรือโคลนถล่ม หมายถึง ภัยที่เกิดจากปรากฏการณ์ที่มวลดินหรือหินไถลเลื่อนลงจากพื้นที่สูงสู่พื้นที่ต่ำกว่าภายใต้อิทธิพลแรงโน้มถ่วงของโลก และการมีน้ำเป็นตัวกลางทำให้มวลวัสดุเกิดความไม่มีเสถียรภาพ อัตราการไถลเลื่อนดังกล่าวข้างต้นอาจช้าหรือเร็วขึ้นกับประเภทของวัสดุ ความลาดชัน สภาพสิ่งแวดลอม และปริมาณน้ำฝน ในบางกรณีแผ่นดินถล่มอาจเกิดจากแผ่นดินไหวหรือภูเขาไฟระเบิด การเคลื่อนตัวของวัสดุดังกล่าวอาจพัดพาต้นไม้ บ้านเรือน รถยนต์ สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ขรุขระ หรือพังทลาย และยังอาจทำให้ช่องเปิดของสะพานและแม่น้ำลำคลองอุดตันจนเป็นสาเหตุให้เกิดอุทกภัยขึ้นได้ในเส้นทาง การเคลื่อนตัวปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งแวดลอม

4. ภัยแล้ง หมายถึง ภัยที่เกิดจากความแห้งแล้งของลมฟ้าอากาศอันเกิดจากการที่มีปริมาณฝนน้อย หรือฝนไม่ตกเป็นระยะเวลานานและครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ พืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ขาดน้ำไม่สามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ เกิดความ

เสียหายและส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางรุนแรงต่อประชาชนโดยภัยแล้งเกิดจากสาเหตุ ดังนี้

(1) ฝนแล้ง หมายถึง สภาวะที่มีฝนน้อยหรือไม่มีฝนเลยในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งตามปกติจะต้องมีฝน (ภาวะที่ปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติหรือไม่ตกต้องตามฤดูกาล) โดยขึ้นอยู่กับสถานที่และฤดูกาล ณ ที่นั้น ๆ

(2) ฝนทิ้งช่วง หมายถึง ช่วงที่มีปริมาณฝนตกไม่ถึงวันละ 1 มิลลิเมตรติดต่อกันเกิน 15 วัน ในช่วงฤดูฝน เดือนที่มีโอกาสเกิดฝนทิ้งช่วงสูงคือเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม

5. ภัยหนาว หมายถึง ภัยที่เกิดจากสภาพอากาศที่มีความหนาวจัด อุณหภูมิต่ำกว่า 8 องศาเซลเซียส และลดลงต่อเนื่องซึ่งประชาชนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง

6. ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์ หมายถึง ภัยจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรกลุ่มหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีตโรคนั้นอาจเป็นโรคติดต่อทางสัมผัสหรือไม่ก็ได้ แต่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในพื้นที่เกิดโรคระบาดและพื้นที่ใกล้เคียง

7. ภัยจากโรคระบาดสัตว์ หมายถึง ภัยที่เกิดจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่า โดยเป็นโรคติดต่อทั้งในสัตว์ชนิดเดียวกัน ต่างชนิดกัน รวมถึงการติดต่อมาสู่คน ในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีต สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจ และสุขภาพของประชาชน

8. ภัยจากโรคระบาดสัตว์น้ำ หมายถึง ภัยที่เกิดจากโรคซึ่งปรากฏขึ้นในประชากรสัตว์น้ำ โดยเป็นโรคติดต่อทั้งในสัตว์น้ำชนิดเดียวกัน ต่างชนิดกัน รวมถึงการติดต่อมาสู่คน ในระยะเวลาหนึ่ง ในอัตราที่สูงขึ้นมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเทียบกับประวัติการเกิดโรคในอดีต สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสุขภาพ ของประชาชน

9. ภัยจากการระบาดของศัตรูพืช หมายถึง ภัยที่เกิดจากสิ่งซึ่งเป็นอันตรายแก่พืช เช่น เชื้อโรค พืช แมลง สัตว์ หรือพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พืช ส่งผลให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตา ตอ แขนง หน่อ กิ่ง ใบ ราก เหง้า หัว ดอก ผล เมล็ด เชื้อ และสปอร์ของเห็ดไม่ว่าที่ยังทำพันธุ์ได้หรือตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงตัวห้ำ ตัวเบียน ตัวไหม ไข่ไหม รังไหม ผึ้ง รังผึ้ง และจุลินทรีย์ จนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และประชาชน

10. ภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน หมายถึง ภัยที่เกิดจากไฟฟ้าไม่ว่าจะจากสาเหตุใดก็ตาม เกิดขึ้นในป่าธรรมชาติหรือสวนป่าก็ตาม แล้วลุกลามไปได้โดยอิสระปราศจากการควบคุม ตลอดจนส่งผลให้เกิดฝุ่น

ควัน และอนุภาคแขวนลอยในอากาศ รวมตัวกันในสภาวะที่อากาศปิด ทำให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและสุขภาพของประชาชน

11. ภัยจากมลพิษทางอากาศประเภท PM2.5 หมายถึง เหตุการณ์ที่มลพิษทางอากาศประเภทฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน หรือ PM2.5 ที่มีแหล่งกำเนิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติ หรือ จากกิจกรรมของมนุษย์เกิดการสะสมในบรรยากาศ อันเนื่องมาจาก สภาพอากาศ ทำให้ PM2.5 ปกคลุมพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชน จนมีความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจำนวนมาก

12. ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม

12.1 ภัยจากแผ่นดินไหว หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากการปลดปล่อยพลังงานใต้พิภพ ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของพื้นดิน การสั่นสะเทือนนี้อาจมีระดับความรุนแรงขั้นต่ำที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แต่บางครั้งก็อาจมีระดับความรุนแรงในขั้นที่เป็นอันตรายจนก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้

12.2 ภัยจากอาคารถล่ม หมายถึง ภัยที่เกิดจากอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ ตึก บ้าน โรงเรือน ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน ที่ได้รับความเสียหายจากการโยกไหวตัวรุนแรงของแผ่นดิน ซึ่งเป็นผลมาจากแผ่นดินไหวและก่อให้เกิดความเสียหายหรือพังทลายลงมาได้

13. ภัยจากสึนามิ หมายถึง ภัยที่เกิดจากคลื่นยักษ์ คำว่า สึนามิ เป็นภาษาญี่ปุ่น แปลว่า คลื่นท่าเรือ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ คลื่นสึนามิเฉพาะแห่ง (Local Tsunami) มักจะเกิดใกล้ ๆ ชายฝั่งและเคลื่อนเข้าถล่มชายฝั่งอย่างทันทีทันใด และประเภทที่สอง คือ คลื่นสึนามิที่เดินทางข้ามทวีป (Distance Tsunami) มักจะเกิดจากแผ่นดินไหวที่ค่อนข้างรุนแรงและสามารถเคลื่อนตัวข้ามทวีปไปยังชายฝั่งที่อยู่ห่างไกลหลายหมื่นกิโลเมตร โดยสาเหตุของการเกิดคลื่นสึนามิ มีหลายสาเหตุ เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ดินถล่ม และอุกกาบาตตกลงสู่มหาสมุทร โดยภัยจากสึนามิก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อชีวิตประชาชนและสิ่งปลูกสร้างตลอดแนวพื้นที่ราบชายฝั่ง

14. ภัยจากการคมนาคม หมายถึง ภัยจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ภัยจากระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ภัยจากกระบวนการขนส่งสารเคมี และวัตถุอันตราย และภัยจาก การรั่วไหลของน้ำมันและวัตถุอันตรายในแหล่งน้ำ รวมถึงการเททิ้งน้ำมันหรือของเสียในแม่น้ำหรือทะเล

15. ภัยทางอากาศ หมายถึง ภัยอันเกิดจากการโจมตีทางอากาศ โดยอากาศยาน อาวุธนำวิถี ขีปนาวุธ หรือสิ่งใด ๆ ที่สามารถเคลื่อนที่หรือทรงตัวบนอากาศ และการโจมตีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

16. ภัยจากการก่อวินาศกรรม

16.1 ภัยจากการก่อวินาศกรรม หมายถึง ภัยที่เกิดจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการมุ่งทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐหรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวน ขัดขวาง หน่วงเหนี่ยว ระบบการปฏิบัติงานใด ๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลอันเป็นการก่อให้เกิด

ความปั่นป่วนทางการเมือง การเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

16.2 ภัยจากการก่อการร้าย หมายถึง ภัยที่เกิดจากการกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วน ให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่เข็ญหรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำหรือละเว้นการทำการอย่างหนึ่งอย่างใด อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินที่สำคัญ

16.3 ภัยจากการก่อการร้ายสากล หมายถึง ภัยที่เกิดจากการปฏิบัติการของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังผลตามเงื่อนไขข้อเรียกร้องทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งส่วนใหญ่จะปฏิบัติการล่วงล้ำเขตแดน หรือเกี่ยวพันกับชาติอื่น การกระทำนั้นอาจเป็นไปโดยเอกเทศ ปราศจากการสนับสนุนจากรัฐใด ๆ หรือมีรัฐใดรัฐหนึ่งสนับสนุนรู้เห็นก็ได้ เมื่อเกิดขึ้นย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อผลประโยชน์ของชาติ พันธกรณีระหว่างประเทศ นโยบายของชาติทั้งด้านการเมืองและการป้องกันประเทศ การเศรษฐกิจและสังคมจิตวิทยา ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของชาติ

ภาคผนวก ค : นิยามศัพท์

กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง แผนต่างๆ ไป หรือคำแนะนำที่เลือกมาใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลุ่มเปราะบาง (Vulnerable Group) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความสามารถจำกัดในการเผชิญเหตุการณ์สาธารณภัย ซึ่งต้องการความดูแลเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ บุคคลทุพพลภาพ ผู้ป่วย ผู้พลัดถิ่น ผู้ลี้ภัย คนต่างด้าว เป็นต้น

การกำกับ ควบคุมพื้นที่ (Area Command) หมายถึง การกำกับดูแลการจัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้น ในช่วงเวลาเดียวกันหลายเหตุการณ์ และมีองค์กระบบการบัญชาการเหตุการณ์หลายองค์กรแยกกันทำหน้าที่จัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นแต่ละเหตุการณ์ หรือทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการเหตุฉุกเฉินขนาดใหญ่หรือเหตุฉุกเฉินที่กำลังลุกลามขยายตัวซึ่งมีทีมงานจัดการเหตุฉุกเฉินหลายทีมงานเข้ามาเกี่ยวข้อง

การเข้าใจและตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk - Informed) หมายถึง กระบวนการสร้างความเข้าใจ ความเสี่ยง โดยมีข้อมูลความเสี่ยงครบถ้วนและรอบด้าน และนำไปสู่แนวทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง เช่น การลงทุนเพื่อการลดความเสี่ยง (Risk - Informed Investment) หมายถึง การสร้างความเข้าใจความเสี่ยงด้านการลงทุน ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงโดยเน้นไปที่ความคุ้มค่าของการลงทุน เพราะหาก ไม่มีการลงทุนมูลค่าความสูญเสียและความเสียหายจะมากกว่ามูลค่าของการลงทุน

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) หมายถึง การจัดระบบและบริหารจัดการทรัพยากรและความรับผิดชอบเพื่อเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินทุกรูปแบบ

การซ่อมสร้าง (Reconstruction) หมายถึง การฟื้นฟูโครงสร้างและสิ่งก่อสร้างที่ได้รับ ความเสียหายจากเหตุการณ์สาธารณภัยให้กลับมาสู่สภาพที่สามารถใช้งานได้ดังเดิม

การเตรียมความพร้อม (Preparedness) หมายถึง ความพยายามในการเตรียมการรับมือกับสาธารณภัย มุ่งเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้คนมีความสามารถในการคาดการณ์ เผชิญเหตุ และจัดการกับผลกระทบจากสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ หากมีการเตรียมความพร้อมได้ดีจะทำให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และ หลังการเกิดสาธารณภัย และเพิ่มโอกาสในการรักษาชีวิตให้ปลอดภัยจากเหตุการณ์สาธารณภัยได้มากขึ้น

การเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และทันเหตุการณ์ผ่านทางหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลที่กำลังเผชิญความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัยสามารถกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงและพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ/สาธารณภัย (Disaster Risk Management: DRM) หมายถึง กระบวนการอย่างเป็นระบบของการใช้คำสั่ง ทางการบริหารองค์กรและทักษะ ความสามารถเชิงปฏิบัติการเพื่อดำเนินยุทธศาสตร์ นโยบาย มาตรการ หรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยง ลด หรือถ่ายโอน ความเป็นไปได้ในการเกิดภัยพิบัติ รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพในการจัดการปัญหา เพื่อเตรียมพร้อมรับผลกระทบทางลบของภัย

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบธรรมาภิบาล (Risk Governance) หมายถึง ระบบควบคุม และจัดการความเสี่ยง รวมถึงการตรวจสอบและประเมินผลจากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก องค์กรที่มีประสิทธิภาพ โดยนำผลของการประเมินดังกล่าวเสนอให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจต่อไป

การบริหารจัดการภัยพิบัติ/สาธารณภัย (Disaster Management: DM) หมายถึง การใช้กลไก กระบวนการและองค์ประกอบในการดำเนินงาน เพื่อจุดมุ่งหมาย ในประสิทธิผลและประสิทธิภาพของปฏิบัติการด้านภัยพิบัติ เช่น การป้องกัน การลด ผลกระทบ การเตรียมพร้อม การเผชิญเหตุ การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ตลอดจนการบูรณะซ่อมแซมและพัฒนา

การบรรเทาทุกข์ (Relief) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นในทันทีที่เกิดสาธารณภัยเพื่อรักษาชีวิตและตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้ผู้ประสบภัยสามารถดำรงชีพอยู่ได้

การบัญชาการ (Command) หมายถึง การทำหน้าที่อำนวยการสั่งการหรือการควบคุมโดยอาศัยอำนาจที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย กฎระเบียบหรืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบ

การบัญชาการร่วม (Unified Command) หมายถึง การประยุกต์ใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เมื่อมีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดการเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งหน่วยงาน หรือเมื่อเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นขยายตัวข้ามขอบเขตอำนาจหน้าที่ทางการเมือง หน่วยงานต่างๆ จะทำงานร่วมกันผ่านตัวแทนของแต่ละหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกในหน่วยบัญชาการร่วม มีหน้าที่หลักในการกำหนดวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ร่วม และจัดทำแผนเผชิญเหตุที่จะใช้ร่วมกันเพียงแผนเดียว

การบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command) หมายถึง หน่วยบัญชาการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ การจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในภาพรวม และประกอบด้วยผู้บัญชาการเหตุการณ์ และเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่ได้รับการมอบหมาย

การประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Needs Assessment : DANA) หมายถึง การประเมินผลกระทบจากสาธารณภัยเพื่อวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยใน

การเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง รวมทั้งความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ด้านสุขภาพที่พึงพอใจ อุปกรณ์ยังชีพ

การประเมินความเสียหายและความสูญเสีย (Damage and Loss Assessment : DALA) หมายถึง การวิเคราะห์ผลกระทบจากสาธารณภัย เป็นการประมาณการเชิงปริมาณที่เกิดผลกระทบอะไรขึ้นจากเหตุการณ์สาธารณภัย โดยอาศัยการเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากพื้นที่ประสบภัย ข้อมูลจากการประเมินจะนำไปใช้ในการประมาณการซ่อมสร้างสิ่งก่อสร้างที่เสียหายไป และเพื่อใช้ในการวางแผนเพื่อการฟื้นฟูจากความสูญเสีย

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้น รวมทั้งประเมินสถานะการเปิดรับต่อความเสี่ยง ความเปราะบาง ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายและคาดการณ์ผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่งๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การประสานงาน ณ จุดเดียว (National Single Window : NSW) หมายถึง การเชื่อมโยงข้อมูล ทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสาร ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ นำเข้า ส่งออกสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ ในการตรวจสอบใบอนุญาต และใบรับรองต่างๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ระบบนี้จะทำหน้าที่ประสานกิจกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แบบครบวงจร ผู้ประกอบการสามารถรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์กับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ 24 ชั่วโมง โดยไม่ต้องเดินทางไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ด้วยตัวเอง

การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวในระบบธรรมชาติหรือระบบมนุษย์เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางภูมิอากาศหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัย ซึ่งจะช่วยลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือช่วยสร้างโอกาสจากสภาวะวิกฤตได้

การป้องกัน (Prevention) หมายถึง มาตรการหรือแนวทางต่างๆ เพื่อช่วยขจัดผลกระทบเชิงลบ จากเหตุการณ์สาธารณภัยที่อาจเกิดกับบุคคลหรือทรัพย์สินให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง ครอบคลุมถึงมาตรการ เชิงโครงสร้างและมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง

การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (Civil Defense) หมายถึง การป้องกันพลเรือนให้ปลอดภัยจากการโจมตีทางทหาร แต่ปัจจุบันครอบคลุมถึงการช่วยให้พลเรือนปลอดภัยจากการคุกคามทางสาธารณสุขด้วย หน้าที่ของกองกำลังป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (civil defense force) จากเดิมที่มีแต่การฝึกการทหาร จึงหมายรวมถึงการดูแลให้ประชาชน

ปลอดภัยจากสาธารณภัยและการปฏิบัติการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย เช่น การช่วยเหลือเคลื่อนย้ายในช่วงอพยพ การช่วยกระจายถุงยังชีพ การอำนวยความสะดวกในการขนส่งอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ การช่วยซ่อมแซม ก่อสร้างบ้านเรือนที่เสียหายจากภัยธรรมชาติ

การเผชิญเหตุ (Response) หมายถึง มาตรการหรือการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ควรเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุเพื่อรักษาชีวิตและให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์สาธารณภัย เช่น การกู้ชีพกู้ภัย การปฐมพยาบาล การแจกถุงยังชีพและสิ่งของบรรเทาทุกข์

การบัญชาการในเหตุการณ์ฉุกเฉิน การประสานงานเพื่อลำเลียงผู้ป่วย การบริหารจัดการศูนย์อพยพ

การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (Exercise) หมายถึง การจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกฝนทักษะหรือซักซ้อมกระบวนการดำเนินงานที่ได้วางแผนไว้ เป็นแบบฝึกหัดเพื่อให้ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินได้ฝึกซ้อมขั้นตอนปฏิบัติที่จำเป็น ทำให้มีทักษะสามารถใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องซึ่งช่วยให้พร้อมปฏิบัติงานได้จริงหากเกิดสาธารณภัยขึ้น

การฟื้นฟู (Recovery) หมายถึง การปรับสภาพระบบ สาธารณูปโภค การดำรงชีพ และสภาวะวิถีความเป็นอยู่ของชุมชนที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเก่าตามความเหมาะสม โดยการนำเอาปัจจัยต่างๆ ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเข้ามาช่วยในการฟื้นฟูด้วย (Build back better) หมายถึง การซ่อมสร้าง (Reconstruction) และการฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation)

การฟื้นฟูสภาพ , การเยียวยา (Rehabilitation) หมายถึง การจัดการความเสียหายหรือผลที่เกิดจากสาธารณภัยเพื่อพลิกฟื้นสภาวะการดำรงชีพของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดสาธารณภัยให้กลับคืนสู่สภาพที่เป็นอยู่ก่อนหน้านี้ รวมทั้งการดูแลสภาพจิตใจและจิตสังคม (Psychosocial Support) ของผู้ได้รับผลกระทบ ตลอดจนการกระตุ้นและช่วยเหลือให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น

การรับรู้ ปรับตัว และฟื้นคืนกลับ (resilience) หมายถึง ความสามารถของระบบ ชุมชน หรือสังคมที่มีความเสี่ยงต่อสาธารณภัย ในการเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพความเสี่ยงภัยของตน รวมทั้งรู้จักวางมาตรการและปฏิบัติตัวเพื่อช่วยลดหรือถ่ายโอนความเสี่ยงดังกล่าวเพื่อลดโอกาสในการได้รับผลกระทบจากสาธารณภัย และหากประสบกับสาธารณภัยก็สามารถฟื้นตัวจากผลของภัยได้ด้วยแนวทางและในระยะเวลาที่เหมาะสม หมายถึงความสามารถของชุมชนในการดูแลรักษาโครงสร้างและกลไกพื้นฐานที่จำเป็นให้ปลอดภัย จากสาธารณภัยด้วย

การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction : DRR) หมายถึง แนวคิดและวิธีปฏิบัติ ในการลดโอกาสที่จะได้รับผลกระทบทางลบจากสาธารณภัยผ่านความพยายามอย่างเป็นระบบที่จะวิเคราะห์และบริหารจัดการปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของสาธารณภัย เพื่อดำเนินนโยบาย มาตรการ หรือ กิจกรรมต่างๆ ในการลดความล่อแหลม ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการจัดการปัญหา มีเป้าหมายในการลดความเสี่ยงที่มีอยู่ในชุมชนและสังคมในปัจจุบัน และป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การลดผลกระทบ (Mitigation) หมายถึง ปฏิบัติการลดผลกระทบทางลบโดยตรงของภัยที่เป็นอันตรายต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผลกระทบทางลบของภัยโดยมากไม่สามารถขจัดให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง แต่ขนาดและความรุนแรงของความเสียหายสามารถลดทอนลงได้จากการดำเนินนโยบาย และกิจกรรมต่าง ๆ

การวิเคราะห์ความเสี่ยง, การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสภาวะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (exposure) ความเปราะบาง (vulnerability) และศักยภาพ (capacity) ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

การสนับสนุนการจัดการเหตุการณ์ (Incident Management Assistance Team : IMAT) หมายถึง การจัดรูปแบบการบัญชาการเหตุการณ์ ซึ่งประกอบด้วยทีมงานบัญชาการและทีมงานปฏิบัติการ และเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมอื่นๆ ภายในโครงสร้างระบบบัญชาการที่สามารถจัดส่งไปปฏิบัติงานหรือลงมือปฏิบัติงานได้ตามความจำเป็น มีการกำหนดคุณสมบัติและการรับรองอย่างเป็นทางการ

การสื่อสารความเสี่ยง (Risk Communication) หมายถึง การติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและความคิดเห็นระหว่างผู้ประเมินความเสี่ยง (risk assessor) ผู้จัดการความเสี่ยง (risk manager) ผู้บริโภค ภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษาและกลุ่มหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องและสนใจ (stake holder) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ อาจกล่าวได้ว่าการสื่อสารความเสี่ยงนั้นมีอยู่ในทุกกระบวนการของการวิเคราะห์ความเสี่ยง

การอพยพ (Evacuation) หมายถึง การเคลื่อนย้าย การกระจาย และการนำพลเรือนออกจากพื้นที่อันตราย หรือพื้นที่ที่อาจเป็นอันตรายอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนและมีการกำกับดูแล รวมถึงการรับรอง และการดูแลบุคคลเหล่านี้ในสถานที่ปลอดภัยด้วย

ขั้นตอนมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure : SOP) หมายถึง วิธีการที่ได้กำหนดหรือจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอย่างเป็นกิจวัตรในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข่าวสาร (Intelligence) หมายถึง ข่าวสารที่เกี่ยวกับเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบัญชาการเหตุการณ์ เป็นภารกิจของส่วนแผนงานซึ่งมุ่งเน้นไปที่ข่าวสารในเหตุฉุกเฉิน

ขีดความสามารถ , ศักยภาพ (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือความสามารถที่อาจจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

คลังสำรองทรัพยากร (Stockpiling) หมายถึง วัสดุหรือเสบียงที่สะสมไว้เพื่อใช้ในเวลาฉุกเฉินหรือยามเกิดภัยพิบัติ เช่น อุปกรณ์ปฐมพยาบาล อาหาร น้ำดื่ม ไฟฉาย ถูนอน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประกอบอาหาร

ความปกติใหม่ , ฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีตอันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติและเคยคาดหมายล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไมคุ้นเคย

ความเปราะบาง (Vulnerability) หมายถึง บั๊จจัยหรือสภาวะใดๆ ที่ทำให้ชุมชนหรือสังคม

ขาดความสามารถในการปกป้องตนเอง ทำให้ไม่สามารถรับมือกับสาธารณภัย หรือไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วจากความเสียหายอันเกิดจากสาธารณภัย บั๊จจัยเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมมานานก่อนเกิดสาธารณภัยและอาจเป็นบั๊จจัยที่ทำให้ผลกระทบของภัยมีความรุนแรงมากขึ้น

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership : PPP) หมายถึง การร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในกิจการของรัฐ โดยมักเป็นการให้เอกชนร่วมลงทุนในโครงการพื้นฐาน หรือโครงการให้บริการสาธารณะในระยะยาวที่มุ่งเน้นการให้บริการที่มีประสิทธิภาพคุ้มค่ากับต้นทุนมากกว่าภาครัฐจะดำเนินการเอง เป็นทางเลือกในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งให้เอกชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การก่อสร้าง การดำเนินการบำรุงรักษา การจัดหาเงินทุน การให้บริการ ซึ่งเอกชนเป็นผู้บริหารจัดการความเสี่ยงของโครงการตามระยะเวลาและรายละเอียดของสัญญาที่กำหนดไว้

ความล่อแหลม (Exposure) หมายถึง การที่ผู้คน อาคารบ้านเรือน ทรัพย์สิน ระบบต่างๆ หรือองค์ประกอบใดๆ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยและอาจได้รับความเสียหาย

ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk) คือ โอกาสหรือความเป็นไปได้ในการได้รับผลกระทบทางลบจากการเกิดสาธารณภัย โดยผลกระทบสามารถเกิดขึ้นกับชีวิต สุขภาพ การประกอบอาชีพ ทรัพย์สิน และบริการต่างๆ ในระดับบุคคลชุมชน สังคม หรือประเทศ

ความสูญเสีย (Loss) หมายถึง ความเปลี่ยนแปลงของการหมุนเวียนสินค้าและบริการ รวมถึงสภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลจากสาธารณภัย ความเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงระยะเวลาที่เกิดสาธารณภัย

จวบจนกระทั่งมีการซ่อมแซมหรือสร้างใหม่ของทรัพย์สินที่เสียหาย และมีการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจอย่างสมบูรณ์

ในบางกรณีอาจใช้เวลาหลายปี

ความเสียหาย (Damage) หมายถึง ทรัพย์สินทางกายภาพ เช่น อาคารและส่วนประกอบ โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าที่เก็บไว้ในคลัง และทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน โดยความเสียหายอาจเกิดขึ้นระหว่างหรือภายหลังจากประสบเหตุการณ์ภัยในทันที ความเสียหายถูกวัดในเชิงกายภาพและคิดคำนวณด้วยมูลค่าทดแทนเป็นตัวเงิน

ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับประชาชน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมจากการเกิดเหตุการณ์ใดๆ

ผู้บัญชาการเหตุการณ์ (Incident Commander) หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้น และรับผิดชอบการพัฒนากลยุทธ์ และยุทธวิธี และการสั่งใช้ และการจัดส่งทรัพยากร ผู้บัญชาการเหตุการณ์มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยรวมต่อการปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน และรับผิดชอบการจัดการการปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉินในสถานที่เกิดเหตุทั้งหมด

ผู้อำนวยการ (Director) หมายถึง ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร

แผนที่เสี่ยงภัย (Hazard Map) หมายถึง แผนที่แสดงพื้นที่ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดภัย เช่น อุทกภัย สึนามิ ภูเขาไฟ ระเบิด เป็นผลของการประเมินความเป็นไปได้ ความถี่ของการเกิดภัย ตลอดจนความรุนแรงของภัยนั้นๆ

แผนเผชิญเหตุ (Incident Action Plan) หมายถึง แผนซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสั่งด้วยวาจาซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ทั่วไปที่สะท้อนหรือแสดงถึงกลยุทธ์ในภาพรวมสำหรับการจัดการเหตุฉุกเฉิน อาจรวมถึงการกำหนดทรัพยากรที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน ภารกิจที่มอบหมาย และข้อมูลข่าวสารสำหรับการจัดการเหตุฉุกเฉินระหว่างช่วงระยะเวลาการปฏิบัติการช่วงหนึ่งหรือหลายช่วง

ภัย (Hazard) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ที่อาจนำมาซึ่ง ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ภัยพิบัติ (Disaster) หมายถึง การหยุดชะงักอย่างรุนแรงของการปฏิบัติหน้าที่ ของชุมชนหรือสังคมอันเป็นผลมาจากการเกิดภัยทางธรรมชาติหรือเกิดจากมนุษย์ ซึ่งส่งผลต่อชีวิต ทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางเกินกว่า ความสามารถของชุมชนหรือสังคมที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวจะรับมือได้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

ภาคประชาสังคม (Civil Society) หมายถึง บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรอิสระซึ่งไม่แสวงหาผลกำไร ที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสาธารณะ มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ดีด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธวิธี (Tactics) หมายถึง การใช้งานและการกำกับดูแล ทรัพยากรที่ปฏิบัติการตอบโต้เหตุฉุกเฉินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นด้วยกลยุทธ์

ระบบเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System) หมายถึง ระบบที่มีศักยภาพในการประมวลผลข้อมูลและแจ้งเตือนตามช่วงระยะเวลา เพื่อให้บุคคล ชุมชน และหน่วยงานที่เสี่ยงต่อภัยมีเวลาเพียงพอ ในการเตรียมการและรับมือได้อย่างเหมาะสม เพื่อลดโอกาสการเกิดอันตรายและความสูญเสีย

ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS) หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยทุกประเภทอย่างมีมาตรฐานในพื้นที่เกิดเหตุ ตั้งแต่เหตุฉุกเฉินขนาดเล็กไปจนถึงเหตุฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน โดยผู้ปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการร่วมกันได้ภายใต้การบัญชาการแบบรวมศูนย์ (unified command) โดยปกติมีการจัดโครงสร้างระบบเพื่อการปฏิบัติงานใน 5 สายงานหลัก คือ ส่วนบัญชาการ (command) ส่วนปฏิบัติการ (operation) ส่วนแผนงาน (planning) ส่วนสนับสนุนกำลังบำรุงหรือโลจิสติกส์(logistics) และส่วนการเงิน/การบริหารจัดการ (finance/administration) ซึ่งมีความยืดหยุ่นในการปรับลดหรือขยายส่วนงานที่อาจจำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องใช้งาน ขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ

ส่วนสนับสนุน (Logistics Section) หมายถึง ส่วนที่ตอบสนองการส่งกำลังบำรุงที่จำเป็น และตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร สวัสดิการและความมั่นคงของมนุษย์ พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และงบประมาณและการบริจาค เพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจในแต่ละด้านร่วมกันจัดทำ ขอบเขต แผนงาน ภารกิจ และโครงสร้างภายในของส่วนฯ

ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command Post) หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นในพื้นที่เพื่อใช้ในการดำเนินภารกิจหลัก ศูนย์บัญชาการอาจจะตั้งอยู่รวมกันกับสถานที่ตั้งหรือสถานที่อื่นๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการเหตุฉุกเฉิน

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operations Center) หมายถึง สถานที่ที่ใช้ประสานงาน ด้านข้อมูลข่าวสารและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉิน (การปฏิบัติการในสถานที่เกิดเหตุ) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินอาจเป็นสถานที่ชั่วคราวหรืออาจเป็นสถานที่ศูนย์กลางหรือสถานที่มั่นคงถาวรกว่าหรืออาจจัดตั้งในองค์กรในระดับสูงกว่า หรืออาจจัดตามภารกิจหลักแต่ละด้าน หรือจัดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบ

ศูนย์ประสานข้อมูลรวม (Join Information Center : JIC) หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุฉุกเฉิน ศูนย์ประสานข้อมูลรวมเป็นจุดกลางของการติดต่อสำหรับสื่อข่าวทุกประเภท

ศูนย์พักพิงชั่วคราว (Temporary shelter) หมายถึง สถานที่เพื่อให้ผู้ประสบภัยใช้อาศัยเมื่อไม่สามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยตามปกติได้ อาจเป็นสถานที่ที่สร้างจากวัสดุชั่วคราว เช่น เต็นท์ บ้านจากวัสดุสังเคราะห์ ที่พักอาศัยชั่วคราวชนิดอื่นหรือในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง อาจเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย หรือเป็นเอกสารที่จัดทำต่างหาก โดยมีรายละเอียดด้านบุคลากร สถานที่ ระยะเวลา และแนวทางในการปฏิบัติ อย่างชัดเจน

หน่วยงานสนับสนุน (Supporting Agency) หมายถึง หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน และ/หรือให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรแก่หน่วยงานอื่นๆ

องค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operation Centre : EOC) หมายถึง สถานที่ที่มีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อม เป็นศูนย์กลางเพื่ออำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติหน้าที่ในห้วงเวลาของการเผชิญเหตุการณ์ภัยพิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์สั่งการให้แนวนโยบายปฏิบัติการ และอำนวยความสะดวกด้านการประสานงานสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การเผชิญเหตุฉุกเฉินมีประสิทธิภาพ

เอกภาพในการบัญชาการ (Unity of Command) หมายถึง หลักการของระบบการบัญชาการเหตุการณ์ที่กำหนดให้แต่ละบุคคลที่ทำหน้าที่ตอบโต้เหตุฉุกเฉินจะได้รับการมอบหมายให้อยู่ภายใต้ ผู้ควบคุมดูแลเพียงหนึ่งคนเท่านั้น

ภาคผนวก ง

พื้นที่เสี่ยงภัยต่างๆ

1. พื้นที่เสี่ยงवादภัย (พายุฤดูร้อน)

- 1.1 พื้นที่เขตชุมชน บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1
 - 1.2 พื้นที่เขตชุมชน บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ 2
 - 1.3 พื้นที่เขตชุมชน บ้านโสกखाแก้ว หมู่ที่ 3
 - 1.4 พื้นที่เขตชุมชน บ้านหลุบเลา หมู่ที่ 5
 - 1.5 พื้นที่เขตชุมชน บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7
 - 1.6 พื้นที่เขตชุมชน บ้านสว่าง หมู่ที่ 4
 - 1.7 พื้นที่เขตชุมชน บ้านชำโอง หมู่ที่ 6
- ลำดับความเสี่ยง จากมากไปหาน้อย

2. พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง (เสี่ยงขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค)

- 2.1 บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1
- 2.2 บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ 2
- 2.3 บ้านโสกखाแก้ว หมู่ที่ 3
- 2.4 บ้านหลุบเลา หมู่ที่ 5
- 2.5 บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7

3. พื้นที่เสี่ยงอุทกภัย (เสี่ยงน้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร)

- พื้นที่ลุ่มชายฝั่งลำห้วยสายบาตร (น้ำล้นตลิ่ง) เขตพื้นที่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1, บ้านสว่าง หมู่ที่ 4, บ้านหลุบเลา หมู่ที่ 5, บ้านชำโอง หมู่ที่ 6 และบ้านหนองขาม หมู่ที่ 7

4. พื้นที่เสี่ยงอัคคีภัย

- 4.1 พื้นที่เขตชุมชน บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1
- 4.2 พื้นที่เขตชุมชน บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ 2
- 4.3 พื้นที่เขตชุมชน บ้านโสกखाแก้ว หมู่ที่ 3
- 4.4 พื้นที่เขตชุมชน บ้านสว่าง หมู่ที่ 4
- 4.5 พื้นที่เขตชุมชน บ้านหลุบเลา หมู่ที่ 5
- 4.6 พื้นที่เขตชุมชน บ้านชำโอง หมู่ที่ 6
- 4.7 พื้นที่เขตชุมชน บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7

5. พื้นที่เสี่ยงน้ำป่าไหลหลาก

- 5.1 พื้นที่เกษตรกรรมทิศตะวันตกของหมู่บ้าน บ้านห้วยเตย หมู่ที่ 1
- 5.2 พื้นที่เกษตรกรรมทิศใต้ของหมู่บ้าน บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ 2

- 5.3 พื้นที่เกษตรกรรมทิศใต้ของหมู่บ้าน บ้านโสกखाแก้ว หมู่ที่ 3
- 5.4 พื้นที่เกษตรกรรมทิศเหนือของหมู่บ้าน บ้านสว่าง หมู่ที่ 4
- 5.5 พื้นที่เกษตรกรรมทิศตะวันตกของหมู่บ้าน บ้านหลบเลา หมู่ที่ 5
- 5.6 พื้นที่เกษตรกรรมทิศเหนือของหมู่บ้าน บ้านชำโอง หมู่ที่ 6
- 5.7 พื้นที่เกษตรกรรมทิศตะวันตกของหมู่บ้าน บ้านหนองขาม หมู่ที่ 7

ภาคผนวก จ
สถานที่สำคัญที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ

ลำดับที่	สถานที่	ที่ตั้ง	หมายเหตุ
1	ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	234 หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
2	โรงเรียนบ้านห้วยเตย	หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
3	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลห้วยเตย	หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
4	วัดศรีสำราญ	หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
5	วัดสว่างธรรม	หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
6	โรงเรียนหนองกุงดิ่ง	หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
7	วัดหายโศก	หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
8	วัดยางคำ	หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
9	วัดป่าศิริธรรมมาวาส	หมู่ที่ 6 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
10	โรงเรียนบ้านสว่างชำโอง	หมู่ที่ 6 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	
11	โรงเรียนบ้านหลุมเลา	หมู่ที่ 5 ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น	

12	วัดท่าแขก	หมู่ที่ 7 ตำบลห้วยเตย อำเภอซำสูง จังหวัด ขอนแก่น	
13	วัดป่าโคกไม้งามหนอง ขามหลุบเลา	หมู่ที่ 7 ตำบลห้วยเตย อำเภอซำสูง จังหวัด ขอนแก่น	
รวม		13	

ผนวก จ-1 : บัญชีรายชื่อบุคลากรหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอ

ส่วนราชการ	วิทยุสื่อสาร		หมายเลขโทรศัพท์/		หมายเลข โทรศัพท์ มือถือ
	นาม เรียกขาน	ความถี่	หมายเลข โทรศัพท์	โทรสาร	
กองอำนวยการ ป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย จังหวัด	ขอนแก่น		043 331358	043 237283	
ที่ทำการ ปกครองอำเภอ ซำสูง	ซำสูง	161.4	043 219356		
สถานีตำรวจภูธร ซำสูง		152.7	043 219105		
โรงพยาบาล ซำสูง	ซำสูง 2	133.7	043 219080		
เทศบาลตำบล ซำสูง	กู้ชีพ เทศบาล ซำสูง	133.7	043 219097-8		
องค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วย เตย	กู้ชีพห้วย เตย	133.7	043 009998 043 040605		
องค์การบริหาร ส่วนตำบลคูคำ	กู้ชีพคูคำ	133.7			
องค์การบริหาร ส่วนตำบลคำ แมด	กู้ชีพคำ แมด	133.7	043 000860		
องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้าน โนน	กู้ชีพบ้าน โนน	133.7			

เวียงพายัพ					
ส่งเสริม สุขภาพตำบล	-	-			
การไฟฟ้า ภูมิภาค	-	-	086 4513290		
รวม					

578						
-----	--	--	--	--	--	--

ภาคผนวก ฉ-4 : บัญชีฐานข้อมูลอาสาสมัคร (OTOS)

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
1	นายสังวร เลาะ	OTOS	79 ม.1	063
2	นายเดชแหลมทอง เบ้า	OTOS	145 ม.1	0816140
3	นายอัมพร ประยูร	OTOS	8 ม.2	0055185
4	ศักดิ์สุนทร เทียม	OTOS	177 ม.7	6685793
5	นายสมพร มุ่ง	OTOS	144 ม.3	0253860
6	หมาย.....			
7			
8			
9			
10			

ภาคผนวก ฉ-5 : บัญชีฐานข้อมูล อปพร.

ลำดับ ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์ ติดต่อ
1	นายสมพร เลวะบุตร	อปพร.	117 ม.1	
2	นายสังวร เลวะบุตร	ประธาน อปพร.	79 ม.1	
3	นายแหลมทอง เบา	รองประธาน อปพร.	145 ม.1	
4	นายสุรินทร์ ทอง	อปพร.	36 ม.1	
5	นายอิสมาจ ลำขาม	อปพร.	194 ม.1	
6	นายทศกิต มาตร	รองประธาน อปพร.	65 ม.1	
7	นายสำราญ โพธิ์ศรี	อปพร.	115 ม.1	
8	นายประเวช วงศ์ฟ้า	อปพร.	174 ม.1	
9	นายคำเคน โพธิ์ศรี	อปพร.	88 ม.1	
10	นายทวี บุญเกลี้ยง	อปพร.	70 ม.1	
11	นายบุญเรือง	อปพร.	29 ม.2	
12	นายขัมพิน ประยูร	อปพร.	8 ม.2	
13	นายช่วง สีเสมอ	อปพร.	71 ม.2	
14	นายสม เป้าชนะ	อปพร.	21 ม.2	
15	นายสมคิด โพธิ์ศรี	อปพร.	73 ม.2	
16	นายสุด เป้าชนะ	อปพร.	68 ม.2	
17	นายจ่อย ผิวผัน	อปพร.	64 ม.3	
18	นายยศ วงษา	อปพร.	28 ม.3	
19	นายสังเวียน	อปพร.	139 ม.3	
20	นายสำรอง ครยก	อปพร.	144 ม.3	
21	นายทองแดง อาษา	อปพร.	11 ม.3	
22	นายขยงยุทธ เอกตา	อปพร.	15 ม.4	
23	นายสุนันท์ โพธิ์ศรี	อปพร.	20 ม.4	
24	นายบุญ ถานะ	อปพร.	97 ม.4	
25	นายทอง สมปัญญา	อปพร.	189 ม.4	
26	นายวิรัช แหลมคม	อปพร.	255 ม.4	
27	นายสมศักดิ์ อาษา	อปพร.	37 ม.4	

สนา

28	นายพิทูล อปันนท์	อปพร.	46 ม.4	
29	นายสุริยา ณีถวน	อปพร.	201 ม.5	
30	นายบุญมี เจริญ	อปพร.	200 ม.5	
31	มัจฉา นายเอื้อย ขุนลาด	อปพร.	86 ม.5	
32	นายเสงี่ยม โพธิ์ศรี	อปพร.	46 ม.5	
33	นายบุญช่วย เอกตา	อปพร.	228 ม.6	
34	แสง นายพงษ์พิศ แก้วใส	อปพร.	48 ม.6	
35	นายคำหล้า ถานะ	อปพร.	1 ม.6	
36	นายสาคร เอกตา	อปพร.	9 ม.6	
37	พลสงคราม เทียม	อปพร.	117 ม.7	
38	วงศ์ นายขำ แก้วเก็บคำ	อปพร.	58 ม.7	

จพผนวก ช : ข้อมูลสถานีเตือนภัย หอเตือนภัย ป้ายเตือนภัย สัญญาณเตือนภัย และหอกระจาย

ลำดับที่	ชนิดอุปกรณ์เตือนภัย	ที่ตั้ง	หน่วยงานรับผิดชอบ	ผู้ประสานงาน/ผู้รับผิดชอบ	เบอร์โทรศัพท์	หมายเหตุ
1	หอกระจายข่าว ประจำหมู่บ้าน บ้าน ห่อกระเจียงที่ 1	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	062 1143754	
2	ประจำหมู่บ้านบ้าน ห่อกระเจียงที่ 1	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	093 5213035	
3	ประจำหมู่บ้านบ้าน ห่อกระเจียงที่ 2	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	087 9967644	
4	ประจำหมู่บ้านบ้าน ห่อกระเจียงที่ 4	ที่ทำการ กำนันตำบล	ปกครอง อำเภอชำสูง	กำนัน ตำบล	086 2227226	
5	ประจำหมู่บ้านบ้าน ห่อกระเจียงที่ 5	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	063 0480771	
6	ประจำหมู่บ้าน บ้าน ห่อกระเจียงที่ 6	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	063 5123973	
7	ประจำหมู่บ้านบ้าน ห่อกระเจียงที่ 7	ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน	ปกครอง อำเภอชำสูง	ผู้ใหญ่ บ้าน	084 6832256	
รวม						

ภาคผนวก ฅ : ข้อมูลบัญชีศักยภาพพื้นฐานทางด้านสาธารณสุข

ข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์ในจังหวัด....

ลำดับที่	โรงพยาบาล	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ	พยาบาลเทคนิค	วิชาการสาธารณสุข	รวม
1	โรงพยาบาล							
2	โรงพยาบาล ศรีนครินทร์							
รวม								

ข้อมูลพื้นฐานโรงพยาบาล/สถานบริการสุขภาพในจังหวัด...

ลำดับที่	โรงพยาบาล	ประเภท	จำนวนเตียง (ตามกรม)	จำนวนเตียง (จริง)	จำนวน
					รพ.สต. ในสังกัด
1	โรงพยาบาล				
2	ศรีนครินทร์				
รวม					

ข้อมูลอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในจังหวัด....

ลำดับที่	โรงพยาบาล	รถพยาบาล(คัน)		เครื่อง MRI (เครื่อง)	เครื่อง CT-SCAN (เครื่อง)	เครื่องช่วยหายใจ (เครื่อง)	เครื่องอัลตราซาวด์ (เครื่อง)	อื่นๆ
		ALS	BLS					
		ALS	BLS					
รวม								

Local Quarantine ของจังหวัด...

ลำดับที่	สถานที่	รองรับ	รายชื่อ	หมายเลขโทรศัพท์ติดตาม	หมายเหตุ
		จำนวนคนได้ จำนวน (คน)	ผู้ประสานงาน		
1	โรงพยาบาล				
2	ศรีนครินทร์				
รวม					

ภาคผนวก ญ
บัญชียานพาหนะเพื่อเตรียมการอพยพประชาชน

ที่	รายการ	จำนวน	จำนวนคนที่บรรทุก	เจ้าของ
1	รถยนต์ส่วนบุคคล	2	20	อบต.ห้วยเตย
2	รถจักรยานยนต์	1	2	อบต.ห้วยเตย
3	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 1
4	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 2
5	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 3
6	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 4
7	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 5
8	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 6
9	รถยนต์ส่วนบุคคล	1	10	ผญบ.หมู่ 7

ภาคผนวก ก

บุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก

เด็ก

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมายเหตุ
1	ด.ช./ด.ญ.....		
2	ด.ช./ด.ญ.....		
3	ด.ช./ด.ญ.....		

คน

ชรา

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมายเหตุ
1	นาย/นาง/นางสาว		
2	นาย/นาง/นางสาว		
3	นาย/นาง/นางสาว		

คน

พิการ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	ลักษณะ ความพิการ
1	ชื่อ - ชื่อสกุล.....		
2	ชื่อสกุล.....		
3	นามสกุล.....		

สตรีมีครรภ์

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมายเหตุ
1	ชื่อสกุล.....		
2	ชื่อสกุล.....		
3	นามสกุล.....		

หมายเหตุ ข้อมูลบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะต้องอพยพก่อนเป็นลำดับแรก
จะต้องมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

**ภาคผนวก ท-1 : แผนผังการติดต่อสื่อสารและข่ายวิทยุสื่อสาร
เครือข่ายวิทยุสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด**

ลำดับที่	หน่วยงาน	นามเรียก	ความถี่	หมายเหตุ
1	สำนักงาน ปภ.จ. ขอนแก่น	خان		
2	สำนักงาน ปภ. เขต 6			
3	ขอนแก่น โรงพยาบาลขอนแก่น	ขอนแก่น 2	133.675	
4	กองอำนวยการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	ขอนแก่น		
5	ที่ทำการปภ.ศรีสะเกษ	ชำสูง	161.375	
6	สถานีตำรวจภูธร			
7	เทศบาลตำบลชำสูง	ชุมพวงเทศบาล	133.675	
	โรงพยาบาลชำสูง	ชำสูง 2	133.675	
	องค์การบริหารส่วนตำบล	กุ๊ซัพห้วยเตย	133.675	
	องค์การบริหารส่วนตำบล	กุ๊ซัพคูคำ	133.675	
	องค์การบริหารส่วนตำบล	กุ๊ซัพควมเมด	133.675	
	องค์การบริหารส่วนตำบล	กุ๊ซัพบ้าน	133.675	
	บ้านโนน	โนน		

ภาคผนวก ท-2 : หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน

หน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	043 331358 043 237283
โรงพยาบาลขอนแก่น	1669 043 232555
สาธารณสุขจังหวัด	043 226449
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกระนวน	043 251336
ที่ทำการปกครองอำเภอชำสูง	043 219356 043 219105
สถานีตำรวจภูธรชำสูง	043 219080
เทศบาลตำบลชำสูง	043 219097-8
โรงพยาบาลชำสูง	043 219316
กู้ชีพห้วยเตย	043 040605
การไฟฟ้าภูมิภาค สาขาย่อย ชำสูง	043 251336

ภาคผนวก ณ : แผนงานโครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย							
โครงการ/กิจกรรม	กลุ่มเป้าหมาย	ผลผลิต	ตัวชี้วัดโครงการ	ระยะเวลาดำเนินการ	พื้นที่ดำเนินการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ม.1,2,3	เมสเสจและโปสเตอร์		2570-2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ม.1,2,3			2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน	ม.1,2,3,7	สุขภาพดี อนามัยดี		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการขุดเจาะบ่อบาดาล	ม.1,2,3,3,7	ไม่ขาดแคลนน้ำ		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการธนาคารน้ำใต้ดิน	ม.1,2,3,4,7	ไม่ขาดแคลนน้ำ		2574	ม.1-7	100,000	กองช่าง
โครงการส่งน้ำเพื่อกักเก็บไว้ในฤดูแล้ง	ม.1,2,3,3,7	ไม่ขาดแคลนน้ำ		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการวางท่อเพื่อส่งน้ำระยะไกล	ม.1,2,3	ไม่ขาดแคลนน้ำ		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการขุดลอกเปิดทางระบายน้ำ	ม.1,2	ไม่มีน้ำท่วม		2574	ม.1-7	100,000	กองช่าง
โครงการขุดลอกลำน้ำสาธารณะ	ม.1,2,4	ไม่มีน้ำท่วม		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการรื้อทิ้งร่องรอยทางแยก (การรื้อ)	ม.1,2,12	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ม.1,2,3,3,7	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	###	กองช่าง
โครงการจัดทำป้ายบอกทางแยก	ม.1,2,14	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการรื้อทิ้งร่องรอยทางแยก (การรื้อ)	ม.1,2,3,4,7	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	กองช่าง
โครงการจัดทำป้ายจราจร	ม.1,2,3,4,7	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการติดตั้งไฟจราจรกระพริบในหมู่บ้าน	ม.1,2,3,4,7	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในหมู่บ้าน	ม.1,2,3,4,7	เมสเสจและโปสเตอร์		2574	ม.1-7	100,000	กองช่าง
โครงการติดตั้งกล่องวงจรปิดในหมู่บ้าน	ม.1,2,3,4,7	พวงมาลัยรถจักรยานยนต์		2574	ม.1-7	600,000	สถานี
โครงการป้องกันอุบัติเหตุบนทางหลวงท้องถิ่น	ม.1,2,3,4,7	ไม่เกิดอุบัติเหตุ		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการทำแนวกันไฟป้องกันอัคคีภัย	ม.1,2,3,4,7	ไม่เกิดไฟป่า		2574	ม.1-7	100,000	สถานี
โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย	ม.1,2,3,4,7	พวงมาลัยรถจักรยานยนต์		2570	ม.1-7	100,000	สถานี

--	--	--	--	--	--	--	--

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ที่ ๕๗๒/๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖ (๔) แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กำหนดให้มีแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ข้อ ๓.๒ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ข้อ ๓.๒.๒ (๙) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล (กอปท./ทต./อบต.) จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ดังนี้

๑. คณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วย

๑. นายก อบต.ห้วยเตย	ประธานกรรมการ
๒. รองนายก อบต.ห้วยเตย	รองประธานกรรมการ
๒. กำนันตำบลห้วยเตย	กรรมการ
๓. ประธานสภา อบต.ห้วยเตย	กรรมการ
๔. สมาชิกสภา อบต.ห้วยเตย	กรรมการ
๕. ประธาน อปพร.อบต.ห้วยเตย	กรรมการ
๖. ปลัด อบต.ห้วยเตย	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๑๐. หัวหน้าสำนักปลัด อบต.ห้วยเตย	กรรมการ
๑๑. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ/เลขานุการ
๑๒. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ พิจารณาการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เสนอต่อนายก อบต.ห้วยเตย ให้ความเห็นชอบ

๒. คณะทำงานจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วย

๑. นายก อบต.ห้วยเตย	ประธานคณะทำงาน
๒. รองนายก อบต.ห้วยเตย	รองประธานคณะทำงาน

/๓. ปลัด อบต. ...

๓. ปลัด อบต.ห้วยเตย	คณะกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	คณะกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	คณะกรรมการ
๗. หัวหน้าสำนักปลัด อบต.ห้วยเตย	คณะกรรมการ
๘. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	คณะกรรมการ/เลขานุการ
๙. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนฯ เพื่อพิจารณา

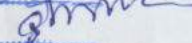

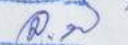
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณญภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นบถ. ระดับกลาง)
ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ปลัด
รองปลัด
หน.ส่วน/ค.อ.กอง
หน.งาน/หน.ฝ่าย
หน.ท. ผู้พิมพ์/ทาน

สำเนาฉบับ

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ที่ ๖๓๗/๒๕๖๔

เรื่อง การจัดตั้งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ จึงจัดตั้งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	ผู้อำนวยการ
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
๓. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๗. กำนันตำบลห้วยเตย/ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน	กรรมการ
๘. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	กรรมการ
๙. หัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดนโยบาย แนวทาง แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย และสร้างความปลอดภัยในระดับพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนภาคเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. อำนวยการ ปฏิบัติการ เป็นหน่วยเผชิญเหตุ และควบคุมการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

๓. จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และแผนเผชิญเหตุตามความเสี่ยงภัยในพื้นที่และจัดทำกิจกรรมแผนงานโครงการบรรจุงลงในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด.....

รองปลัด.....

หน.ส่วน/หอ.กอง.....

หน.งาน/หน.ส.พ.....

บท.สัมพันธ์/ทวน.....

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ที่ ๖๓๐/๒๕๖๔

เรื่อง จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๐ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ประกอบหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๗/ว๖๗๖๘ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้แจ้งแนวทางเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ดังนี้

๑. สถานที่ตั้ง

สถานที่ตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เลขที่ ๒๓๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลห้วยเตย อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น”

๒. โครงสร้างศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๒.๑ นายองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีอำนาจหน้าที่วางแผน ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๒.๒ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหัวหน้าศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีหน้าที่ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ ดูแล ควบคุม กำกับการปฏิบัติงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และนโยบาย

๓. อำนาจหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๓.๑ รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๓.๒ จัดให้มีการสำรวจและลงทะเบียน รับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ติดตามผลการดำเนินการ และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ จัดให้มีช่องทางรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชนที่หลากหลาย เช่น โทรศัพท์สายด่วน สายตรง สื่อออนไลน์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารและขอความช่วยเหลือได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว

๓.๔ จัดให้มีฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว) ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ที่สามารถให้การช่วยเหลือประชาชนได้ทันท่วงที และรวดเร็ว

๓.๕ รวบรวมข้อมูลของประชาชนที่ขอรับความช่วยเหลือ เสนอต่อคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๓.๖ ติดตามผลการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มอบหมาย

๓.๗ รายงานผลการสำรวจและผลการการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล

/ห้วยเตย ให้ศูนย์...

ช่วยเหลือ ให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) ทราบ
ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

๓.๘ ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล

ช่วยเหลือ มอบหมาย

๔. เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเหลือ

๔.๑ ฝ่ายอำนวยการ

๑. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	หัวหน้าฝ่าย
๒. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๓. เจ้าพนักงานธุรการ	เจ้าหน้าที่ฝ่าย

มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วน
ตำบลช่วยเหลือ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับช่องทางการติดต่อ วิธีการติดต่อและแจ้งเรื่องขอความช่วยเหลือและผลการ
ดำเนินงานของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเหลือ รวมถึงประชาสัมพันธ์เรื่องอื่นๆ ที่
เกี่ยวข้อง ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบโดยทั่วกัน ตลอดจนจัดทำสถิติและทะเบียนเรื่องขอความช่วยเหลือ และ
รายงานผลการดำเนินการให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(สถานที่กลาง) ทราบ

๔.๒ ฝ่ายรับเรื่อง

๑. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	หัวหน้าฝ่าย
๒. นิติกร	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๓. นักจัดการงานทั่วไป	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔. เจ้าพนักงานธุรการ	เจ้าหน้าที่ฝ่าย

มีหน้าที่รับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชนจากทุกช่องทาง สืบหาปัญหาและความ
ต้องการของประชาชนในพื้นที่หรือใช้ข้อมูลที่มีหน่วยงานรัฐสำรวจไว้แล้ว จัดให้มีการลงทะเบียนรับเรื่องขอความ
ช่วยเหลือตอบปัญหาข้อซักถาม(กรณีตอบได้) วิเคราะห์ แยกเรื่องและส่งเรื่องให้ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงเบื้องต้น ส่งเรื่องต่อให้หน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเหลือ หรือหน่วยงานภายนอกที่
เกี่ยวข้องหรือศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) วิธีการ
และขั้นตอนการรับเรื่องขอความช่วยเหลือของประชาชน การให้คำปรึกษาและการให้บริการข้อมูลข่าวสารของ
เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ให้ปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงาน ของศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์การบริหารส่วน
ตำบลช่วยเหลือ กำหนด

๔.๓ ฝ่ายติดตามและประสานงาน

๑. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	หัวหน้าฝ่าย
๒. ผู้อำนวยการกองช่าง	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๓. นิติกร	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เจ้าหน้าที่ฝ่าย

มีหน้าที่ติดตามประสานงาน และประเมินเรื่องเพื่อจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนแนว
ทางแก้ไข ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกและศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (สถานที่กลาง) แสวงหาและประสานเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
ภาคเอกชน ภาคประชาชน เร่งรัดติดตามผลการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามที่คณะกรรมการช่วยเหลือ
ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเหลือ มอบหมาย และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ร้องทราบ

๔.๔ ฝ่ายปฏิบัติการในพื้นที่ (หน่วยเคลื่อนที่เร็ว)

๔.๔.๑ ด้านงานสาธารณภัย

๑. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	หัวหน้าฝ่าย
๒. ผู้อำนวยการกองช่าง	เจ้าหน้าที่ฝ่าย

๓. นิติกร	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๕. ผู้ช่วยนายช่างโยธา	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔.๔.๒ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต	
๑. นักพัฒนาชุมชน	หัวหน้าฝ่าย
๒. นักทรัพยากรบุคคล	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๓. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔. ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔.๔.๑ ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	
๑. นักวิชาการสาธารณสุข	หัวหน้าฝ่าย
๒. นิติกร	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๓. นักจัดการงานทั่วไป	เจ้าหน้าที่ฝ่าย
๔. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เจ้าหน้าที่ฝ่าย

มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ฝ่ายรับเรื่องประสานมาโดยการลงไปปฏิบัติในพื้นที่ ให้ความช่วยเหลือเรื่องสำคัญเร่งด่วนทันทีที่ได้รับแจ้ง และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้พิจารณาจัดตั้งอาสาสมัครหน่วยปฏิบัติการย่อย โดยพิจารณาประสานความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน ผู้นำชุมชน อสม. อปพร. ฯลฯ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

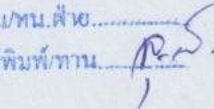
ปลัด.....

รองปลัด.....

หน.ส่วน/คจ.กอง.....

หน.งาน/หน.ฝ่าย.....

จนท.ผู้พิมพ์/ทาน.....

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ที่ ๖๓๑/๒๕๖๔

เรื่อง การจัดตั้งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ จึงจัดตั้งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	ผู้อำนวยการ
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
๓. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๗. กำนันตำบลห้วยเตย/ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน	กรรมการ
๘. หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย	กรรมการ
๙. หัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดนโยบาย แนวทาง แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย และสร้างความปลอดภัยในระดับพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนภาคเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. อำนวยการ ปฏิบัติการ เป็นหน่วยเผชิญเหตุ และควบคุมการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

๓. จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และแผนเผชิญเหตุตามความเสี่ยงภัยในพื้นที่และจัดทำกิจกรรมแผนงานโครงการบรรจูลงในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด.....
รองปลัด.....
หน.ส่วน/ค.อ.กอง.....
หน.งาน/หน.ฝ่าย.....
บท คัดพิมพ์/ทาน.....

สำเนาฉบับ

ที่ ขก ๘๙๒๐๑/๗๖๐

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๒๒
อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๑๗๐

พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

เรียน นายอำเภอชำสูง

อ้างถึง หนังสืออำเภอชำสูงที่ ขก ๐๐๒๓.๑๓/๓๖๔๙ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ

จำนวน ๑ เล่ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง อำเภอชำสูงได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ และประกาศใช้แผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว พร้อมทั้งส่งสำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ให้อำเภอชำสูงและสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น นั้น

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ พร้อมนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้ส่งสำเนา (ร่าง) แผนฯ ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่นเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

26/11/64

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
โทร. ๐๔๓ ๐๐๙๙๙๙๘

ปลัด.....
รองปลัด.....
หน.ส่วน/ผอ.กอง.....
หน.งาน/หน.ฝ่าย.....
จนท. ผู้พิมพ์/ทาน.....

“ชื่อสัตย์ สุจริต มุ่งสัมฤทธิ์ของงาน ยึดมั่นมาตรฐาน บริการด้วยใจเป็นธรรม”

ที่ ขก ๘๙๒๐๑/๗/๕๓

สำเนาคุณรัก

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๒๒
อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๑๗๐

พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

เรียน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๓.๓/ว๒๑๓๙๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔

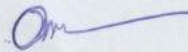
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ จำนวน ๑ เล่ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดขอนแก่นได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ และประกาศใช้แผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว พร้อมทั้งส่งสำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่นและอำเภอชำสูง นั้น

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนา (ร่าง) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ พร้อมนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้ส่งสำเนา (ร่าง) แผนฯ ให้อำเภอชำสูงเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีณัญภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
โทร. ๐๔๓ ๐๐๙๙๙๘

ปลัด.....
รองปลัด.....
หน.ส่วน/ผอ.กอง.....
หน.งาน/หน.ฝ่าย.....
จนท. ผู้พิมพ์/ทาน.....

“ชื่อสัตย์ สุจริต มุ่งสัมฤทธิ์ของงาน ยึดมั่นมาตรฐาน บริการด้วยใจเป็นธรรม”

แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

ภัยแล้งมักเกิดทั่วไปในประเทศไทยช่วงระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปีโดยเป็นช่วงที่ภาวะอากาศมีความแห้งแล้งหลังจากอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายนเป็นผลให้สภาพอากาศร้อนอบอ้าวและอากาศร้อนจัดเกือบทุกพื้นที่ของประเทศไทยประกอบกับปริมาณน้ำฝนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ ปริมาณน้ำฝนจะมีเฉพาะในบางพื้นที่ทำให้เกิดภาวะความแห้งแล้งการขาดน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ทั่วไปซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และเกิดความเสียหายต่อการประกอบอาชีพของราษฎร ปัจจุบันสถานการณ์ภัยแล้ง ได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น การเตรียมพร้อมรับสถานการณ์จึงมีความสำคัญยิ่ง ต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การปฏิบัติงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานอื่นๆ จึงมีความจำเป็น เพื่อให้เหมาะสมในการจัดการกับภัยแล้งที่อาจเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย จึงเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนเป็นไปอย่างเหมาะสม ทันทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ตลอดเวลา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากเกิดภัยแล้งในเขตพื้นที่ และทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น

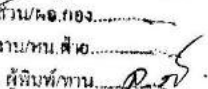
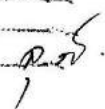

(นายศรีณัฐกร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด
รองปลัด
หน.สำนักงาน/หน.กอง.....
หน.งาน/หน.ศ.อ.....
จนท.ผู้พิมพ์/งาน.....

สารบัญ

หน้า

๑. สถานการณ์ทั่วไป	๑
๒. วัตถุประสงค์	๑
๓. เป้าหมาย	๑
๔. สถานการณ์ภัยแล้งในพื้นที่	๒
๕. แหล่งน้ำที่สำคัญ	๓
๖. ข้อมูลพื้นฐานด้านการป้องกันและบรรเทาภัย	๓
๗. ช่วงเฝ้าระวังสถานการณ์	๓
๘. การจัดตั้งกองอำนวยการ	๓
๙. ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น	๔
๑๐. โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน	๕
๑๑. ขั้นตอนการปฏิบัติ	๖
๑๒. การสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน	๗
๑๓. หน่วยงานสนับสนุนหรือหน่วยงานข้างเคียง	๗

แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕

๑. สถานการณ์

๑.๑ สถานการณ์ทั่วไป

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นภารกิจสำคัญและจำเป็นสิ่งที่จะต้องมีการเตรียมการรองรับสถานการณ์ไว้ตั้งแต่ยามปกติ เพื่อป้องกันอันตรายหรือลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นทั้งกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและรัฐ สถานการณ์ภัยแล้งของประเทศไทยตอนบนก็เช่นกัน เมื่อใกล้สิ้นสุดฤดูหนาวหรือในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคม อิทธิพลจากความกดอากาศสูงจะทำให้สภาพอากาศแห้งแล้ง ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ โดยในเดือนเมษายนอุณหภูมิจะสูง ๔๐ - ๔๓ องศาเซลเซียส เป็นผลทำให้อากาศร้อนอบอ้าวและร้อนจัดเกือบทุกพื้นที่ ประกอบกับมีปริมาณน้ำฝนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าปกติ จนทำให้หลายพื้นที่ประสบกับปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๒ สถานการณ์เฉพาะ

ตำบลห้วยเตย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดน่าน มีลำห้วยสายบาตรไหลผ่านทางทิศตะวันออกของตำบลห้วยเตย มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน และยังคงมีพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้งโดยเฉพาะปัญหาฝนทิ้งช่วงการขาดน้ำอุปโภค-บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร เพราะในช่วงฤดูแล้งน้ำในหนองน้ำที่ราษฎรใช้เป็นแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคหลัก และน้ำในลำห้วยสายบาตรจะลดลงมาก ที่เกิดจากสภาพอากาศแห้งแล้ง โดยเฉพาะบ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑ บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๒ บ้านโสกขาแก้ว หมู่ที่ ๓ และบ้านหนองขาม หมู่ที่ ๗ ที่ใช้แหล่งน้ำบนดินเป็นแหล่งน้ำหลักในการอุปโภค หรือใช้เพื่อผลิตน้ำประปาประจำหมู่บ้าน มีความเสี่ยงสูง หากปริมาณน้ำฝนที่ไหลลงสู่หนองเพื่อกักเก็บมีน้อย จึงจำเป็นต้องได้รับการเตรียมพร้อมป้องกันและแก้ไขปัญหา หากเกิดภัยแล้งขึ้นในพื้นที่

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์อำเภอ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕ ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

๒.๒ เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการป้องกัน และประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานอื่นๆ หรือหน่วยสนับสนุนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒.๓ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่เกิดจากภัยแล้ง

๒.๔ เพื่อให้การดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัยให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

๒.๕ เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และองค์กรเครือข่ายทุกภาคส่วน เข้าใจในภารกิจ หลักการวิธีการอย่างชัดเจน

๓. เป้าหมาย

ราษฎรในพื้นที่ตำบลห้วยเตย จำนวน ๗ หมู่บ้าน

๔. สถานการณ์ภัยแล้งในพื้นที่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	ประชากร			ระดับความรุนแรงของภัยแล้ง		
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม	เสียงต่ำ	เสียงปานกลาง	เสียงสูง
๑	บ้านห้วยเตย	๒๖๗	๔๑๑	๔๗๒	๘๘๓		/	
๒	บ้านหัวฝาย	๑๒๒	๑๗๙	๒๐๘	๓๘๗		/	
๓	บ้านโสกขาแก้ว	๒๗๙	๔๔๖	๔๗๖	๙๒๒		/	
๔	บ้านสว่าง	๑๗๔	๒๕๔	๒๕๒	๕๐๖	/		
๕	บ้านหลุบเลา	๑๙๒	๒๘๘	๒๘๗	๕๗๕	/		
๖	บ้านชำโอง	๑๘๖	๒๙๓	๓๑๑	๖๐๔	/		
๗	บ้านหนองขาม	๑๔๗	๒๕๑	๒๓๓	๔๘๔	/		
รวม		๑,๓๖๗	๒,๑๒๒	๒,๒๓๙	๔,๓๖๑			

(ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๔)

๑. เสียงต่ำ คือ หมู่บ้านที่มีน้ำอุปโภค/บริโภคเพียงพอ
 ๒. เสียงปานกลาง คือ หมู่บ้านที่มีน้ำอุปโภค/บริโภคเหลือน้อย
 ๓. เสียงสูง คือ หมู่บ้านที่มีแหล่งน้ำแต่คาดว่าจะขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภคในช่วงฤดูแล้ง

สถิติการเกิดภัยแล้งในพื้นที่

วัน/เดือน/ปี ที่เกิดภัย	สาเหตุการเกิดภัย	พื้นที่ประสบภัย (หมู่บ้าน/ชุมชน)	จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย (ครัวเรือน)	พื้นที่การเกษตรเสียหาย (ไร่)	จำนวนสัตว์ที่รับผลกระทบ (ตัว)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
มี.ค. - พ.ค. ๕๖	ขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค	ม. ๒	๑๐๒	-	-	-
ธ.ค.๕๘ - เม.ย. ๕๙	ขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค	ม. ๑	๒๔๕	-	-	-
ธ.ค.๕๘ - เม.ย. ๕๙	ขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค	ม. ๒	๑๑๓	-	-	-
ธ.ค.๕๘ - เม.ย. ๕๙	ขาดแคลนน้ำอุปโภค/บริโภค	ม. ๓	๒๕๔	-	-	-

(ที่มา : อบต.ห้วยเตย ข้อมูล ณ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๔)

๕. แหล่งน้ำที่สำคัญ

๑. หนองตะนาสาธารณะ มีขนาดความจุ ๑๔,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมและเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑
๒. หนองฝายใหม่สาธารณะ มีขนาดความจุ ๗๓,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมและเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑
๓. หนองฝายใหญ่สาธารณะ มีขนาดความจุ ๑๓,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมและเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑
๔. หนองฝายสาธารณะ มีขนาดความจุ ๔๖,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมและเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ ๒
๕. หนองดอนเจ้าปู่สาธารณะ มีขนาดความจุ ๑๐๐,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรม และเป็นแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านโสกขาแก้ว หมู่ที่ ๓
๖. หนองคำสาธารณะ มีขนาดความจุ ๖๕,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรม และเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านสว่าง หมู่ที่ ๔ และบ้านชำโอง หมู่ที่ ๖
๗. หนองชำโองสาธารณะ มีขนาดความจุ ๖๕,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรม และเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่ บ้านชำโอง หมู่ที่ ๖ และบ้านสว่าง หมู่ที่ ๔
๘. หนองขามสาธารณะ มีขนาดความจุ ๗๐,๐๐๐ ลบ.ม. มีน้ำขังตลอดทั้งปี เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรม และเป็นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่บ้านหลุมเลา หมู่ที่ ๕ และบ้านหนองขาม หมู่ที่ ๗
๙. บ่อบาดาล (ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๔)
๑๐. บ่อบาดาล (ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖)
๑๑. บ่อบาดาล (ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕)

๖. ข้อมูลพื้นฐานด้านการป้องกันและบรรเทาภัย

๗.๑ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวน	๔๐	คน
๗.๒ รถยนต์ส่วนบุคคล	จำนวน	๒	คัน
๗.๓ รถบรรทุกน้ำ	จำนวน	-	คัน
๗.๔ รถดับเพลิง	จำนวน	-	คัน
๗.๕ เครื่องสูบน้ำ	จำนวน	-	เครื่อง
๗.๖ รถกู้ชีพ	จำนวน	๑	คัน

๗. ช่วงเฝ้าระวังสถานการณ์

ช่วงเดือน มกราคม – พฤษภาคม

๘. การจัดตั้งกองอำนวยการ

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานของผู้อำนวยการท้องถิ่น และให้มีที่ทำการโดยให้ใช้ที่ทำการ/สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย เป็นสำนักงานของผู้อำนวยการท้องถิ่น มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้อำนวยการ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และภาคเอกชนในพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย และเป็นหน่วยเผชิญเหตุเมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่

๘.๑ ภารกิจของกองอำนาจการฯ

(๑) อำนาจการ ควบคุม ปฏิบัติงาน และประสานการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย

(๒) สนับสนุนกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งมีพื้นที่ติดต่อ หรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ

(๓) ประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกขั้นตอน

๘.๒ หน้าที่ปฏิบัติของกองอำนาจการฯ

(๑) ฝ่ายอำนาจการ ทำหน้าที่ อำนาจการ ควบคุม กำกับดูแล ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และวางระบบการติดต่อสื่อสารในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกระดับและฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้การติดต่อเป็นไปอย่างรวดเร็วต่อเนื่องและเชื่อถือได้ตลอดเวลา

(๒) ฝ่ายแผนและโครงการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานการวางแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพัฒนาแผนงาน การพัฒนาเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในทุกขั้นตอน งานติดตามประเมินผลงาน การฝึกซ้อมแผนฯ งานการจัดฝึกอบรมต่างๆ และงานการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓) ฝ่ายป้องกันและปฏิบัติการ ทำหน้าที่ติดตามสถานการณ์ รวบรวมข้อมูล ประเมินสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น วางมาตรการต่างๆ ในการป้องกันภัยมิให้ภัยเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วให้ได้รับความเสียหายน้อยที่สุด จัดระบบแจ้งเตือนภัย การช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย งานการข่าว การรักษาความปลอดภัย และการปฏิบัติการจิตวิทยา

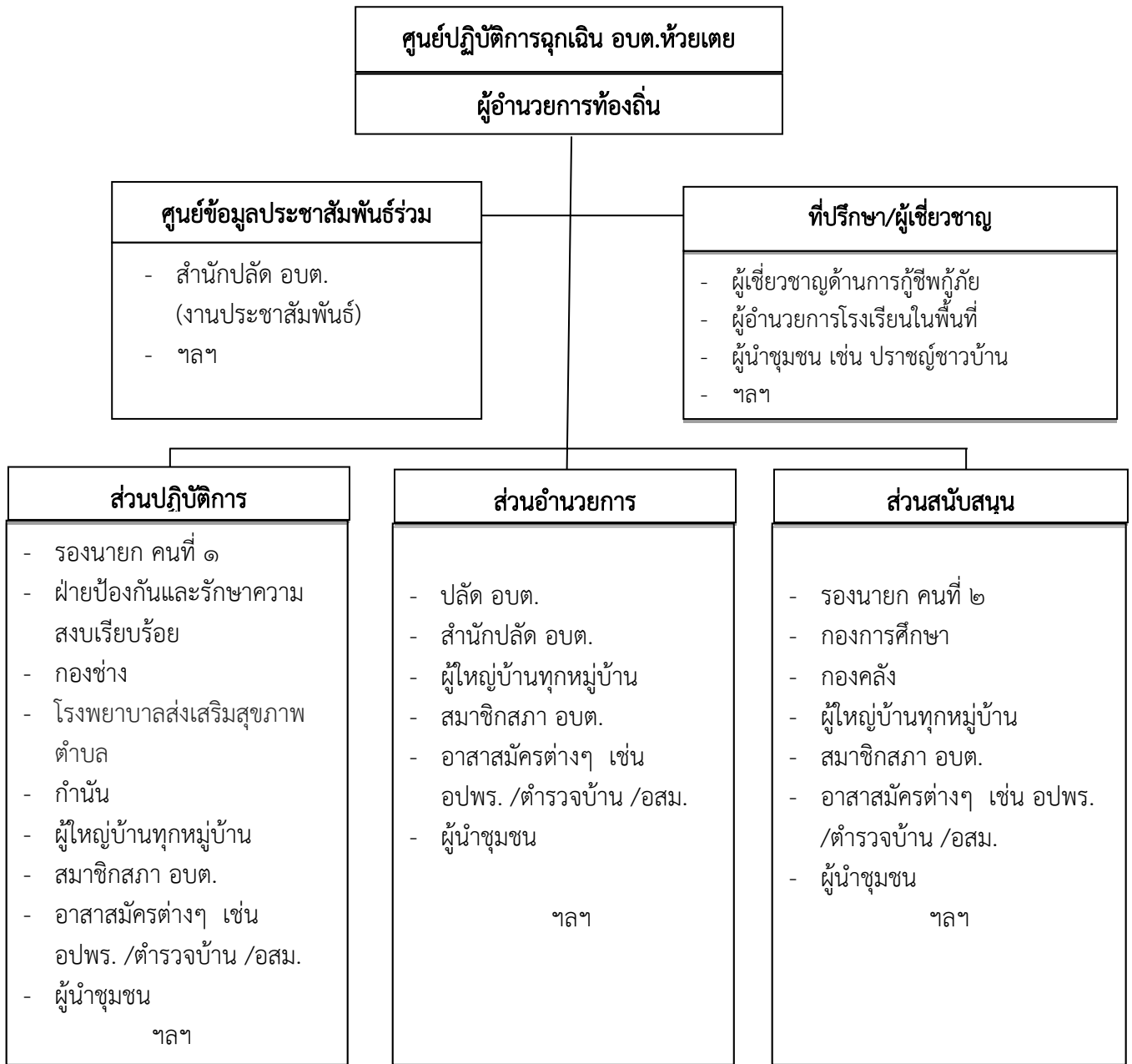
(๔) ฝ่ายฟื้นฟูบูรณะ ทำหน้าที่สำรวจความเสียหาย และความต้องการด้านต่างๆ จัดทำบัญชีผู้ประสบสาธารณภัย ประสานงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย เพื่อให้การสงเคราะห์ และฟื้นฟูคุณภาพชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ประสบสาธารณภัย พร้อมทั้งดำเนินการฟื้นฟูบูรณะสิ่งชำรุดเสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิม หรือใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้มากที่สุด

(๕) ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการแถลงข่าวข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเสียหายและความช่วยเหลือ ให้แก่สื่อมวลชนและประชาชนทั่วไปได้ทราบ

๙. ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย **จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น (ศปก.อปท.)** ขึ้น โดยมีผู้ว่าการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน หากในกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพัง ให้ขอรับ การสนับสนุนจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลข้าสูง กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลคำแมด กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโนน กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอข้าสูง และกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น

๑๐. โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน

๑๑. ขั้นตอนการปฏิบัติ

การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

- ๑) จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายภัยแล้ง
- ๒) จัดหาข้อมูล วิเคราะห์สถานการณ์พื้นที่เสี่ยงภัย และจัดทำโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายภัยแล้ง
- ๓) จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ
- ๔) จัดเตรียมระบบการติดต่อสื่อสารหลักและสื่อสารสำรอง
- ๕) จัดเตรียมเส้นทางอพยพและจัดเตรียมสถานที่ปลอดภัยสำหรับคนและสัตว์เลี้ยง
- ๖) เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน สิ่งบอกเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น และแนวทางในการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์
- ๗) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอุตุนิยมวิทยาให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง
- ๘) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย รวมทั้งการควบคุม การจราจรและการสัญจรภายในเขตพื้นที่
- ๙) จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายภัยแล้ง และกำหนดวิธีการปฏิบัติตามหน้าที่และขั้นตอนต่างๆ
- ๑๐) วางระบบการพัฒนาศักยภาพและการฝึกอบรมบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาภัย
- ๑๑) เตรียมคน เครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมให้การช่วยเหลือ
- ๑๒) จัดทำบัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน พร้อมตรวจสอบสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

การปฏิบัติเมื่อเกิดภัย

- ๑) ผู้อำนวยการท้องถิ่นออกคำสั่งตั้งกองอำนาจการเฉพาะกิจฯ
- ๒) จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ รายงานสถานการณ์ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ทราบ
- ๓) ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประสบภัยได้รับทราบถึงผลกระทบของภัยแล้ง แนวทางการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ จนกระทั่งสถานการณ์ภัยสิ้นสุด
- ๔) ผู้อำนวยการท้องถิ่นสั่งการ จัดบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และยานพาหนะในการช่วยเหลือ
- ๕) จัดหาปัจจัยสี่ให้แก่ผู้ประสบภัย
- ๖) เฝ้าระวังป้องกัน โรคระบาด และโรคติดต่อ ในพื้นที่ประสบภัย
- ๗) ให้การสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
- ๘) กรณีเกินศักยภาพ ให้ร้องขอรับการสนับสนุนจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอพท. ข้างเคียง ส่วนราชการอื่นๆ ในพื้นที่ องค์การสาธารณกุศล ภาคเอกชน หรือกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป
- ๙) เมื่อสถานการณ์เลวร้ายและจำเป็นต้องอพยพ ให้ดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระบบ

การปฏิบัติหลังเกิดภัย

- ๑) ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล สำนวความเสียหาย จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัย และทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการขอรับการสงเคราะห์ และฟื้นฟู
- ๒) ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล เข้าดำเนินการฟื้นฟูในเบื้องต้น กรณีเกินขีดความสามารถให้ขอรับการสนับสนุนจากกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยลำดับเหนือขึ้นไป และหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่

/๓) ประชาสัมพันธ์...

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
เรื่อง ให้ใช้แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๖ (๔) แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กำหนดให้มีแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ข้อ ๓.๒ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ข้อ ๓.๒.๒ (๔) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ และเพื่อเป็นการสนับสนุนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕ จึงประกาศใช้แผนฯ ให้ทราบโดยทั่วกัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด.....
รองปลัด.....
กน.ส่วน/คอง.....
ทน.งาน/ทน.ฝ่าย.....
จนท.ผู้พิมพ์/ทวน.....

แผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
ประจำปี ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

ด้วยในปัจจุบันสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุทางถนน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในทุกพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมเป็นจำนวนมากนับมูลค่ามีได้ ซึ่งในขณะนี้พบว่าประชาชนมีการใช้รถใช้ถนนเป็นจำนวนมากทำให้ปริมาณการจราจรบนถนนทางหลวงสายต่างๆ หนาแน่น และมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงมากขึ้นด้วยการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากอุบัติเหตุทางถนนยังคงมีให้เห็นเป็นประจำ แม้จะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ปัญหา อุบัติเหตุจากการจราจรทางถนน ทั้งด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการฝึกอบรม ให้ความรู้ ความเข้าใจในการใช้รถใช้ถนนอย่างถูกวิธี การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ อย่างเต็มที่ เต็มกำลังความสามารถแล้วก็ตาม แต่อุบัติเหตุทางถนนก็ยังไม่ลดลงตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ มีการศึกษาจากหลายหน่วยงานพบว่า สาเหตุของการเกิด อุบัติเหตุทางถนนมีอยู่หลายประการ เช่น ความประมาท ขับขี่ในขณะที่เมาสุรา ความไม่เข้าใจกฎจราจร ความเคยชิน ขาดแรงกระตุ้น ขาดจิตสำนึก รับผิดชอบต่อส่วนรวม ไม่เคารพกฎจราจร ไม่มีการป้องกันที่ถูกต้อง ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วแต่ มีสาเหตุมาจากคนทั้งสิ้น ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ตำบลห้วยเตย และเพื่อเป็นการสนับสนุนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงาน และการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด.....
รองปลัด.....
หน.ส่วน/ส.ค.กอง.....
หน.งาน/หน.ฝ่าย.....
จนท. ผู้พิมพ์/ทาน.....

สารบัญ

หน้า

๑. กล่าวทั่วไป	๑
๒. สภาพปัญหา	๑
๓. วัตถุประสงค์	๑
๔. เป้าหมาย	๒
๕. สภาพพื้นที่	๓
๖. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	๔
๗. ตัวชี้วัดความสำเร็จ	๖

แผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕

๑. กล่าวทั่วไป

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เป็นองค์กรหลักของรัฐบาลในการบูรณาการการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลอย่างต่อเนื่อง โดยองค์กรและดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทาง ถนน ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านวิศวกรรม ด้านการให้ ความรู้การ ประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม ด้านการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และด้านการประเมินผลและ ระบบสารสนเทศ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานในการลดสถิติอุบัติเหตุทางถนน ตลอดจนการลด ผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ ในช่วงเทศกาล ตามแผนแม่บทความความปลอดภัยทางถนน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดอัตรา การเสียชีวิตของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นลดปัจจัยเสี่ยงทั้งจาก คน รถ ถนนและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนนให้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนน และส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนมากขึ้น ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยภายในเขตพื้นที่

เพื่อเป็นการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ตำบลห้วยเตย ป้องกันการสูญเสียชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และผู้สัญจรผ่านไปมา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการ ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงาน นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการ ดำเนินงาน และการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๒. สภาพปัญหา

๒.๑ เนื่องจากในช่วงเทศกาล จะมีวันหยุดราชการติดต่อกันหลายวัน องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยมี ทางหลวงแผ่นดินสายหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๒๒ ที่ประชาชนใช้สัญจรผ่านไปมาในพื้นที่ตำบล ห้วยเตยทั้ง ๗ หมู่บ้าน และเป็นช่วงเวลาที่ประชาชนจำนวนมากใช้รถใช้ถนนในการเดินทางกลับภูมิลำเนา รวมทั้งการเดินทางของนักท่องเที่ยว ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนสูงกว่าช่วงปกติ

๒.๒ เกิดจากพฤติกรรมของผู้ขับขี่เป็นหลักได้แก่ เมาแล้วขับขี่ โทรศัพท์ขณะขับขี่ ขับรถเร็วเกินกว่าที่ กฎหมายกำหนด และฝ่าฝืนกฎจราจร ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนสูงมากที่สุด

๒.๓ เกิดจากสภาพของรถแต่ละชนิดที่ไม่พร้อมที่จะวิ่งบนท้องถนนให้มีความปลอดภัยได้ เช่น ไฟหน้า ชำรุด สัญญาณไฟเลี้ยวชำรุด สัญญาณไฟเบรกชำรุด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ทัศนวิสัยของผู้ที่ร่วมใช้รถใช้ถนน รายอื่นๆ ได้รับผลกระทบ ทัศนวิสัยในการมองเห็นไม่ชัดเจนทำให้การตัดสินใจผิดพลาด ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิด อุบัติเหตุทางถนนสูง

๒.๔ เกิดจากถนนกับสัญลักษณ์การจราจร เช่น ถนนที่ชำรุดและไม่มีการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี ป้าย จราจรที่ไม่ได้ติดตั้งแจ้งเตือนในจุดที่อันตรายและคับขัน สัญญาณไฟจราจรที่ชำรุดไม่ครบสมบูรณ์ ไฟส่องสว่างบน ท้องถนนตามจุดอันตราย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุซึ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนสูงมากขึ้น

๒.๕ เกิดจากภัยทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ เช่น ช่วงฤดูฝนมีฝนตกทำให้ถนนที่ใช้สัญจรลื่นและ ทัศนวิสัยการมองเห็นไม่ชัดเจน เกิดลมพายุทำให้ต้นไม้ล้มกั้นกีดขวางถนน เกิดหมอกในช่วงฤดูหนาว เกิดหมอกควัน จากมนุษย์จุดไฟเผาป่า เผาหญ้า เผาตอซังข้าว ทำให้เกิดควันปกคลุมบนท้องถนน สิ่งเหล่านี้ทำให้ทัศนวิสัยของผู้ ขับขี่ที่ไม่ดี ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนสูงมาก

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน ในพื้นที่ตำบลห้วยเตย

๓.๒ เพื่อบูรณาการการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน กับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน /๓. เพื่อให้ประชาชน...

๓.๓ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงการสูญเสียทั้งในชีวิตและทรัพย์สินอันเกิดจากอุบัติเหตุทางถนน และมาตรการป้องกันที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพ

๓.๔ เพื่อสร้างวัฒนธรรมด้านความปลอดภัย (Safety Culture) ให้กับประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยเตย มีจิตสำนึกในการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

๔. เป้าหมาย

๔.๑ หารูปแบบที่เหมาะสมในการใช้ยุทธศาสตร์ ๕ E ที่สามารถใช้ได้กับการทำงานทั้งในรูปแบบทั่วไป และรูปแบบเฉพาะเจาะจงตามประเด็น เช่น การลดอุบัติเหตุที่เกิดจากรถจักรยานยนต์ โดยทำให้เกิดการบูรณาการ ทั้งในส่วนของบริษัทพาหนะที่ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และรูปแบบในการบูรณาการการนำยุทธศาสตร์ ๕ E ไปใช้ให้เกิดการเสริมศักยภาพซึ่งกันและกัน

ยุทธศาสตร์ ๕ E ในการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนอย่างเข้มงวด

(๑) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) เป็นการบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยกฎหมายต่างๆ สิ่งแรกคือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้มาตรการต่างๆ ให้ครบถ้วนและมีวัตถุประสงค์ทางนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์และในกฎหมายบางข้อหากมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติพระราชกำหนด หรือพระราช กฤษฎีกาต่างๆ ให้ดำเนินการแก้ไขจากผู้ปฏิบัติจริงและผู้ที่ได้รับผลได้เสียโดยตรง ได้แก่ ผู้ที่ถูกจับกุม ประชาชน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง

(๒) ด้านวิศวกรรม (Engineering) ต้องมีนายตรวจด้านสายด่วน มีการส่งอีเมล อินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ เข้าสู่ศูนย์กลางพร้อมกับรูปถ่ายต่างๆ ถ้าผู้แจ้งหรือผู้รายงานสามารถถ่ายได้ ให้มาที่ศูนย์กลางของศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนซึ่งสามารถจัดจ้างเอกชนดำเนินการและมีกรรมการตรวจสอบและบันทึกในแต่ละจุด โดยใช้แผนที่ใหญ่ของประเทศหรือแผนที่ตามภูมิภาคเพื่อกำหนดจุดต่างๆและมีการแก้ไขตามลำดับความเสี่ยง เช่น หากมีความเสี่ยงมาก เช่นสะพานขาด การตกของทางโค้งหรือต้นไม้หักต้องรีบแก้ไขทันทีหรือภายใน ๒๔ ชั่วโมง ส่วนการที่มีทัศนวิสัยที่ไม่เหมาะสม เช่น ทางโค้ง ทางแยกทางโค้งเทออก หรือมีความไม่เรียบของจราจรหรือจราจรขาดหายไปจำเป็นจะต้องดูแลภายใน ๗ วัน และมีกรรมการประเมินผล ระยะเวลาการแจ้งและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ ทั้งนี้ ต้องมีการจัดงบประมาณในการสนับสนุน

(๓) ด้านการให้ความรู้การประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม (Education Public Relation & Participation) การใช้สื่อต่างๆ ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์เพื่อเสนอข่าวและเทคนิควิธีการใช้ถนนอย่างปลอดภัยและมีการอธิบายรายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบศักยภาพทักษะของผู้ขับขี่ ผู้ช่วยผู้ขับขี่ผู้โดยสารและการดำเนินการเมื่อประสบเหตุอุบัติเหตุอุบัติภัยต่างๆนอกจากนั้นยังใช้สื่อกระจายไปถึงสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษาและการศึกษานอกโรงเรียน มหาวิทยาลัยต่างๆ

(๔) ด้านการบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Service System : EMS)การบันทึกข้อมูลเดียวกันกับของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเป็นหมวดเดียวกัน มีกำลังเจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัยทั้งหน่วยงานราชการและเอกชนมีความรู้ในการให้ความช่วยเหลือฉุกเฉิน และจำเป็นต้องขยายไปถึงผู้ที่มีใบอนุญาตขับขี่หรือผู้ที่ จะสอบใบอนุญาตขับขี่ ต้องมีความรู้พื้นฐานด้านปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการแจ้งเหตุร้ายเบื้องต้นจากศูนย์ประสานงานเครือข่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและต้องมีการบังคับให้เข้าอบรมทุกระยะอาจจะเป็นทุก ๑ ปี หากเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตภายใน ปีแรก หรือทุก ๕ ปีหรือ ๓ ปี ในกรณีที่มีใบอนุญาตมานานแล้วเกิน ๓ ปี หรือ ๕ ปี หรือตลอดชีพ

(๕) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) เป็น E สุดท้ายที่เกิดขึ้นจากสภาพท้องถิ่นต่างๆ ที่มีอันตราย เช่น มีหมอกมาก มีฝนตกมีการใช้ถนนโดยมีการชนปลาที่มีเมือกหรือมีการชนสินค้าเกษตรที่ทำให้ถนนเสียหาย หรือมีการลื่นไถลของทรายของเมือกต่าง ๆ หรือมีฝุ่นละอองหรือมีฝุ่นจากคราบต่างๆ สภาพแวดล้อมจำเป็นจะต้องระบุ

ในแต่ละโซน...

ในแต่ละโซนสภาพแวดล้อมของ Cross wind ที่มีลมผ่านทางด้านขวาง ที่มีฝน ที่มีลม ที่มีพายุต่างๆ ที่มีกระแส น้ำ ที่มีผิวจราจรที่อันตราย หรือที่มีพื้นที่น้ำท่วม พื้นที่หนาวเย็น พื้นที่เกิดน้ำแข็ง และพื้นที่ร้อนที่อาจเกิดการ ขยายตัวพื้นที่แสงแดดที่เกิดจากการตัดถนนของตะวันออกและตะวันตกเวลาเช้าหรือเย็นที่ก่อให้เกิดทัศนวิสัยไม่ดี ต่างๆ เกิดขึ้น สัญญาณจราจรที่ไม่ได้มาตรฐานเช่น เอาไม้ไปปักแล้วทาสีเขียนสีธรรมดา เป็นต้นการติดตาม ประเมินผลควรมีเทคนิคเฉพาะตัว ตั้งแต่การประเมินผลนโยบาย การประเมินผลตัวชี้วัด การประเมินผลระดับกล ยุทธ์ระดับวิธีการ ระดับกิจกรรม และระดับผลที่ได้รับจริงเป็นประสิทธิผลโครงการ โดยความสำคัญอยู่ที่การเก็บ ข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จากนั้นข้อมูลที่ได้จะนำเสนอโดยอีเมลหรืออินเทอร์เน็ตแบบฟอร์มเดียวกัน เพื่อเข้าสู่ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ในการประเมินผลและการแปลผลต่าง ๆ ของการประเมินผลใน ด้านนโยบายจำเป็นจะต้องประเมินผลถึง ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นโดยใช้ดัชนีชี้วัดที่เหมาะสม เช่น จำนวนผู้เสียชีวิตต่อ จำนวนยานพาหนะ จำนวนผู้เสียชีวิตต่อจำนวนยานพาหนะที่จดทะเบียน จำนวนผู้เสียชีวิตกับจำนวนประชากร และจำนวนผู้เสียชีวิตต่อยานพาหนะที่ผ่านพื้นที่ภายนอก จำนวนผู้เสียชีวิตต่อจำนวนประชากรในท้องถิ่น จำนวน การเสียชีวิตต่อปริมาณการใช้ถนน passenger car unit (PCU) จำนวนผู้เสียชีวิตในแต่ละช่วงเวลาของวันตั้งแต่ ช่วงเวลาเช้า ช่วงเวลาริบดวงช่วงเวลากลางวัน ช่วงเวลากลางคืน ช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน ที่มีการที่คนขับรถอาจมี การร่วงหรือมีการใช้สารกระตุ้นต่างๆ สถิติผู้เสียชีวิตต่อรถโดยสารสาธารณะ สถิติการเสียชีวิตของการบรรทุก สินค้าต่างๆการเสียชีวิตบนถนนของรถจักรยานยนต์กับรถยนต์ รถยนต์กับรถไฟ รถจักรยานยนต์กับรถไฟ หรือเป็น กลุ่มรถจักรยานยนต์กับคน รถจักรยานยนต์กับรถ รถจักรยานยนต์กับชาเลนจ์ สถิติเหล่านี้ต้องมีอัตราส่วนต่างๆเพื่อ ประเมินผลครบ และต้องระบุถึงการเก็บข้อมูลประสบการณ์ ผู้ขับขี่มีใบอนุญาตขับขี่หรือไม่ ใบอนุญาตขับขี่ไม่มี เป็นเวลามาแล้วกี่ปี ประสบการณ์การขับรถ ขับรถจริงมากี่ปี และรถที่ขับเป็นรถตัวเองหรือรถเช่า ผู้ขับขี่เป็นคนใน พื้นที่หรือเป็นคนภายนอก และมาตรฐานรถต้องผลิตจากที่ใดและต้องมีคุณสมบัติต่างๆ เช่น ในกรณีที่รถยนต์เกิด อุบัติเหตุเกิดความเสียหายจากการตัดแปลงตัวรถยนต์หรือเกิดความเสียหายที่จากบริษัทผู้ผลิตมีความผิดพลาด ต่างๆ หรือเจ้าของรถไม่ได้บำรุงรักษาอย่างถูกต้อง ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ จึงสามารถประเมินผลจากนโยบายได้

๔.๒ มีกลไกการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของคนภายในพื้นที่ เพื่อสร้างความยั่งยืนใน การแก้ปัญหาและสามารถก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

๔.๓ ผลักดันให้การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยทางถนน จะต้องปรากฏอยู่ในแผนการบริหารงานใน ระดับท้องถิ่น และมีโครงสร้างการสนับสนุนด้านงบประมาณที่ชัดเจนต่อเนื่อง และสามารถตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

๕. สภาพพื้นที่

๕.๑ เส้นทางคมนาคม

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย มีเส้นทางหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓๒๒ (สาย กระนวน – เชียงยืน) รวมระยะทางที่ผ่านพื้นที่ตำบลห้วยเตยยาว ๔๑ กิโลเมตร และเป็นเส้นทางเชื่อมผ่านตลอด ทั้ง ๗ หมู่บ้านของตำบลห้วยเตย และยังเป็นเส้นทางที่สามารถเดินทางติดต่อกับ อำเภอกระนวน จังหวัด ขอนแก่น, และอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ได้โดยสะดวก

๕.๒ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกับเขต อบต.คำเมต อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น และเขต อบต.หนอง กุงใหญ่ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้ มีพื้นที่ติดต่อกับเขต เทศบาลตำบลคำสูง อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น

ทิศตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับเขต อบต.กุดปลาตุก อำเภอชื่นชม จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตก มีพื้นที่ติดต่อกับเขต เทศบาลตำบลคำสูง อำเภอคำสูง จังหวัดขอนแก่น

๕.๓ ประชากร

ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลห้วยเตย มีจำนวนครัวเรือน ๑,๓๖๗ ครัวเรือน และมีประชากร ๔,๓๖๑ คน แยกเป็นชาย ๒,๑๒๒ คน หญิง ๒,๒๓๙ คน แยกตามหมู่บ้านรวม ๗ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. บ้านห้วยเตย หมู่ที่ ๑	ประชากร ๘๘๓ คน	ครัวเรือน ๒๖๗ ครัวเรือน
๒. บ้านห้วยฝาย หมู่ที่ ๒	ประชากร ๓๘๗ คน	ครัวเรือน ๑๒๒ ครัวเรือน
๓. บ้านโสกเขาแก้ว หมู่ที่ ๓	ประชากร ๙๒๒ คน	ครัวเรือน ๒๗๙ ครัวเรือน
๔. บ้านสว่าง หมู่ที่ ๔	ประชากร ๕๐๖ คน	ครัวเรือน ๑๗๔ ครัวเรือน
๕. บ้านหลุบเลา หมู่ที่ ๕	ประชากร ๕๗๕ คน	ครัวเรือน ๑๙๒ ครัวเรือน
๖. บ้านชำโอง หมู่ที่ ๖	ประชากร ๖๐๔ คน	ครัวเรือน ๑๘๖ ครัวเรือน
๗. บ้านหนองขาม หมู่ที่ ๗	ประชากร ๔๘๔ คน	ครัวเรือน ๑๔๗ ครัวเรือน

ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๔

๖. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

๖.๑ แผนงานการวางพื้นฐานสังคมสู่วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมายการให้บริการ	โครงการ
ประชาชนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย	- โครงการประชาสัมพันธ์การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน - โครงการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน (แผ่นพับ, หนังสือ, ป้ายประชาสัมพันธ์ และอื่นๆ) - โครงการฝึกอบรมการบูรณาการขับขี่ปลอดภัยเสริมสร้างวินัยจราจร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักถึงแนวทางในการทำงานร่วมกัน เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน	- โครงการประชุมคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนเป็นประจำทุกเดือน
บุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ในการทำงานด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน	- โครงการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนน - โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
ประชาชนมีความปลอดภัยจากการใช้ยานพาหนะทางบก มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ทัวถึง	- โครงการจัดตั้งจุดตรวจ/ด่านตรวจร่วมในช่วงเทศกาลปีใหม่/สงกรานต์ - โครงการสนับสนุนการตั้งจุดตรวจ/ด่านตรวจร่วมในช่วงปกติ - โครงการรณรงค์ลดอุบัติเหตุในพื้นที่ควบคุมวินัยจราจร (สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์) - โครงการฝึกอบรมการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ณ จุดเกิดเหตุบนถนน
ส่วนราชการอื่นๆในพื้นที่ ชุมชนสังคมมีส่วนร่วมส่งเสริมการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย	- การอบรมการขับขี่และการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย - โครงการสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย
ประชาชนมียานพาหนะที่เพิ่มความปลอดภัย	-โครงการตั้งจุดบริการตรวจเช็คเครื่องยนต์และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางในช่วงเทศกาลปีใหม่/สงกรานต์
ผู้ขับขี่มีถนนที่ปลอดภัย	- โครงการปรับปรุงจุดเสี่ยงและบริเวณอันตรายบนทางหลวง - โครงการจัดหาไฟสัญญาณเตือนภัยจุดอันตรายบนถนนสายหลักหรือสายรองที่มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ

๖.๒ แผนงานการจัดการความปลอดภัยทางถนนในระดับพื้นที่ (ระดับชุมชน)

โครงการ	การดำเนินโครงการ
๑. โครงการถนนปลอดภัย	๑. ทำเส้นทางในซอยให้เหมาะสมกับการสัญจรของรถ ๒. แบ่งขอบเขตสำหรับการค้าขาย ๓. ทำป้ายเตือนลดความเร็วในเขตชุมชน ๔. ทำลูกระนาดเพื่อลดความเร็วของรถที่เข้ามาในซอย ๕. ทำไฟฟ้าส่องสว่างทั่วทั้งซอยเพื่อป้องกันอุบัติเหตุยามค่ำคืน
๒. โครงการทำเส้นทางแบ่งผิวถนนจราจร ชาวบ้านติดไฟกันเองให้ถนนสว่าง	๑. ระดมความคิดของคนในชุมชนเรื่องปัญหาอุบัติเหตุ ๒. ลงมติควรเพิ่มแสงสว่างโดยแต่ละบ้านช่วยกันติดไฟฟ้าโดยเฉพาะช่วงจุดอับแสงและทางโค้ง ๓. ทำเส้นแบ่งผิวจราจรถนนเพื่อให้ผู้ขับขี่ขับรถด้วยความระมัดระวังมากขึ้น
๓. โครงการจราจรสอนน้อง	๑. จัดโครงการอบรมจราจรให้กับนักเรียนในระดับ ประถมปลาย และมัธยมตอนต้นของทุกโรงเรียน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ๒. ประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ
๔. โครงการชุมชนร่วมใจ สร้างความปลอดภัยทางถนน	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการและประชุมการดำเนินงานโครงการ ๒. จัดทำข้อมูลการรณรงค์ให้ผู้ใช้นถนนตระหนักถึงการสูญเสียด้านชีวิต ๓. สนับสนุนการตั้งด่านตรวจและจุดตรวจร่วมในช่วงเทศกาล ๔. การฝึกวินัยจราจรให้แก่ อาสาสมัครจราจรและจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่จราจรบริเวณหน้าโรงเรียนในชุมชนเขตพื้นที่
๕. โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนทางหลวง	๑. ฝึกอบรมให้ความรู้กับประชาชนในเขตพื้นที่เกี่ยวกับความรู้เรื่องกฎระเบียบจราจร ๒. จัดตั้งทีมกู้ชีพ-กู้ภัย อปพร. สายตรวจอาสาและประชาชนในเขตพื้นที่ ๓. จัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนระดับพื้นที่
๖. โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสำคัญ	๑. สำรวจเส้นทางหรือจุดเสี่ยงภัยที่อาจเป็นอันตรายหรือมีประวัติเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ๒. จัดกิจกรรมและทำป้ายรณรงค์อันตรายจากการดื่มและการขับซ้ำ ๓. ประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว และผ่านสื่อต่างๆ ๔. จัดหน่วยบริการเฝ้าระวังการเกิดอุบัติเหตุร่วมกับ อปพร. และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ติดป้ายจัดหน่วยประชาสัมพันธ์ ๖. ให้บริการประชาชนผู้โดยสาร-ใช้ถนนในช่วงเทศกาลสำคัญ
๗. โครงการป้องกันอุบัติเหตุบนทางหลวง ท้องถิ่น	๑. ปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ๒. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างทุกเส้นทางจราจร ๓. ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรหรือเครื่องหมายจราจร ๔. จัดทำเครื่องหมายเตือนระวังอันตราย ๕. ประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์ให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎจราจร

๖.๓ แผนงานด้านนิติบัญญัติ

เป้าหมายการให้บริการ	โครงการ
หน่วยงานด้านบังคับใช้กฎหมายสามารถนำกฎหมายไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อยุคสมัย	-

๖.๔ แผนงานด้านระบบสารสนเทศ การติดตามประเมินผล

เป้าหมายการให้บริการ	โครงการ
ผู้บริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีระบบที่ช่วยในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพ	- โครงการจัดทำคู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการบริหารงานและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน - โครงการปรับปรุงระบบรายงานอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล - โครงการพัฒนาระบบรายงานอุบัติเหตุทางถนนประจำเดือน - โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลจุดเสี่ยง (Black Spot) บนทางหลวงเพื่อการบริหารจัดการ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลงาน ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	- โครงการสืบสวนสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกรณีเกิดอุบัติเหตุขนาดใหญ่และรุนแรง - โครงการ การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของถนนที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางถนน
ประชาชนได้รับทราบถึงผลการทำงานของผู้รับผิดชอบที่สอดคล้องต่อหลักธรรมาภิบาลตลอดจนความสูญเสียเป็นตัวเงินหากไม่ได้รับดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสม	- โครงการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนระดับพื้นที่

๗. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

คือ ตัวเลขการเกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิตบนถนนในพื้นที่ โดยมุ่งการจัดการไปยังกลุ่มรถจักรยานยนต์ รวมทั้งการดำเนินการตลอดทั้งปี โดยเฉพาะช่วงวันหยุดเช่น ทุกวันเสาร์ วันอาทิตย์ มิใช่เน้นช่วงเทศกาลปีใหม่ และสงกรานต์เท่านั้น และมีระบบการรายงานยอดผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บตามจริง รวมทั้งปรับระบบการบริหารจัดการให้ทันตามสถานการณ์จริง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
เรื่อง ให้ใช้แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง ประจำปี ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๖ (๔) แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด กำหนดให้มีแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ข้อ ๓.๒ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ข้อ ๓.๒.๒ (๔) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ และเพื่อเป็นการสนับสนุนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตยจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕ จึงประกาศใช้แผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๖๕ ให้ทราบโดยทั่วกัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายศรีณัฐภัทร พลโพธิ์ศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย
ผู้อำนวยการท้องถิ่น

ปลัด
รองปลัด
หน.ส่วน/ค.อ.กอง.....
หน.งาน/หน.ส.ศ.....
จนท.ผู้พิมพ์/จัดทำ.....